

1968 மார்ச் 20]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

1981-ம் ஆண்டில் 36,000 மக்கள் தொகைக்கும் 1996-ல் 45,000 என்ற இறுதியான மக்கள் தொகைக்கும் தேவையான நீர் வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டு இத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. வழியிலுள்ள 8 கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில், 8,000 என்ற இறுதியான மக்கள் தொகைக்கு நாளொன்றுக்கு ஒருவருக்கு ஐந்து காலன் என்ற வீதத்தில் நீர்வழங்க வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

வகையாற்றின் ஊற்று நீரைப் பயன்படுத்துவதே இச்செயற் குறிப்பின் நோக்கமாகும். நீர்வடிகட்டும் பணிகள் (Filtration works) இராமநாதபுரத்தின் மேற்கில் உள்ள பொட்டிச்சேட்டிக்குடி கிராமத்திற்கு அருகில் அமைக்கப்படும். வகை ஆற்றின் படுகையில் 400 அடி நீளத்திற்கு ஊடுவழி ஒன்றை அமைத்து ஊற்று நீரை வெளிக் கொணரத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு வெளிக் கொணரப்பட்ட நீரை 15 அங்குலம் விட்டமுள்ள 90,850 அடி நீளமுள்ள சிமிட்டி கான்கிரீட் குழாய்கள் மூலம் இராமநாதபுரம் நகரில் கட்டப்படவிருக்கிற குடிநீர்க்கான நீர்த் தேக்கத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்படும். நகருக்குள் சுமார் 15 மைல் நீளத்திற்கு பகிர்மானப் பெருங்குழாய்கள் போடப்படும்.

தலைமையிட வேலைகள் குறித்த 1-ம் நிலை வேலைகளைச் சேர்ந்த 1-ம் பகுதிக்கு 1967-ல் ரூ. 11,200 மதிப்பீட்டிற்கும், நீர் ஏற்றுப் பெருங்குழாய்கள் குறித்த 11-ம் நிலை வேலைகளுக்காக ரூ. 23.37 இலட்சமும் மதிப்பீட்டிற்கும் தலைமைப் பொறியாளர் (பொதுச் சுகாதாரப் பொறி இயல்-நகராட்சிப் பணிகள்) தொழில் நுட்ப ஒப்பளிப்பு வழங்கினார். தலைமை இடப்பணிகளுக்குத் தேவையான 2 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 1-ம் நிலை வேலைகளின் 1-ம் பகுதிக்காக 1967 முற்பகுதியில் ஒப்பந்தப் புள்ளிகளை அனுப்பும்படி விளம்பரம் செய்தபோது எவரிடமிருந்தும் ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் வரவில்லை. எனவே, துறையின் மூலம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கென அவ் வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. எட்டு அடி விட்டமுள்ள புதை சாக்கடைக்கான திறப்புக் கிணறு ஒன்றைக் (man hole) கட்டும் வேலை முடிந்துவிட்டது. அதை மூடுவதற்கான அடைப்பு இன்னும் போடப்படவில்லை. கோடை மாதங்களில் ஏற்புத் திறனைச் சோதித்து அறிந்த பிறகு அந்த அடைப்பு போடப்படும். குழாய்களையும் ஏனைய சாதனங்களையும் தேவையான அளவில் பெறுவதற்கான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தொழிற்சாலையிலிருந்து இராமநாதபுரம் நகரத்திற்கு 15 அங்குல சிமிட்டி கான்கிரீட் குழாய்களைப் போடுவதற்கான ஒப்பந்தப்புள்ளிகள் முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. குழாய்கள் விரைவில் போடப்படும். நீர் பகிர்மானக் குழாய்கள் போடும் திட்டம், குடி நீர்க்கான நீர்த்தேக்கம் ஆகியவைக் குறித்த விரிவான மதிப்பீட்டை மதுரையில் உள்ள (பொதுச் சுகாதாரப் பொறி இயல்) மேற்பார்வை பொறியாளர் தயாரித்து வருகிறார். நடப்பாண்டின் (1967-68) செலவிறச்சென, இராமநாதபுரம் நகராட்சிக்கு ரூ. 1 லட்சம் கடன் வழங்க 1968 ஜனவரித் திங்களில் அரசாங்கம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியது. விசை ஏற்றம் பெருங்குழாய் அமைப்பிடத்திற்குத் தேவையான நிலத்தைக் கையகப் படுத்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

எனவே, இத் திட்டம் மனநிறைவு அளிக்கும் வகையில் நிறைவேறி வருகிறது என்பதை இதிலிருந்து அறியலாம்.

3. 1968-69-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது
வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, 12-ஆம் எண்ணுள்ள காவல் துறை நிதிக் கோரிக்கையை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருகிறார்கள்.

[1968 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 12,87,89,700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : ஐயா, காவல் துறை சீரமைப்புப்பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண். 12—காவல்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 12,87,89,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஐயா, காவல் துறையைத் திருத்தி ஜனநாயக முறையில் அமைப்பது குறித்து விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,87,89,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, to discuss the general policy and the failure of the police to maintain Law and Order in the State wherever there were disturbances—

I move the following out motion :—

‘That the allotment of Rs. 12,87,89,700 under Demand No. 12—Police be reduced by Rs. 100’.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : ஐயா, பொதுமக்களிடம் போலீசாரின் உறவு முறையில் மாற்றம் ஏற்படுத்த வகைசெய்வதுபற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 12,87,89,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : ஐயா, தொழிலாளர் விவசாயிகள் உரிமைப் போராட்டங்களின்போது போலீசார் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதைப்பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண். 12—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் படுகின்ற ரூ. 12,87,89,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : ஐயா, காவல் துறையினர் மாதம் இத்தனை வழக்குகள் போட வேண்டும் என்ற முறைபற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 12—காவல்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,87,89,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : ஐயா, போலீஸ் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 12—காவல்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,87,89,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : போலீஸ்காரர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவது, வீட்டுவசதி செய்துகொடுப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 12—காவல்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 12,87,89,700-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1968 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது நிதிக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, அவை முன்னாலே காவல் துறை பற்றிய ஆய்வுரை* உறுப்பினர்கள் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருப்பதால் நான் துவக்கத்தில் எந்த உரையும் ஆற்றுவதாக இல்லை.

ம.ப.
10-30

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். இந்த அவை முன்னாலே வைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ் நாட்டுக் காவல் துறை பற்றிய ஆய்வுரையில் 6-வது பக்கத்திலே “11. குடியானவர் நிலைமை” என்ற பகுதியில் தஞ்சை மாவட்டத்திலே பூந்தாழங்குடியில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பொருத்து வழக்குத் தொடரப்பட்டு விசாரணையில் இருக்கக்கூடிய நேரத்தில், “தஞ்சை மாவட்டத்தில் பூந்தாழங்குடி கிராமத்தில் 1967 அக்டோபர் திங்கள் 5-ம் தேதி அன்று படைக்கலன் தாங்கிய குடியானவர்கள் மிராசுதாரர்களைத் தாக்கினர். இதன் விளைவாகக் காவல் துறையினர் சுடவேண்டி வந்தது. ஒருவர் இறந்து விட்டார், மற்றொருவர் காயமுற்றார்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது சப்-ஜூடிஸ். குடியானவர்கள் தாக்கினார்களா அல்லது மிராசுதாரர்கள் தாக்கினார்களா என்பது விசாரணைக்குப் பிறகு தெரிய வேண்டிய ஒன்று. அப்படி இருக்கும்போது இந்தச் சர்க்காருடைய கொள்கைக்கே வேட்டு வைக்கும் வகையில் இந்த வாசகம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஆய்வுரையையே நான் நிராகரிக்கிறேன். இதை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீதி விசாரணையில் இருக்கும் எதைப் பற்றியும் குறிப்பிடக் கூடாது என்று விதி 67 (1)-ல் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு சி. என். அண்ணாதுரை : “அந்தக் குடியானவர்களில் சில பேர் மிராசுதாரர்களைத் தாக்கினார்கள்” என்று போலீசாரால் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு வழக்கு விசாரணையில் இருந்து வருகிறது. “தாக்கினார்கள்” என்ற ஃபாக்ஸ்டை வைத்துக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வழக்குமன்றத்தில் இருக்கிற விஷயத்தைப் பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : அதிலே, “தாக்கினார்கள்” என்று அசர்ட்டிவ் ஆக இருக்கிறது. தாக்கியதாக ரிப்போர்ட் இருக்கிறது என்றால் ஆட்சேபணியில்லை. அசர்ட்டிவ் ஆக ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் இருக்கிறது. அது இனிமேல்தான் நிரூபிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். அப்படி இருக்கும் போது கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த வாசகத்தை அருள்சூர்ந்து எடுப்பதற்கு முன் வரவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு சி. என். அண்ணாதுரை : வழக்குப் பதிவு செய்யப் பட்டிருப்பது “விவசாயிகளிலே குறிப்பிட்ட சிலர் மிராசுதாரர்களைத் தாக்கினார்கள்” என்று சார்ஜஸ் ஆகப் பதிவு செய்யப்பட்டு வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : நீங்களே அசர்ட்டிவ் ஆக “தாக்கினார்கள்” என்று கூறுகிறீர்களே.

மாண்புமிகு திரு சி. என். அண்ணாதுரை : “காவல் துறையினர் சுட வேண்டி வந்தது” என்ற வாக்கியத்திற்கு முன்னால், “இதன் விளைவாகக் காவல் துறையினர் சுட வேண்டி வந்தது, ஒருவர் இறந்தார், மற்றொருவர் காயமுற்றார்” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது “ஸ்டேட்மென்ட் ஆஃப் ஃபாக்ட்”.

[1963 மார்ச் 20]

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஃபாக்ட் என்றால், அது ஃசீப் மினிஸ்ட்ரடைய ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஃபாக்டா ?

மாண்புமிகு திரு சி. என். அண்ணாதுரை : சர்க்கார் ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஃபாக்ட், அதிகாரிகளுடைய ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஃபாக்ட் என்று தனியாக இருக்காது.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : இது ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் பாக்டா இல்லையா என்பதைக் கோர்ட்டில் முடிவு செய்ய வேண்டும். அதற்கிடையில் ஒரு ஸ்டேட்மென்ட் கொடுத்துவிட்டால் அது தீர்மானத்திற்கு வந்துவிட்டதாகி விடாது என்று தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கொஞ்சம் பொறுமையாகப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதில் முடிவு சொல்வதாக இருக்கிறது. குடியானவர்கள் தாக்கினார்கள் என்று குற்றச் சாட்டுக் குறிப்பில் இருக்கிறது. அது நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். நிரூபிக்கப்பட பிறகுதான் தீர்ப்பாகும்.

மாண்புமிகு திரு சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் இவ்வளவு எழுச்சியோடு இருக்கிறார்கள் என்பதால் “குடியானவர்கள் மிராச்தாரர்களைத் தாக்கியதாக வழக்கு ஒன்று இருக்கிறது” என்று மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பகுதியை “குடியானவர்கள் மிராச்தாரர்களைத் தாக்கியதாக வழக்கு ஒன்று இருக்கிறது” என்று மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றி விவாதத்தின் போது குறிப்பிட முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆறுவது பக்கத்தில் 11-வது பிரிவில் “.....வழக்கு ஒன்று இருக்கிறது” என்று சொல்வதில் தவறு இல்லை. அந்த முறையில்.... தாக்கியதாக வழக்கு ஒன்று இருக்கிறது” என்று திருத்திக் கொள்ளப்படும். ஆனால் இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றி “ரெஃபர்” கூடப் பண்ணக் கூடாது. குறிப்பிடக் கூடக் கூடாது. கருத்தைத் குறிப்பிடக் கூடாது என்பது மட்டுமல்ல, “must not give his opinions or refer to any matter.....” என்று விதி 67 (1)-ல் இருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் இதை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு குறிப்பிட்டுப் பேசாமல் விட்டுவிடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : வழக்கைப்பற்றிக் குறிப்பிடக் கூடாது என்பதுதான் தலைவர் அவர்களுடைய.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 67-வது விதிப்படி, நீதிவிசாரணையில் இருக்கும்போது, அந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றிப் பேசக்கூடாது என்று இருக்கிறது.

திரு. டி. மார்டின் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், இதே மாமன்றத்தில், ஸெனித் லாம்ப் கேஸ் பற்றி மாண்புமிகு ரெவின்யூ துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகின்றபோது நான் “ஸெனித் லாம்ப் வழக்கு உயர்நீதி மன்றத்தில் இருக்கிறது, அதைப்பற்றிப் பேசக் கூடாது” என்று கூறிப்போது, முதலமைச்சர் அவர்கள், “வழக்கைப்பற்றிக் குறிப்பிடலாம், வழக்கிலுள்ள மெரிட்ஸ் பற்றிக் குறிப்பிடக் கூடாது” என்று கூறினார்கள். ஆகவே, இந்த வழக்கைப் பற்றியும் சபையிலே கூறலாம். மெரிட்ஸ் பற்றிக் கூறாமல் வழக்கைப் பற்றிக் கூறலாமா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதிகளை நன்றாகப் படித்துப் பாருங்கள். பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் பற்றி 83-வது விதியைப் பாருங்கள். இப்போது பேரவையின் முன்னால் எந்த அலுவல் இருக்கிறதோ அதைப் பற்றித்தான் ஒழுங்குப் பிரச்சினை கொண்டுவர முடியும். முன்னால் நடந்தது பற்றிச் சொல்லக் கூடாது. (திரு. டி. மார்டின் : அதை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறினேன்.) எடுத்துக்காட்டாகக் கூட முன்னாலே நடந்தது என்று பேசக் கூடாது என்று விதி 83 (1)-ல் இருக்கிறது.

1968 மார்ச் 20]

[பேரவைத் தலைவர்]

பேரவையில் என்ன அலுவல் நடந்து கொண்டிருக்கிறதோ அதைப்பற்றி ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்ப வேண்டுமே தவிர, முன்னாலே நடந்த காரியங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடக் கூடாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வழக்கைப் பற்றிப் பேச வேண்டியதில்லை. இப்படி துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது? எல்லாவற்றுக்கும் ஜாடிஷியரியில் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டால் ஒன்றுமே பேசாமல் உட்கார்ந்து விட வேண்டியது தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தீர்ப்பு அளித்து முடிந்த பிறகு பேசலாமே.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஜட்ஜ்மென்ட் வந்து எப்போது பேசுவது? வழக்கின் மெரிட்ஸ் பற்றிப் பேசவில்லை. துப்பாக்கிச் சூடு நடந்ததைப் பற்றிப் பேசுவதற்குக் கூட உரிமையில்லையா? முன்னால் நடந்ததைப் பற்றிக் குறிப்பிடக்கூடாது என்றால் எப்படிப் பேசுவது? மேற்கோள் காட்டித்தான் சபையிலே பேச முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எனக்கு நீங்கள் நல்ல அறிவுரை சொல்கிறீர்கள். நான் விதிப்படி நடந்தாக வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நீதிமன்றங்களில் முந்திய தீர்ப்புகளை மேற்கோள் காட்டித்தான் கேஸ்கள் நடத்தப்படுகின்றன. ஆகவே, சபாநாயகர் அவர்களின் தீர்ப்பை எடுத்துக் கூறுவதில் எந்தவிதத் தவறும் இல்லை. இது கூடாது அது கூடாது என்றால் எங்கள் உரிமைதான் என்ன?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதிகளில் எப்படியிருக்கிறதோ அது தான் உரிமை.

A member should not refer to a matter on which a judicial decision is pending.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : சப் ஜூடிஸாக இருக்கும் காரியத்தில் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொல்வது அந்த விசாரணையின் போக்கை பாதித்துவிடும் என்ற கோட்பாடால் அப்படிப்பட்டதொரு நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, விசாரணையைப் பாதிக்காத வகையில் சம்பவத்தைப் பற்றிய விவரங்களைக் கூறுவதில் தவறு இல்லை. அது பாதிக்கத் தக்க வகையில் அமைந்தால் தவறு. ஆனால் அதுபற்றிய விவரங்களைப் பற்றிக் கூறுவது சரியல்ல என்று சொன்னால் அது கோட்பாடு ரீதியாக சரியாகயிருக்காது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்போது எது பாதிக்கிறது, எது பாதிப்பதில்லை என்ற கேள்வி வருகிறது. ஒருவர் பாதிக்கும் என்று சொல்வார், இன்னொருவர் பாதிக்காது என்று சொல்வார்.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : பேசுகிறபோது பாதிக்கப்படுகிற வகையில் பேசினால் தாங்கள் தலையிட்டு அதைத் தடுக்கலாம். அப்போது நாங்கள் அடிபணிந்து அமர்ந்து விடுவோம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : விதிகளின்படி நாம் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பது நிச்சயமாக ஒவ்வொருவரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டியதுதான் என்றாலும், உறுப்பினர்கள் அந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு அதன் மூலமாக சர்க்காரின் போக்கை விளக்குவதற்குப் பயன்படுத்தினால், அதுவும் வழக்கிற்குள் தொடர்பு இல்லாத முறையில் பேசினால் விதிகளுக்கிடையில் அந்த உரிமை வழங்கப்படுவது தேவை என்று நான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வழக்குக்கு தொடர்பு இல்லாதபடி இருக்கிறதா என்பதை அந்தச் சமயத்தில் முடிவு செய்கிறேன். இப்போது திரு. சிதம்பரநாத நாடார் அவர்கள் பேசலாம்.

[1968 மார்ச் 20]

*திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : இந்த போலீஸ் மானியத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளை இந்தச் சபையில் பதிவு செய்யலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைய ஐ.ஜி. திரு. ஆர். எம். மகாதேவன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கூடியவரையில் பெயர்களைச் சொல்லாமல் பேசுங்கள்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : பெயரைச் சொன்னால் என்ன தப்பு?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பெயரைச் சொல்லக் கூடாது என விதியிருக்கிறது.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : ஸ்ரீமான் ஆதித்தனை ஆதித்தன் என்று தானே கூப்பிட வேண்டும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படிச் சொல்லக்கூடாது. பேரவைத் தலைவர் என்று சொல்ல வேண்டும்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : பெயரைச் சொல்வதில் தப்பில்லை என்பது என் கருத்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதிகாரிகளைப் பற்றி குறிப்பிடும் போது பெயர்களைச் சொல்ல வேண்டாம் என்று பலமுறை நான் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். பெயரைச் சொல்லி என்ன ஆகவேண்டும்?

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : எனக்குத் தரப்பட்டிருக்கும் நேரமோ சருக்கமாகியிருக்கிறது. அதற்கிடையில் நீங்கள் குறுக்கே விழுந்து பாய்ந்தால் என் நிலை பரிதாபகரமாக ஆகிவிடுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பெயரைச் சொல்லி ஒரு அதிகாரியை அழைக்க வேண்டாம் என்று தலைவர் அவர்கள் தீர்ப்பு கூறியிருக்கும்போது ஆதித்தனை ஆதித்தன் என்றுதானே அழைக்க வேண்டும் என்று உறுப்பினர் கூறுவது உள்ளபடியே இந்த சபையின் மரபை பாதிப்பதாகும். அதை அவர்கள் திருப்பப் பெற்றுக்கொள்வது முறையானதாகவும், சபையின் மரபைக் காப்பாற்றுவதுமாக இருக்கும்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : இந்த நாட்டில் எவ்வளவோ ஆதித்தன்கள் இருக்கிறார்கள். என் மகன் ஆதித்தன் என்று ஒருவன் இருக்கிறான். அவனை, மக்கா ஆதித்தா என்று கூப்பிடாமல், என்ன செய்வது? இப்படி யெல்லாம் மந்திரிமார்கள் குறுக்கே விழுவது பரிதாபகரமானதாகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசுங்கள்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : நான் பேசட்டுமா? இன்றுள்ள ஐ.ஜி. பதவிக்கு வருவதற்கு முன்னால் இந்த நாட்டில் சில அசம்பாவிதங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன. இவர் வந்த பிரகு அப்படிப்பட்ட அசம்பாவிதங்கள் நடக்காது என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. எனக்கு அவரைப் பத்து ஆண்டுகளாக நன்றாகத் தெரியும். அவர் நல்லவர், நேர்மை உள்ளவர், ஒழுங்கானவர், எல்லோராலும் வரவேற்கத் தக்கவர். சென்ற காலத்தில் காங்கிரஸ் இந்த நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்தபோது திரு. சருணாநிதி அவர்கள் எதிர்கட்சியில் இருந்தார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : You are an Advocate விதியை வாசிக்கிறேன்.

It shall not refer to the conduct or character of a person except, in his official or public capacity.

ஆகவே நல்லவர் அல்லது கெட்டவர் என்று சொல்ல வேண்டாம்.

1968 மார்ச் 20]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எங்கள் கட்சி அங்கத்தினர் சார்பாக, அவர்கள் சபாநாயகர் அவர்களின் பெயரைக் குறிப்பிட்டிருந்தால், அங்கத்தினர் சார்பாக நான் வாபஸ் பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நல்லவர் அல்லது கெட்டவர் என்று சொல்ல வேண்டாம். பெயரைக் குறிப்பிடாமல் சொல்லுங்கள். Official or public capacity-ஐக் குறிப்பிட்டு சொல்லுங்கள்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : ஸ்ரீமான் கருணாநிதி அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது, காங்கிரஸ் மந்திரிமார்களுடன் பின்னால் போலீஸார் செல்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது ஒரு நாள் சட்டசபையில் அவர்கள் ஆற்றிய ஒரு உரையில் போலீஸ்காரர்கள் மந்திரிமார்களுடன் பின்னால் போகிறார்கள், இந்த அநியாயம் எதற்காக நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை நான் இன்று எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் ஸ்ரீமான் எம்.ஜி.ஆர்.அவர்களுக்கு ஒரு போலீஸ் பார்ட்டி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பெயரைச் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : பெயரைச் சொல்லாமல் அந்த அங்கத்தினரை எப்படிக் குறிப்பிடுவது ?

சுர் உறுப்பினர் : பரங்கிமலைத் தொகுதி உறுப்பினர் என்று சொல்லலாம்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : எனக்கு அவர்களிடமிருந்து பெயர் தெரியாது. பரங்கிமலைத் தொகுதி உறுப்பினர் ஸ்ரீமான் எம்.ஜி.ஆர். ...

MR. SPEAKER: Under Rule 67, a member, while speaking, must not make a personal charge against another member of this House. You can go on talking, subject to this rule.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : அவரைத் தாக்கவும் இல்லை, உபர்த்தவும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதனால்தான் நான் குறுக்கிடவில்லை.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : அவருக்கு எதற்குப் போலீஸ் படை? அண்மையில் தஞ்சையில் அவர் ஒரு படம் எடுக்கப் போனார். அங்குள்ள எஸ்.பி. அவருக்குக் காவல். இதுதான் இன்றைய போலீஸ் ஆட்சி. இந்த செகரட்டேரியட்டில் கேளுங்கள் சார்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்ன கண் அந்தப் பக்கமிருந்தாலும், என்னுடைய காத் உங்கள் பக்கம்தான் இருக்கிறது.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : உங்களுக்கு நன்றாகக் காது கேட்கும் என்று எனக்குத் தெரியும். இந்த செகரட்டேரியட்டில் ஒரு போலீஸ் காரனைப் பிடித்து நாலேந்து பேர்கள் அடித்துவிட்டார்கள். அடித்து, அவர் பெல்டை பிடித்திழுத்து, அவர் தொப்பியைக் கழற்றி கொல்லு கொல்லு என்று கொன்று விட்டார்கள். கேட்க ஆள் இல்லை. பின், அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் தலையிட்டு தெரியாமல் செய்துவிட்டார்கள், மாப்புக் கேளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்படியிருந்தால் போலீஸார் எப்படி ஒழுங்காக நடப்பார்கள் ? இதைத்தான் சொல்ல ஆரம்பித்தேன். நீங்கள் பதவிக்கு வந்து ஒரு வருஷமாகிறது. நீங்கள் வந்த பிறகு நாட்டில் என்ன நடக்கிறது என்றால் போலீஸ் நிர்வாகத்தில் எம்.எல்.ஏ. தலையிட்டு, மந்திரிமார்களுடன் தலையிட்டு இது சர்வசாதாரணமாக இருக்கிறது. ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். உங்கள் உத்தரவோடு படிக்கிறேன். ஆனால் அதிகாரத்திற்கு வந்த பிறகு எங்கள் கட்சியிலுள்ள அங்கத்தினர்களோ, வட்டச் செயலாளர்களோ போலீஸ் நிர்வாகத்தில் தலையிடவில்லை

[திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்]

[1968 மார்ச் 20]

என்று அமைச்சர் சொன்னதாக ஒருநாள் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. திரு. எம். சி. பாலன், பி.எ., பி.எல்., அவர்கள் ஒரு அதிகாரிக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார், 10-9-1967-இலே. அதில் “அன்புள்ள இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களுக்கு, வணக்கம், இக்கடிதம் கொண்டு வரும்”

MR. SPEAKER : If what you say contains a personal charge against a member of this House, I am bound to protect him against that personal charge under rule 67.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : நான் படித்து விடுகிறேன், அதற்கு அனுமதி தரக் கூடாதா? அந்தக் கடிதத்தில் “இக் கடிதம் கொண்டு வரும்”

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், கனம் உறுப்பினரவர்கள் ஏதோ ஒரு கடிதத்தை இங்கே கொண்டு வந்து, சட்ட மன்ற உறுப்பினரொருவர் எழுதியதாகச் சொல்லி அவர்கள் அந்தக் கடிதத்தைப் படிக்கிறார்கள். அவ்வாறு படிப்பதற்கு முன்னதாகத் தங்களுடைய பார்வைக்கு அது வந்ததா? அல்லது தங்களிடம் அனுமதி பெற்றிருக்கிறார்களா என்று விவரம் தெரியவில்லை. எங்களுக்குப் புரியாத விஷயத்தைப் பற்றி, தவறான அபிப்பிராயத்தைக் கொள்ளும் வகையில் அந்தக் கடிதத்தைப் படிப்பது நல்லதா, உகந்ததா என்பதற்குத் தங்களது ஆணையை எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினரவர்கள் ஏதாவது கடிதத்தை வாசிப்பதாயிருந்தால் பேரவை தொடங்குவதற்கு முன்னால், என்னிடம் காட்டி அது சரியானதுதானா என்று நான் பார்த்துக் கொள்ள வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : அவ்வாறு முன்னாலேயே அனுமதி பெறாததற்கு மன்னித்து விட்டு இப்பொழுது இதை வாசிக்க அனுமதி தாராங்கள். படித்துவிட்டு அதைத் தங்களிடம் கொடுக்கிறேன். அக்கடிதத்தில் “” அங்கே அவர் வரும் காரியத்தைச் செய்து கொடுக்க அன்பாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் : : :

திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், தலைவரவர்களே, தாங்கள் தீர்ப்பு தந்த பிறகும் தொடர்ந்து அந்தக் கடிதத்தைப் படிக்கலாமா? படித்துவிட்டுத் தங்கள் பார்வைக்குக் கொண்டுவருவது முறையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை தொடங்குவதற்கு முன்னாலேயே காட்டியிருக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள், இந்த முறை மன்னித்து விடுங்கள், கடிதத்தை வாசித்துவிட்டுப் பிறகு தருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அதன்படி வாசித்துவிட்டார்கள். மன்னிப்பு என்று சொன்ன பிறகு பேரவை பெருந்தன்மையோடு நடக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. செஞ்சி வெ. முனுசாமி : தலைவரவர்களே, நான் சொல்வதன் நோக்கமே, அதில் உள்ளது உண்மையா, இல்லையா என்று ஆராய்ந்து, உறுப்பினர் எழுதியிருப்பதாகச் சொல்வதால் அதை உறுப்பினர் எழுதினாரா, இல்லையா என்று தெரிந்து அதன் பிறகு அனுமதிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். அதற்குத் தங்கள் ஆணையைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சொல்வது சரி, ஏதாவது கடிதங்கள் அல்லது வேறு ‘பிரைவேட் டாகுமெண்டுகள்’ இருக்குமானால் பேரவைத் தலைவரிடம் முன்கூட்டியே காட்டி அனுமதி பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அது சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்கு பேரவைத் தலைவருக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த முறை உறுப்பினர் தாம் செய்தது தவறு என்று கூறி மன்னிப்பு செய்துவிடுங்கள்.

1968 மார்ச் 20]

[பேரவைத் தலைவர்]

என்று கூறிய பிறகு பேரவையிலுள்ள நாம் பெருந்தன்மையோடு நடக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் வாசித்து விட்டார்கள். இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : நீங்களெல்லாம் எதிர்க்கட்சியிலேயிருந்த பொழுதெல்லாம் இப்படித்தான் இருந்தீர்கள். ஏதோ சிதம்பரநாத நாடார் செய்துவிட்டார் என்பதற்காக அவருடைய தலையைத் துண்டித்து விடவேண்டுமென்று உங்கள் மனத்தில் நினைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். நாம் எந்தக் கட்சியிலேயிருந்தாலும் ஒரே மனமாக, நல்ல முறையாக இருக்க வேண்டும். இன்று ஸ்ரீமான் அண்ணாதுரை. . .

திரு. ந. தருமலிங்கம் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : எதற்கு, ஸ்ரீமான் அண்ணாதுரை என்று சொன்னதற்கா? நல்ல முறை இது! சபையை சப்பை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். நல்லதை நல்லது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினரவர்கள் பேசும்பொழுது ஒலிபெருக்கியை மூடிக்கொள்ளாமல் பேச வேண்டும்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : நன்றி. டி.எம்.கே. கட்சி ஆட்சியிலே வந்தபிறகு நிர்வாகத்திலே தலையிடாத இடமே கிடையாது. இதற்காகத் தான் நான் அதைக் கூறினேன். அவர்கள் தலையிடுவது சர்வசாதாரணம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதிப் புத்தகத்தை எடுத்துப் பாருங்கள்.

In the Chapter 'General Rules of Procedure' Rule 67 says : A member, while speaking, must not make a personal charge against a member.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : நான் யாரையும் சார்ஜ் சொல்லவில்லை. நாகர்கோயில் தொகுதி எம். எல்.ஏ., திரு. எம். சி. பாலன் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இவ்வாறு விதியிருப்பதற்குக் காரணம், நீங்கள் ஒருவரைப் பற்றிச் சொல்ல, அவர் இன்னொருவரைப்பற்றிச் சொல்ல, இப்படியே விரிவாகப் போய்விடுமென்பதற்காகத்தான்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : அப்படி யென்றால் வாயை அடக்கிக் கொண்டு வீட்டிற்குப் போக வேண்டியதுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதிப்படி, உறுப்பினர்களைப் பற்றி தனிப்பட்ட குற்றச்சாட்டு செய்யக் கூடாது.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : நான் யாரையும் பர்சனல் சார்ஜ் செய்யவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதுவரை அப்படிச் செய்திருந்தால், நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிடச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : பொதுவாக கெஜட்டெட் ஆபீசர்கள் உத்தியோகம் பார்ப்பதில், அந்த ஊரிலேயே விவாகம் செய்திருந்தாலோ அல்லது வேறு ஏதாவது தொடர்பு இருந்தாலோ அந்த ஊரில் உத்தியோகத்தில் வைக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. இந்த டி.எஸ்.பி. ஸ்ரீனிவாச ரமணன் என்பவர் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பெயரைச் சொல்லக்கூடாது.

[1963 மார்ச் 20]

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : வாயிலே வருகிறதே. அதனால் எனக்கு மாத்திரம் “எக்ஸெம்ப்டன்” கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சிதம்பரநாத நாடார் அவர் களை நான் மிக நன்றாக அறிவேன். அவர்களுக்கு “எக்ஸெம்ப்டன்” கொடுக்க எனக்கு விருப்பம் இருந்தாலும் விதியிலே இடமில்லையே.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : நாம் சொந்தக்காரர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சொந்தம் பாராட்டிப் பேரவையிலே பேசக்கூடாது. எனக்குச் சொந்தக்காரர்களும் ஒன்றுதான், சொந்தமல்லாதவர்களும் ஒன்றுதான்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : மீனாட்சிபுரம் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ ஸ்டாண்டின் பக்கத்தில் நாயுடு சாப்பாட்டு விடுதி வைத்திருக்கிறார். அந்த வீட்டிலே இந்த ஸ்ரீனிவாச ரமணன் பெண்ணை விவாகம் செய்து இருக்கின்றார். கல்யாணத்தில் பிடிப்பியூட்டி, அமைச்சரவர்களும் வந்திருந்தார்கள். இப்படி அந்த ஊரிலேயே பெண்ணைக் கட்டி தொடர்பு கொண்டுள்ள ஆணை அங்கே வைத்தால் உங்கள் ஆட்சியைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்கள். இதை நீங்கள் கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள். இதை உங்கள் நன்மைக்காகத்தான் கூறுகிறேன். இந்த சீனிவாச ரமணனின் இளைய தம்பி கோவிந்தன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆபீஸரா ?

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : என்னை மாதிரி, உங்களை மாதிரி தனி ஆள். இன்னொரு தம்பி திருநெல்வேலி பார்ஸ்டல் ஸ்கூலில் ஜெயில் சூப்பரின்டெண்ட். இவர் பல ஆட்களிடம் சென்று, எங்கள் அண்ணன் டி.எஸ்.பி., இன்னொரு அண்ணன் பார்ஸ்டல் ஸ்கூலில் இருக்கிறார், எனவே உங்களுக்கு காண்டிராக்ட் பார்த்துத் தருகிறேன் என்று சொல்கிறார். இதைப்பற்றி ஐ.ஜி. ஆஃப் போலீஸுக்கும், ஐ.ஜி. ஆஃப் பிரிஸன்ஸுக்கும் புகார்கள் அனுப்பியும் எதுவும் நடந்ததாகத் தெரியவில்லை.

அண்மையிலே நம் மெட்ரஸ் லிட்டிடிக்குள்ளேயே எம். ஜி. மாணிக்கம் என்பவரை.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். தமிழக சட்டமன்றம் ஒழுங்கான முறையில் மிகவும் பொறுப்போடு நடக்கின்ற சட்டமன்றம். இங்கே வந்து தனிப்பட்டவர்களமேல் சாடப்படுகின்ற குற்றங்களைப் பற்றி விவாதிக்க முடியாத நிலையிலே விதிகள் இருக்கின்றன. அந்த நிலையிலே வெளியிலே இருக்கிறவர்கள் பெயரை இழுத்து இழுத்து சொல்லுவதென்பது கூடாது என்ற மரபு இருக்கிறது. அதைப் பற்றி தங்கள் தீர்ப்பை வழங்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெளியிலே இருக்கிறவர்களைப் பற்றி குறிப்பிடக் கூடாது என்று பரவலாக ஒரு எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால் அப்படி ஒரு விதி இல்லை.

You should not refer to the conduct or character of a person except in his official or public capacity என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் விதி 156(5) (2) படி—In a cut motion you should not make any imputation or defamatory statemnt against anybody.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : இந்த அவை முன்னால் கேஸை வைத்துக் கொள்ளக் கூடாதா ?

MR. SPEAKER : This House has no authority to try charges against individuals.

1968 மார்ச் 20]

THIRU A. CHIDAMBARANATHA NADAR : I am going to present this.

MR. SPEAKER : That should be handed over to the Hon. Minister concerned in his office and not to the whole House. If you want to do any such thing, you must do it by way of a petition to the House.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : ஒரு ஆபீசரைப் பற்றிக் குறை சொல்லுகிற நேரத்தில் அசெம்பிளியில் சொல்லாமல் வேறு எங்கு சொல்வது?

MR. SPEAKER : If you want to refer to the character of a person, you must do it only in his official or public capacity.

THIRU A. CHIDAMBARANATHA NADAR : I am referring only in his official capacity.

MR. SPEAKER : Please abide by the rules.

THIRU A. CHIDAMBARANATHA NADAR : I am always bowing before you in the House.

M. G. Manickam, 3, E.M.K.N. Road, Guindy, Madras-32.
(Phone No. 80196).

என்பவரை இதே ஸ்ரீ கோவிந்தன் எங்கள் அண்ணா ஸ்ரீ முத்து வெங்கடாச்சலம் ஜெயில் சூப்பிரண்டாக இருக்கிறார். ஆகவே, தங்களுக்குச் சௌகரியமாக காண்டிராக்ட் பிடித்துத் தருகிறேன் என்று ஏமாற்றி இருக்கிறார். இதை விசாரிக்கவில்லை. இரண்டு சகோதரர்களை சர்க்கார் உத்தியோகத்திலே வைத்திருப்பதனாலே நாட்டை எந்த அளவுக்குக் குட்டிச்சவராக்குகிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய போலீஸ் டிபார்ட்மென்ட் சீரான முறையிலே இயங்குகிறதா? என்மாதிரி உள்ளவர்கள் இதைச் சொல்லாமல் இருந்தால் தவறாக இருக்கும். சொல்லாமல் இருப்பது பாவமாகும். அது முதலமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டிய பாகம். அந்தப் பகுதியை நீங்கள் நல்ல முறையிலே ஆலோசித்துப் பார்த்தால் தெரியும். அதற்குத்தான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகிறேன். தவறு இருக்கிறது என்று, உங்கள் மீது குறை சொல்லவில்லை, சபைமீது குறை சொல்லவில்லை, முதலமைச்சரைக் குறை சொல்லவில்லை.

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் நாட்டில் என்றும் சமாதானம் நிலவும் என்று சொன்னார்கள். எங்கள் கட்சி விவசாயிகள் கட்சியாகும், தொழிலாளர் கட்சியாகும் என்று சொன்னார்கள். வந்த உடனே சுட்டுவிட்டார்கள். பூந்தாமங்குடி சூடு, முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த முதல் சூடு. அதிலே கேஸ் இருக்கிறது. அந்தக் கேஸைப் பற்றிச் சொல்லக் கூடாது. சொன்னால் நீங்கள் ஆர்டர் போடுவீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேஸ் இருக்கிறதா?

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : கூலி உயர்வு கேட்டவனுக்குச் சூடு. இனி ஒரு உத்தியோகம் வாங்கித் தா என்றால் அதற்கு சூடு போடுவார்கள். என் மகனுக்கு ஒரு உத்தியோகம் வேண்டுமென்று பி.டப்ளியூ.டி. மினிஸ்டரைக் கேட்டாலும் சூடு நடக்கும். மேலும் திருவொற்றியூரில் விம்கோ பாக்டரியில் என்ன நடந்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இன்றைக்கு சுடமாட்டேன், சுடமாட்டேன், சுடமாட்டேன் என்று சொல்லிச் சுட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அந்தச் சகோதரர் பாவம். நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இரக்கம் இருப்பது தெரிந்த விஷயம். உங்களுக்கே கட்சியின் கோலங்கள் தெரியும். நீங்கள் கட்சியை மறந்துவிடுகின்றீர்கள். இன்னல் வரும்போது சுட்டுக் கொல்லுகிறோம் என்று சொல்

[திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்] [1958 மார்ச் 20]

கின்றீர்கள். இந்த மினிஸ்ட்ரி பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டாமா? பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற முறையிலே ஆட்சி நடக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து.

இந்த மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதி நீலகிரி மாவட்டத்திலே அரவன்காடு தொழிற்சாலையிலே மூன்று பேரைச் சுட்டுகொன்றிருக்கிறார்கள். இதிலே விசாரணை நடப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது எந்த அளவிலே இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு போலீஸ் டிபார்ட்மென்ட் இருக்கிறது. என்னை அடித்தால் யார் கேட்கிறார்கள், சார்? என்னை அடித்துவிட்டால் யார் கேட்க வருகிறார்கள் சார்? அந்த அளவுக்கு போலீஸ் நிலை நீடிக்குமானால் மனுநீதிச் சோழன் மகன் கன்றின்மீது தேரை ஏற்றிக் கொன்றுவிட்டான், ஆகவே, மனுநீதிச் சோழன் மகனை அதே தேரை ஏற்றிக்கொன்றது உலகு அறிந்த உண்மை.

(மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : யாரை) உங்களுக்குத் தானே தெரியாது. இதில் பாண்டிச்சேம் பெற்றவர் அல்லவா நீங்கள்? நீங்கள் பெயரைச் சொல்லுங்கள், நான் திரும்பச் சொல்லுகிறேன். (குறுக்கீடு) அந்த மனுநீதிச் சோழன் பிறந்த நாட்டிலே நானும் பிறந்திருக்கிறேன். ஐயா, முதலமைச்சர் அவர்களும் பிறந்திருக்கிறார்கள். அந்த நாட்டிலே இந்த அநியாயம் நடக்கிறது என்று சொன்னால், நாட்டிலே உள்ள மக்கள் உங்களை நல்லவர்கள் என்று சொல்வார்களா? இந்த அரசு கொடுத்த வாக்குறுதியைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. இந்த அரசைப் பற்றிச் சொல்லிப் பிரயோஜனம் இல்லை. ஐயா, இதுவரையில் காங்கிரஸ் நடந்து கொண்டதே, அதைப்பற்றி வேண்டுமானாலும் (குறுக்கீடு) அதைப் பற்றிப் பேசவில்லை. ஆகவே, நாட்டிலே நீதியும் நியாயமும் ஒழுங்காக நடக்கிறதா? இன்றைக்கு எங்களுடைய மனைவிமாரோடு நான் ரோட்டிலே நடக்க முடியாது. இந்த செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலே, ஃபோர்ட் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே வாலிப் பெண்ணை இழுத்து, அவமானப்படுத்தியது உலகு அறிந்த உண்மை. கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் நடந்தது. இந்த அநியாயத்தை யாரிடம் முறையிடுவது? (மாண்புமிகு அரிசன நல, செய்தி அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து) உங்களை மாதிரி ஒரு பெண்ணைத் தான் நீங்கள் சிரிக்கிறீர்களே?

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார் இந்த மன்றத்தில் அரசைப் பற்றியோ, அரசு உறுப்பினர்களைப் பற்றியோ, அல்லது எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களையோ குற்றம் சாட்டுவதற்கு மெம்பர்களுக்கு பரிபூரணமாக உரிமை உண்டு. ஆனால், அப்படிச் குற்றம் சாட்டுகிற அளவிலே ஸ்பெஸிபிக்காகவோ, அக்குரவிலிக்காவோ பொறுப்பேற்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பிரிவிலெஜ் கமிட்டிக்குப் போக வேண்டும்; அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்க வேண்டும் என்று விதி இருக்கிறது. அதற்காகத் தங்கள் தீர்ப்பை எதிர்பார்ப்போக்கிறேன்.

மற்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்யவேண்டுமென்பதற்காகவும் அவர்களுக்கு மக்களாலே அளிக்கப்பட்டிருக்கிற கடன்களை நல்ல வகையிலே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகவும் வழிவகை அளிக்கின்ற முறையிலே அவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்துவதற்காகவும் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவும் நீங்கள் (மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்) கடமைப்பட்டிருக்கிறீர்கள். இந்த தலைமைச் செயலகம் முன்னாலே இப்படி தவறு செய்வது ஒழுங்கான முறையாகுமா என்பதை நான் கேட்டு, இப்பொழுது கூட அவர்கள் என்ன குறை சொன்னார்கள் என்பதையும் கேட்டு காங்கள் தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்றையும் தாங்கள் தெளிவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றீர்கள். இப்பொழுது ஒரு மெம்பர் பெயரைக் குறிப்பிட்டு, அவர் போலீஸிலே இண்டர்பியர் பண்ணினார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

MR. SPEAKER : A member while speaking must not make a personal charge against a member.

1968 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : என்னுடைய பேச்சை முடித்து விடுகிறேன். ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்கு மூன்று முறைகள் இருக்கின்றன. அதிகாரிகளுக்குக் கடிதாசி எழுதுகிற முறை, குறைகளை எழுதுகிற முறை, அமைச்சரிடத்திலே சொல்லுகிற முறை, ஒரு பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு அமைச்சர்கள் அதிகாரிகளிடத்திலே தலையிடலாமா என்று சொன்னால், இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற எல்லா உறுப்பினர்களுமே அந்தக் குற்றச் சாட்டைச் செய்தவர்கள் ஆவார்கள். ஆகவே, நமக்குப் பேசுவதற்கு ஒரு நியதி இருக்கிறது. இதிலே நீங்கள் நிரம்பக் கண்டிப்பாகவும் கவனமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் கண்டிப்பாக இருக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால், திரு. சிதம்பரநாத நாடார் மேல் இன்னொரு மெம்பர் குற்றச்சாட்டு கொண்டுவந்தால் அதையும் தடுத்து நிறுத்தக் கடமைப்பட்டவன் நான். எனவே, அவர்கள் பெர்சனல் சார்ஜ் செய்ததை நடவடிக்கை குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிட நான் கட்டளையிட இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் (திருமதி) சத்தியவாணிமுத்து : இப்பொழுது பேசிக்கொண்டிருக்கிற உறுப்பினர் இந்த மன்றத்தின் மரபுகளை தெரியாதவர் அல்ல. அவர் ஏற்கனவே, ஒரு அமைச்சராயிருந்து பணியாற்றியவர். அதல்லாமல், இந்த மன்றத்தில் 1952, 1957, 1962 வரையிலும் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்து பணியாற்றியவர். எனவே, இந்தச் சபையின் நடவடிக்கைகளையும் நடைமுறைகளையும் நடந்துகொள்ள வேண்டிய முறைகளையும் முற்றிலும் அறிந்தவர். பிறகு, அறிந்தவர் வேண்டுமென்றே தான் இப்படி * * * பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் சொல்லியது சிரிப்பை உண்டாக்குகிற காரணத்தால் சிரித்தேனே தவிர அவர் பெண்ணைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதைக் கேட்டு அல்ல.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : ஆட்டைக் கடித்து, மாட்டைக் கடித்து, மனிதனைக் கடித்து என்பது போல் இவர்கள் பேசுகிறார்கள். ஒரு பெண்ணை அவமதித்ததைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபொழுதே அமைச்சர் அவர்கள் கூட சிரிக்கிறீர்களே என்று சொல்வது தவறு? அதற்கு தங்கள் தீர்ப்பை எதிர் பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் * * * என்று சொன்னதை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துவிடப் போகிறேன்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : அதை நீங்கள் எடுத்துவிடப்போகிறேன் என்று சொன்னால் பத்திரிகையிலே வராதா? நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே வராதா? (குறுக்கீடு).

ஒரு பொறுப்புள்ள அமைச்சர் இந்த அவையிலே இப்படி பேசினால் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? பொறுப்பிலுள்ள அமைச்சர், பதவியிலுள்ள அமைச்சர் ஒரு மெம்பரைப் பார்த்து அப்படிச் சொன்னால் என்ன நியாயம்? என்ன நீதி? என்ன ஒழுங்கு? என்று சத்தம் போட்டு கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தாங்கள் கொஞ்சம் பொறுமையோடு இருந்தால்தான் புரிந்துகொள்ள முடியும். அந்தச் சொல்லை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடப் போகிறேன் என்று சொன்னேன். தங்களுடைய உரிமைகளையும் நான் காக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் இந்தச் சொல் நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கி விடப்படும்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், இந்தச் சபையினுடைய ஒழுங்கு முறைகளைப் பற்றி தாங்கள் முன்னதாக அறிவித்தும், தெரிவித்தும் இருக்கிறீர்கள். அதோடு கூட இந்தச் சபையிலே சகல விஷயங்களையும் தெரிந்துகொண்டும், அங்கத்தினர்கள் வேண்டுமென்றே

[1968 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்றால், பேரவையின் நடவடிக்கைகளில், ஏதாவது தவறாகத் தோன்றினால் நீங்கள் அதைப் பற்றி சொல்லலாம். பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் எழுப்பலாம். நீங்கள் ஏதாவது அதைப்பற்றி சொல்லவேண்டியிருந்தால் சொல்லுங்கள். புதிய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டாம். என்ன பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று சொல்லுங்கள்?

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே பேசுகிற அங்கத்தினர்கள் இதுவரையில் முறை தெரியாதவர்களாக

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தெரிந்தவர்கள், தெரியாதவர்கள் என்பது அல்ல. பேசப்பட்டதில் என்ன தவறு என்று சொல்லுங்கள், அதற்கு நான் தீர்ப்பு சொல்கிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : ஆரம்பத்திலிருந்தே இப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இது இந்தச் சபையின் ஒழுங்குமுறையையும், கவரத்தையும் பாதிக்கிறது. எனவே, இப்படிச் செய்துகொண்டிருப்பது ஒழுங்குமுறை தானா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கடைசியில் நான் தீர்ப்புச் சொல்லப் போகிறேன். உறுப்பினர் திரு. சிதம்பரநாத நாடார் அவர்கள் இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் பேசலாம். ஏற்கனவே 20, 23 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. கருத்துக்களைத் தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டேபோனால், கொஞ்ச நேரத்தில் எவ்வளவோ சொல்லிவிட முடியும்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : நாம் எல்லோரும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர்களைப் பார்த்து பேசாமல், என்னைப் பார்த்து பேசுங்கள். அப்படியானால்தான் கோபம் வராது, பொறுமையோடு பேச முடியும். கருத்தைப் பேசிக்கொண்டே போங்கள்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : எனக்குக் கோபம் கிடையாது * * * என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி கவலை யில்லை. என்ன சொன்னாலும் கவலைப்படவில்லை. அந்த அளவுக்கு அசெம்பிளி இருக்கிறது...Owe unto this country என்று தான் நினைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரும்பத் திரும்ப அந்தப் பாணியிலேயே சொல்கிறீர்களே? அடுத்தபடியாக கருத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு போங்கள்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : மனிதனுக்கு வேதனை வராதா? இந்தச் சபையில் ஒரு மெம்பரைப் பார்த்து கேவலமாகச் சொல்லுவது நல்லதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படிச் சொன்னது பத்திரிகையிலும் வராது, நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்தும் எடுக்கப்படும் என்றுதான் சொல்லிவிட்டேனே?

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : வந்தாலும் கவலைப்படவில்லை. அது பத்திரிகையில் வரத்தான் வேண்டும். வந்தாலும் கவலைப்படவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த கருத்தைப் பற்றி பேசுங்கள்.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : விருதுநகர் தொகுதியில் ஆமத்தூர் போலீஸ் நிலையத்தில் சங்கரலிங்கபுரத்தைச் சார்ந்த ஒரு அரிஜன பிரமுகரை வாக்கப்பில் வைத்து அடித்துக் கொன்றதாகப் புகார். போஸ்ட் மார்ட்டம் செய்த டாக்டர் கொலைதான் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று ரிப்போர்ட்

1968 மார்ச் 20] [திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்]

கொடுத்தபிறகும், எந்தவிதமான விசாரணையும் நடக்கவில்லை. என்போன்ற எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் இதைப்பற்றிச் சொல்லாமல் இருந்தால், இது வெளியிலேயே வராது. அதற்காகத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாஜி அரிஜன காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ. திரு. சங்கிலி அவர்கள் ஒரு ஊரில் கோவிலுக்குப் பூஜைக்குப் போனார். இப்பொழுது தான் ஜாதி, மதம் கிடையாது. யார் வேண்டுமானாலும் கோவிலுக்குப் போகலாம். கோவிலைத் திறந்துவிட்டாகிவிட்டது. கோவிலுக்குப் போகக்கூடாது என்று அவரை அரெஸ்டு பண்ணி, வழக்கு தொடரப்பட்டு, கோர்ட்டில் பிறகு அவர் விடுதலையானார். இந்த அளவுக்கு இந்த ஆட்சியில் நீதி நடக்கிறது என்பதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, துங்கக்கப்பட்டியில்—நம்முடைய முதல் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும், நான் பெயரைச் சொல்லவில்லை—ஒருவர் சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைக்குள் அத்துமீறி புகுந்து அடாத செயல் செய்து அக்காரணத்தினால் போலீஸாரால் அரெஸ்ட் செய்யப்பட்டு, அதாவது இங்குள்ள ஒரு அங்கத்தினர் அப்படிச் செய்தும் அவர் பேரிலுள்ள கேஸ்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இங்கே அங்கத்தினர்பற்றி நீங்கள் குற்றச்சாட்டு ஒன்றும் சொல்ல முடியாது.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : அப்படியென்றால், சரி. கடைசியில் அந்தக் கேஸ் பின்வலிக்கச் செய்யப்பட்டது. இது உங்கள் அந்தஸ்துக்குக் குறைவு என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. இந்த சர்க்காருடைய அந்தஸ்துக்கு மிகவும் குறைவு. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நீதி உள்ளவர், நியாயம் உள்ளவர், மனச்சாட்டில் உள்ளவர், அவர்களுக்குத் தெரியும். இதைச் சரியான முறையில் விசாரணை செய்து பார்த்தால், ஒருபாடு உண்மை தெரியவரும். இந்த நீதி மன்றத்தின் தலைவரும், இந்த மன்றத்திலுள்ள முதல் அமைச்சரும், இந்த மன்றத்திலுள்ள சிதம்பரநாத நாடாரும் ஏதாவது ஒரு குற்றம் செய்தால், அந்தக் குற்றத்தை வெளியிலே சொல்லலாம். இங்கேயும் சொல்லலாம். முனிசிபல் மைதானத்திலும் சொல்லலாம். காஞ்சிபுரத்திலும் சொல்லலாம். இந்த அநியாயம் இந்த ஆட்சியில் நடக்கிறது. கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை. நாட்டிலுள்ள மக்கள் கேட்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவையிலே ஏன் இந்த மாதிரி குற்றச்சாட்டு சொல்லக்கூடாது என்பதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. இந்த அவையிலே சொன்னால் உங்கள் மேலே உரிமைப் பிரச்சினை எடுக்க முடியாது. வழக்கு தொடர முடியாது. பேச்சு உரிமை இருக்கிறது, பேரவைக்கு வெளியிலே சொல்லலாம். வெளியிலே சொன்னால், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் உங்கள் மீது வழக்கு போடலாம். இந்த அவையில் பேச்சு உரிமை இருக்கிற காரணத்தினால், ஒரு உறுப்பினர் இன்னொரு உறுப்பினர் பற்றி தனித்த முறையில் தாக்கீப் பேசக்கூடாது என்ற கட்டுப்பாடு இருக்கிறது.

திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார் : அவர்கள் இந்த அவையில் எதிர்க்கட்சியினராக இருந்தபொழுது இப்படித்தான் பேசினார்கள். இன்னும் எவ்வளவோ பேசியிருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் 15 பேர்கள் இருந்தார்கள். ஒரு காலத்தில் 50 பேர்கள் இருந்தார்கள். அப்பொழுது திரு. ராஜரத்தினம் என்ற ஒரு ஐ. ஜி. இருந்தார். அப்பொழுது இங்கிருந்த உறுப்பினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் அவரைப் பற்றி என்னவெல்லாம் பேசினார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். யாரும் அப்பொழுது ஒன்றும் சொல்லவில்லை. கருணாநிதி அவர்களும் கண்ணை மூடிக்கொண்டிருந்தார். இப்பொழுது சிதம்பரநாத நாடார் பேசும் பொழுது 'பிடி கழுத்தை' என்கிறார். அது நடந்தது 1958-ம் வருடத்தில் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது நான் பேசினால் 'கழுத்தைப் பிடி' என்கிறார்கள். அந்த மனிதன் பீதி பிடித்து உத்தியோகத்தைப் போட்டுவிட்டு ஓடி விட்டார். இந்த அளவிலே இப்பொழுது ஆட்சி நடக்கிறது சுருக்கமாக ஒரு வார்த்தையிலே சொல்கிறேன். சுருங்கக் கூறின், இந்த டி. எம். கே. ஆட்சியில்

[திரு. எ. சிதம்பரநாத நாடார்]

[1968 மார்ச்]

நீதியில்லை, நியாயமில்லை, உயிருக்கும், உடமைக்கும் பாதுகாப்பில்லை, தொழில் இல்லை, உண்பதற்கு உணவில்லை, உடுப்பதற்கு ஆடை இல்லை என்று சொல்லி நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிதம்பரநாத நாடார் அவர்கள் பேசிய பேச்சில், விதி 67, உள்ளிதி 2 A member while speaking must not (ii) make a personal change against a member என்பதற்குப் புறம்பாக பேசப்பட்டவைகளெல்லாம் நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து நீக்கப்படும். அதோடு பத்திரிகைக்காரர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்வது, எதெது நடவடிக்கை குறிப்புகளிலிருந்து நீக்கப்படுகிறதோ, அது பத்திரிகைகளில் வரக்கூடாது என்று நான் நினைவுபடுத்திக்கொள்கிறேன். அதே போல, அவர்களை * * * என்று அமைச்சர் சொன்ன சொல்லும், நடவடிக்கை குறிப்புகளிலிருந்து நீக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. பாலகப்பிரமணியன் : நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து நீக்குவதற்குத் தங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. பொதுவாக அவர் இப்படிப் பேசியதெல்லாம் நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து நீக்கப்படும் என்று சொல்வதை விட, எந்தெந்தப் பகுதி நடவடிக்கைக் குறிப்புகளிலிருந்து நீக்கப்படும் என்று சொல்வது முறையாக இருக்கும்.

THIRU PALANIVEL RAJAN : Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Demand moved by the Hon. Chief Minister. Before proceeding with my speech, I must refer to the allegation made by the hon. Member, Thiru Chidambaranatha Nadar with reference to the incident in the Amathur Police Station. The House would be pleased to know that two Sub-Inspectors were charge-sheeted in connection with that incident and they were tried before a court of law and acquitted. So, I do not think that the hon. Member is entitled to refer to that incident especially when the matter has been decided by a court of law. This is for the information of the Hon. Speaker.

Now, I wish to congratulate the officers and men of the Madras Police Services for giving all their loyalty and enthusiasm to the new administration. You know, Sir that the most sensitive department of the Government to function according to the changing political fortunes is the Police Department and, by and large, the Police have acquitted themselves very well and have served their new masters admirably over the past year and for this state of affairs our Hon. Ministers headed by the Hon. Chief Minister must be congratulated. Sir, over a period of 20 years many of our Hon. Ministers have had unhappy associations with the Police Department. I can quote a number of specific cases of ill-treatment given to some of our present Ministers when they were sitting opposite. Now I will refer to one such instance. Our Hon. Minister for Public Works was transported in the year 1965 from Madras to Tirunelveli by a Police lorry—a distance of 400 miles—and this is a matter which any civilised Government should be ashamed of. But the Chief Minister and the other Ministers have followed the highest tradition of administration in this State. I am proud to say that there has not been a single incident in which this new Government has thought it fit to take action against any official for misdemeanour in the previous administration. My submission is that the Chief Minister by his magnanimity, moderation and

1968 மார்ச் 20]

[Thiru Palanivel Rajan]

tolerance has created an everlasting impression on the people of this State and even our opponents like Mr. Chidambaramanathan Nadar hasten to admit it. But I wish to point out that this magnanimity has been exploited by a section of the Congress Party who have mistaken this magnanimity for weakness. This section of the Congress Party is not led by veteran Congressmen, but it is led by persons who have been recent converts from the D.M.K. Party. Probably they are frustrated that they have deserted the right party at the wrong time. Any way they have been periodically, systematically and day in and day out indulging in acts of provocation and lawlessness. I refer to the incident which took place a week back in which Professor Anbazhagan, Member of Parliament and Leader of the D.M.K. Group in Parliament, was dastardly attacked in the Egmore Railway Station by a group of Congressmen.

THIRU P. G. KARUTHIRUMAN: I object to that. How can he say that he was attacked by Congressmen?

THIRU PALANIVEL RAJAN: I would substantiate the charge.

THIRU K. VINAYAKAM: If you are going to substantiate, you are doing some disservice to the court.

MR. SPEAKER: If there is a case or a possibility of a case, you should not refer to it.

THIRU PALNIVEL RAJAN: I do not know whether there is a case. What I know is that there was a large crowd of persons assembled at the Egmore Station to receive one Mr. Nedumaran and this crowd was specifically invited to come to Egmore Station by a Congress Daily.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விஷயம் பற்றி நானும் பேசியிருக்கிறேன். அப்பொழுதே ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டி விவரமாக அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள், பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது உங்கள் விளக்கம் தானே.

THIRU PALANIVEL RAJAN: I only wish to point out that some Congressmen have been arrested in this connection. That I can say.

MR. SPEAKER: If some persons have been arrested, there is a possibility of the case coming up.

THIRU PALANIVEL RAJAN: I can mention the fact that they have been arrested.

THIRU T. MARTIN: I rise on a point of order, Sir. with regard to the incident which my learned Friend refers to, I remember certain persons were arrested and, in the words of the Hon Speaker, there is a possibility of the case being taken up. Is it advisable to refer to it in this Assembly now, as it will be prejudicial to the case which will be coming up?

[1968 மார்ச் 20]

MR. SPEAKER : I think it is the same point of order which the leader of your party has raised. Is it a different or the same point of order ?

THIRU T. MARTIN : I want the Hon. Speaker's ruling regarding that so that it will be helpful to the subsequent speakers on this Demand and they could follow the ruling.

MR. SPEAKER : I gave the ruling in a summary form. I gave it in a very extended form the other day. The law of *Lis pendens* with regard to land and property is different. But with regard to conduct of the Assembly, it is different. The moment there is a possibility of a case coming up in due course later on you should not mention about it. *Lis pendens* starts from the date of filing of the case, but Rule 67 is similar to the law relating to contempt and operates from the date when the possibility is apparent.

THIRU PALANIVEL RAJAN : I only say that some persons have been arrested.

Anyway, what I wish to point out is that the Union Deputy Minister was the subject of a stone throw in Coimbatore. Our Hon. Chief Minister came with an emphatic statement condemning the stone throw in the strongest manner possible. But unfortunately no political leader of the Opposition has come out with a statement condemning the dastardly attack on a Member of Parliament and the Leader of the D.M.K. group in Parliament. My submission is that this tall cry that there is no law and order, that there has been a breach of law and order is purely manipulation. There is absolutely nothing to warrant that accusation. My submission is that persons who have known the Chief Minister intimately will admit that he abhors anything violent and that he is very magnanimous. Some persons are deliberately indulging in acts of lawlessness and this must be put down by the Government with a firm hand.

Then I refer to the scurrilous filth published in a number of weeklies. Week by week the filth is becoming worse. I have no objection if the Ministers are attacked from a political angle. But the personality of the Chief Minister and the Minister for Public Works is attacked week after week with contemptible vulgarity and this filth is getting into the papers. I would request the Chief Minister for once to cast aside his magnanimity and take stringent action in the interests of the State. If students read these vulgar journals, they will have a very poor opinion of the political atmosphere in this State. As the person responsible for the administration in this State, the Chief Minister must cast aside his magnanimity and take severe action against this class of persons.

Next I would refer to the problem of student unrest. Many persons have spoken about it. My opinion is that it is not a State problem, not even a national problem but an international problem.

1968 மார்ச் 20]

[Thiru Pafānīvel Rajan]

We see in the newspapers students dictating terms to governments all over the world. We see this in Egypt, in Japan, in Indonesia. The situation in Madras State is that for once the students are right in their demand and this Government support the students in their demand that they must get justice on the language issue. We are in a very dangerous situation. This Government is expected to maintain law and order and at the same time upheld the rights of students who are seeking justice against discrimination on the language issue. If I were asked to name a single biggest achievement of the D.M.K. Ministry in its one year of administration, I would definitely say that it is the very able handling of the student situation by the Chief Minister. Many members of the Opposition have accused the police of being inactive in this matter. My submission is that it is this masterly inactivity, this calculated inactivity, which has averted a tragedy. When the police took action in 1965, we had about one dozen deaths according to official version. But I know personally that more than twenty persons lost their lives in Gudalur. If the Chief Minister had ordered the police to be active and to take measures, surely a tragedy would have taken place. I must congratulate the Hon. Chief Minister on his able handling of the situation.

As far as the labour field goes, the Hon. Chief Minister has come out with the emphatic statement reiterating the policy of the Government, viz., this Government are always pro-labour. But when we are running an administration, we have to do it under the Constitution and we have certain constitutional obligations to fulfill. As the Hon. Chief Minister and Hon. Minister for Labour are aware it is most insulting and humiliating to be told by the courts that we must give protection to so and so, as if we do not do it. So, I submit that the labour friends in the labour field must understand our difficulty and must not indulge in anything which would put this Government as doing anything illegal in the eyes of law. So, my submission is that as far as the law and order situation goes, there is absolutely no justification to say that there is deterioration in the law and order situation and instances given by the Congress Party are really unnecessary. Three months after this Government took over the administration of this State, the Congress Party had passed a resolution that there was lack of law and order and gave instances in support of that resolution. One such instance is that the name board from the former Chief Minister's house was missing. I really do not think that it is worthy of mention. The Hon. the Leader of the Opposition some months ago, while speaking on the law and order situation referred to an incident in the Tirunelveli district and if that is the criterion for lack of law and order, then the Central Government must resign because recently a Supreme Court Judge was attacked in the court itself by a citizen. So, my submission is that the only criterion on which one can judge whether there is lack of law and order is whether the administration has failed in its discharge of duties and whether the military has been called to assist the Government in the maintenance of law and order. There was such a situation in the year 1965 when the Congress Government was in power and

[Thiru Palanivel Rajan]

[1968 மார்ச் 20]

when the Army was called in to tackle a situation—which the Police could not tackle—in a number of places like Madurai and Pollachi. So, there is no justification to say that there has been any lack of law and order but on the contrary there has been very able handling of the Department by the Hon. Chief Minister and this has paid this Government rich dividends.

Before concluding, I would like to make one point. I reliably understand—but I am not sure—that a number of officers in the Madras Police have been kept down because they are alleged to have D.M.K. sympathy and also some adverse comments have been made in their personal files. If this happens to be true, the Hon. Chief Minister, while not taking any action against those officers who are allegedly pro-Congress, must show justice to the officers who have been condemned by the previous regime for their political sympathy. If there is any such instance, the Hon. Chief Minister must take steps to set it right and see that justice is done. I support this Demand.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 24 மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உரையாற்றுவதற்கு விருப்பம் தெரிவித்துப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எஞ்சியிருக்கும் நேரத்தைப் பங்கிட்டு செய்து பார்த்ததில், உறுப்பினர் ஒவ்வொருவருக்கும் உரையாற்றுவதற்கு ஐந்து நிமிட நேரம் கிடைக்கிறது. எனவே, அந்தக் கால வரையறைக்குள் பேசுமாறு நான் உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது திரு. ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசலாம்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஐந்து நிமிடங்களில் பேசிவிடவேண்டும் என்றால், ரொம்பக் கேலிக்கூத்தாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். தயவு செய்து, மத்தியானத்திற்குமேல் இரண்டு மணி நேரம் சபையை நடத்தும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : போகப் போகப் பார்க்கலாம். தேவைப்பட்டால் மாஸ்யில் கூட நடத்தலாம். இப்பொழுது திரு. ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசட்டும்.

***திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு :** இன்று காவல்துறை சம்பந்தமாக வைத்திருக்கும் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். நிமிஷம் ஐந்தான்படியால் அதிகம் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லை. ஏதோ சில சொல்லவேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன்.

காவல்துறை கிராமப்புறங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படுவதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். 4 மைல் 5 மைல்களுக்கு ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் அமைத்து அங்கே ஒரு காவல் நிலையம் வைப்பது மிகமிக நல்லது. எனென்றால், கிராமப்புறங்களில்தான் அதிகமான களவு, சல்லியம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் அங்கே காவல் நிலையம் ஏற்பட இருப்பதைக் குறித்து சந்தோஷப்படுகிறேன். இதில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். காவல்துறை இருக்கும் இடங்களிலும் அந்தத் துறைக்கு உட்பட்ட பெரிய பெரிய ஊர்களிலும் போலீஸ்காரர்களைக் குடியிருக்கும்படி செய்வது மிக நல்லது. குற்றங்களைத் தடுக்கவேண்டும், அமைதியை நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்றால் ஸ்தலத்திலேயே போலீஸ்காரர் இருந்தால்தான் முடியும். எல்லாம் நடந்த பின்னர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்து போலீஸார் ஒடிவருவதை விட அந்தந்த இடத்தில் ஒரு போலீஸ்காரர் இருந்தால்தான் அந்த ஊரில் எவன் சாதாரணமாகப் தப்பு செய்கிறவனோ அவனைக் கண்காணிக்கவும் திடீர் என்று கிளர்ச்சி ஏற்பட்டால் அதைத் தடுக்கவும் அது விஷயமாக போலீஸாருக்கு தகவல் கொடுக்கவும் அந்தப் போலீஸாரால் முடியும். ஆகவே, கிராமப்புறங்களில் இன்றைக்கு இருக்கும்

1968 மார்ச் 20]

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

காவல் நிலையத்துக்கு உட்பட்டு எந்தெந்த பெரிய ஊர்கள் இருக்கின்றனவோ, அத்தனை ஊர்களிலும் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் போலீஸ்காரர்களை நியமித்தால் குழப்பங்களைத் தடுக்க மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். இது அவசியமாகச் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திலும் ஆட்களை அதிகமாகக் கிராமப்புறங்களில் அவர்களைத் தங்கும்படி செய்தால்தான் உண்மையாக போலீஸார் தாங்கள் செய்யவேண்டிய வேலையான குற்றத்தடுப்பு வேலையைச் செய்யமுடியும். எங்கெங்கே கலவரங்கள் ஏற்பட்டாலும் உடனடியாக அதை அடக்க முடியும்.

ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் ஒரு தொலைபேசி வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். கிராமப்புறங்களில் இருக்கும் காவல் நிலையங்களுக்குத் தொலைபேசி இல்லை. அங்கு ஏதாவது நடந்தால் அவர்கள் அங்கிருந்து சைக்கிளிலோ நடந்தோ தலைமைக் காவல் கூடத்திற்கு சென்று அங்கிருந்து உதவி கிடைக்க நேரமாகி விடுகிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் ஒரு தொலைபேசி வசதி கட்டாயமாக செய்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் ஏற்படுத்தி இருக்கும் காவல் நிலையங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்து போலீஸ்காரர்களுக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் குடி இருக்க ஸ்டேஷன்கொடுக்கவேண்டுமென்பது என் வேண்டுகோள். அதையும் அவசியம் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

போலீஸார் சில சமயங்களில் துப்பாக்கியால் சுடவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுவதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். போலீஸார் துப்பாக்கியால் சுடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் சுடலாம் என்ற நியதியைக் கொடுத்துவிட்டு அப்படி எந்தக் கட்டத்திலும் அவர்கள் சுடலாம் என்பது ஒரு நிர்ணயமாக இல்லாத காரணத்தால்—நிர்ணயம் செய்யவும் முடியாது—போலீஸார் சுட்ட பின்னர் சில சமயங்களில் போலீஸாரின் மேலேயே சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. நீதி விசாரணைக்கும் ஏற்பாடு செய்வார்கள். போலீஸ் சுட்டது சரியா, தப்பா என்பதை முதலிலேயே போலீஸ் இலாகா மூலமாகவோ அல்லது ரெய்ன்யூ இலாகா மூலமாகவோ விசாரணை செய்து தெரிந்து கொண்டதற்கு அப்பால் நீதி விசாரணை நடத்தினால்தான் நன்றாக இருக்கும். இங்கு திடீரென்று கலவரங்கள் நடந்து போலீஸாரைத் தாக்கிய சில சம்பவங்கள் காணப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் கல்லடி வாங்கும் போதும் கண்ணாடி அடி வாங்கும்போதும் சும்மா இருக்கவேண்டும் என்றும் அவர்களுடைய உயிருக்கு ஆபத்து வராத என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் அர்த்தம் இல்லை. ஆகவே, சில சமயங்களில் அவர்கள் தங்களையே காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக சுடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் அதற்காக உடனடியாக நீதி விசாரணை என்று சொல்லி விடக்கூடாது. விசாரிக்காமலே நீதி விசாரணை என்று கூறி நீதி விசாரணை ஏற்படுத்தி விட்டால் நாட்டில் அராஜகம்தான் அதிகமாகிவிடும். எந்தப் போலீஸாராக இருந்தாலும் சரி அவர்களும் மனிதர்கள், அவர்களுக்கும் உயிர் இருப்பதால் அவர்கள் உயிரை காப்பாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்வார்கள். சாதாரண சட்டத்திலே ஒருவன் தன்னைக் கொல்லவந்தால் அவனைக் கொல்லலாம் என்ற நியதி இருப்பதால் போலீஸாருக்கும் அந்த நியதியை நாம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். குற்றங்கள் நடந்த பின் நடவடிக்கை எடுக்கும் முறை இருப்பதால்தான் போலீஸாருக்கும் இப்போது நிறைய வேலை இருக்கிறது. குற்றங்கள் நடைபெறாமல் முன்கூட்டியே எச்சரிக்கையாக அதைத் தவிர்க்கக்கூடிய முறையில் போலீஸாரை ஊரூராக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

சில பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் சில தவறுகளைச் செய்துவிடுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு குபரிண்டெண்டண்ட் இருந்தார். அவர் சின்ன காரியத்தைச் செய்தார். அது சாதாரணமாக எல்லோருடைய மனத்திலும் பரவக்கூடிய காரியம் என்ற முறையிலே நான் முதலமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஓர் ஊரில் ஒரு பஞ்சாயத்து ஆபீஸருக்கும் ஒரு ஹெட் காண்டஸ்டிபிளுக்கும் தகராறு நடந்தது. தகராறு நடந்ததன் பேரில் இரண்டு பேரும் கை கலந்தார்கள். அது சம்பந்தமாக கேஸ் விசாரணைக்கு வந்தது. அங்கிருந்த சப்-கலெக்டர்

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

[1968 மார்ச் 20]

அந்தக் கேஸை விசாரித்தார். விசாரித்ததில் சாட்சியமாக போடப்பட்டிருந்த வர்களில் இரண்டு மூன்று பேர் போலீஸாருக்கு அனுசூலமாக சாட்சி சொன்னார்கள். ஒருவர் மட்டும் போலீஸாருக்கு சாதகமாகச் சொல்லாமல் விரோதமாக சாட்சி சொன்னார். விரோதமாக சாட்சி சொன்னவரை சாதாரணமாக விட்டுவிடவேண்டும் அல்லது எதாவது நியாயமான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். சில நாட்களுக்குப் பிறகு அந்த ஊரில் ஒரு சின்ன தக்ராறு ஏற்பட்டது. அந்த நபருக்கும் இன்னொருவருக்கும் ஏற்பட்ட குடும்பத் தகராறிலே அந்த சின்ன கேஸ் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் பதிவு செய்யப்பட்டது. காவல் நிலையத்தில் கொடுக்கப்பட்ட அந்தக் கேஸ் குறித்து விசாரித்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் என்ன சில்லறை விஷயமாக சண்டையிடுகிறீர்களே, சமாதானமாகப் போங்கள் என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டார். அப்பால் இது அந்த சூப்பிரண்டெண்டுக்குத் தெரிந்து அவர்கள் உடனே போன் செய்து அந்த நபரை உடனே அரஸ்ட் செய்து தன்னிடத்தில் கொண்டு வந்து ஆஜர் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். விடுதலை செய்யப்பட்ட அந்த நபர் எங்கோ போய் மறைந்து கொண்டார். அவர் எனக்குப் பக்கத்து ஊர்க்காரர். மேலும் எங்கள் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாதலால் அவர் என்னிடம் வந்திருப்பார் என்று என்னை கண்காணித்து வந்தார்கள். அப்படி கண்காணித்து வந்தாலும் பரவாய் இல்லை, நான் சென்ற இடத்திற்கு எல்லாம் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். அப்போது நான் காங்கிரஸில் இருந்தவன். ஈ.வி.கே. சம்பத் அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவருடன் நான் பிரசாரத்திற்காகச் சென்றிருந்தபோது கூட எனக்குப் பின்னாலேயே போலீஸை அனுப்பி வைத்தார்கள். நான் மதுரைக்குச் சென்றிருந்தபோதும் அனுப்பி வைத்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அப்பால் அந்த நபருக்குச் சொந்தக்காரர்கள் 3 பேர்கள் சினிமா பார்த்துவிட்டு வந்தார்கள், சிவகாசியில் அவர்களைப் பிடித்து போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நிறுத்தி வைத்து, “சூப்பிரண்டெண்டென்ட் விசாரிக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள், இருங்கள்” என்று சொல்லி மறுநாள் சாயங்காலம் வரை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, பிறகு சூப்பிரண்டெண்ட் வந்து ஒன்றும் செய்யாமல் அவர்கள் மூன்று பேர்களையும் வாடகை கார் வைத்து ஏற்றி சாத்தூரில் ஒருவர், பச்சைக்காரப்பட்டியில் ஒருவர், விருதுநகரில் ஒருவர் என்று விட்டுவிட்டு மூன்று பேர்கள் பேரிலும் கேஸ் போடுங்கள் என்று சொல்லி அனுப்பினார்கள். அப்படிச் சொல்லியனுப்பிய நேரத்தில் தங்களுடைய ஆதிக்கத்தின் கீழ்ப்பட்ட சாத்தூர் ஸ்டேஷனில் அந்த யைனுக்கு ஏதோ வாசனையான பொருளை வாயில் ஊற்றி ஒரு சார்பு வீட் போட்டு விட்டார். நான் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நடந்த இந்த அக்கிரமத்தை மேலதிகாரிகளிடத்தில் சொன்னபோது, அந்த மூவரையும் விடுதலை செய்து கேஸ் ஒன்றும் இல்லாமல் செய்துவிட்டார்கள். இந்தமாதிரியான மனப்பான்மை போலீஸ்காரர்களுக்கு இருந்தால் அந்திதான் நடக்கும். இது நியாயமா, அநியாயமா என்பதை அவர்கள் பார்ப்பதில்லை. இது உண்மையா, வாஸ்தவமா, பொய்யா என்று கூட ஆராய்ந்து பார்ப்பதில்லை. தனக்குச் சாட்சி சொல்லவில்லையென்ற காரணத்திற்காக இப்படிச் செய்வது எந்தவகையில் நியாயம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான்தான் அந்த நபரை காரிலே வைத்திருக்கிறேன் என்று நினைத்து என் பின்னால் டாக்சி எடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். தவிர என் சொந்தக்காரர்கள் வீட்டில் எல்லாம் போய் தேடினார்கள். அந்த சூப்பிரண்டெண்ட் அவர்கள் தேர்தல் நேரத்திலே எனக்கு விரோதமாக வாக்களிக்க வேண்டுமென்று தன்னுடைய கீழ்ச் சிப்பந்திகளுக்குச் சொல்லிவந்தார். ஒருவேளை அவர் காங்கிரஸ் சர்க்காரின் ஊழியர் என்ற காரணத்தில் அப்படிச் செய்திருந்தாலும் அது பொருத்தமற்ற செய்கையாகத்தான் படுகிறது. இப்படிப்பட்ட மனப்பான்மையுள்ளவர்கள் போலீஸ் உத்தியோகத்தில் இருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்களுடைய மனப்பான்மை மாறியிருக்கிறதா, அல்லது பழைய மாதிரியேதான் இன்னும் இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. ஒருவேளை ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறார்களா என்பதைப் புரிந்துகொள்வது அவசியம். இதை முதலமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 20]

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

போலீஸ் துறையிலே இன்றைக்கு நாய்ப்படை ஒன்று இருக்கிறது. இது மிக நல்ல விதத்திலே பணியாற்றி வருகிறது. ஆனால் சிலவிடங்களில் இந்த நாய்ப் படையினர் வேலை பொருத்தமுடையதாக இல்லை. ஒருவரை கொலை செய்யப்பட்டிருந்தால், அந்த இடத்திற்கு யார் போனாலும், ஒரு வேளை நானே போய் அந்தப் பிணத்தைத் தொட்டுவிட்டு வந்தாலும், நாய் இந்த வாசனையை வைத்துக்கொண்டு என்னையும் பிடித்துக்கொள்ளும். உண்மையான கொலையாளி யார் என்று அறிய வாய்ப்பில்லை, சில சமயங்களில் எது உண்மை, எது பொய் என்று அறிய முடியவில்லை. ஓர் ஊரில் கொலையோ, குற்றமோ நடந்திருந்தால் அந்த நாய் வரும் வரைக்கும் அந்தப் பொருளை யாரும் தொடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இது எல்லா இடங்களிலும் பொருந்தி வருமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சில சமயங்களில் தப்பான ஆட்களையே இந்த நாய் களைவிப் பிடிக்கிறது. வெறும் ரத்தவாடையை, வாசனையை வைத்துத்தான் இது குற்றவாளியை மோப்ப சக்தியால் பிடித்துத் தருகிறது. சில சமயங்களில் உண்மைக் குற்றவாளி தப்பிவிடுகிறான். சாதாரணமான நபர்கள் பிடிபட்டு தாங்கள் இழைக்காத குற்றத்திற்காக தண்டனை அடைகிறார்கள். இதுபற்றி நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து சில விதிமுறைகளை ஏற்படுத்தினால், இந்த நாய்ப் படை நல்ல முறையில் உதவி செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கூட்டங்களிலே பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள், மற்றும் சிலர் போலீஸ் படையை பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு வருவதால் எந்தவிதமான பந்தோபஸ்தம் இல்லை. சில ராஜ்யங்களில் பெரிய பெரிய சம்பவங்கள் எல்லாம் நடந்தபோது, அவற்றை எல்லாம் இந்த போலீஸார் தடுக்க முடிந்ததா? அமைச்சர்களின் பின்னாலோ, சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் பின்னாலோ போலீஸ் வந்து கொண்டு இருப்பதால் எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் இல்லை. அமைச்சர்கள் போகும்போது பின்னால் ஒரு பர்லாங் துரத்தில் போலீஸ் வந்தால் என்ன செய்ய முடியும்? ஆகவே அமைச்சர்கள், மற்றவர்கள் பின்னால் போலீஸ் வருவதைத் தடுக்க வேண்டும். சென்ற ஆட்சியில் யாராவது வந்தால் பத்து பதினைந்து கெஜத்திற்கு போலீஸ்காரர்கள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். ஆபத்துக்கு உதவுவதுதான் போலீஸ்காரர்களின் வேலை. போலீஸ்காரர்களை இப்படி வழியில் நிறுத்தி வைப்பதால், சர்க்காருக்குத்தான் செலவு அதிகம். இதனால் ஏதாவது பிரயோஜனம் உண்டா என்பதைப் பரீக் வேண்டும். உயிரையும் உடைமையும் காப்பாற்றுவதற்காக போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். உடைமையை வேண்டுமானால் திருப்பப்பட்ட பிறகு, கண்டு பிடித்து திரும்பக்கைப்பற்றலாம். ஆனால் உயிரைக்காப்பாற்றுவதற்கு போலீஸ்காரர்கள் முன்னெச்சரிக்கையாக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களில் பரவலாக பயிர் வைக்கிறார்கள். புன்செய் நிலங்களிலே பத்துவிதமான பயிர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், ஒவ்வொரு பயிருக்கும் ஒவ்வொரு நபர் போய் காவல் காக்க முடியாது. அப்படிச் செய்ய வேண்டுமானால் நூறு, இருநூறு பேர்கள் தேவையாக இருக்கும். ஆகவேதான், ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் தலையாரி என்ற ஒருவரை நியமித்து காவல் காக்க வைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது இந்த தலையாரியினுடைய வேலை ஊர்காப்பது அல்ல. கிராமக்கர்ணம், கிராம முன்சிப் இவர்களுக்கு காவல் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறான். விவசாயப் பொருள்களைக்காப்பாற்ற ஒரு தலையாரி தேவை என்பதுபோல ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கொலை, குற்றம் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடக்காமல் தடுக்க ஒவ்வொரு போலீஸ்காரர் கண்டிப்பாக குடியமர்த்தப்பட வேண்டும்.

தற்போது போலீஸ்காரர்கள் எல்லாம் மிகவும் மரியாதையுடன் நடந்து கொள்கிறார்கள். முன்பு போல் அதிகார தோரணையுடன் “டேய்”, “வா” “போ” என்று சொல்லாமல் மிகவும் மரியாதையாக நடந்து கொள்கிறார்கள். இதற்காக போலீஸ்துரையினரை மிகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். குற்றங்கள் நடந்த பின்னாலே நீதி விசாரணை செய்வதிலே கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கொலை நடந்த நேரத்தில் அதை நேரில் பார்த்தவர்கள் பத்து பேர்கள் இருந்தாலும் யாரும் விசாரணை சமயத்தில்

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

[1968 மார்ச் 20]

சாட்சி சொல்ல முன் வருவதில்லை. “நமக்கு ஏன் இந்தப் பொல்லாப்பு” “நமக்கு ஏன் இந்த வம்பு? என்று இருந்து விடுகிறார்கள். சாட்சி சொன்னால் பின்னால் தொல்லைகள் ஏற்படும் என்று பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே “உண்மையாக சாட்சி சொல்பவர்களுக்கு பின்னால் எந்தவிதமான தொல்லைகளும் ஏற்படாது, எந்தவிதத்திலும் பாதிக்கப்படமாட்டான்” என்று போலீஸ் தரப்பிலிருந்து உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில சமயங்களில் கொலை நடக்கும்போது, பார்க்காதவர்களைச் சாட்சி போட்டு, நீதி விசாரணை வரும் சமயத்தில் சாட்சிகள் எடுபடாமல் கேஸ்கள் தள்ளாடி செய்யப்படுகின்றன. குற்றவாளி விடுதலை செய்யப்படுகிறான். “இந்தப் போக்கிற்களுடைய தொல்லை நமக்கேன்?” என்று கொலையை நேரில் பார்த்தவர்கள் ஒதுங்கி விடுகிறார்கள். எனவே தான், விசாரணை செய்யும்போது உண்மையான குற்றவாளியை கண்டு பிடிக்காமல் போவதற்கும் வழி ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எந்நேரமும் போலீஸ் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே ஒவ்வொரு போலீஸ்காரரையும் அந்தக் கிராமத்திலேயே குடியிருக்கச் செய்ய வேண்டும். கிராம மக்களுடைய மனப்பான்மை மாற்றவேண்டுமானால், “போக்கிற்கிடமிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றுவதற்கு போலீஸ் தயாராக இருக்கிறது” என்ற நிலையை முதலில் உருவாக்க வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல்துறையில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களின் வீட்டுப்பெண்களுக்கு ஏதாவது ஒரு கைத்தொழிலை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். இப்போது சில முக்கியமான நகரங்களில் மட்டும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி, பாய் முடைதல், கூடைமுடைதல் போன்ற சிறு தொழில்களில் வேலை கொடுத்து வருகிறார்கள் என்று அறிகிறேன். மதுரை, கமுதி, போன்ற பெரிய இடங்களிலும் உள்ள காவல்துறை ஊழியரின் வீட்டுப்பெண்கள் தங்கள் சமையல் நேரம் போரக பாக்கி நேரங்களில் செய்வதற்கேற்ற சிறு தொழில்களைக் கொடுத்து உதவி அவர்களுக்கு, சிறு வருவாயைத் தேடித்தரவேண்டும். தீப்பெட்டித் தொழில் ஒரு சிறந்த தொழில். வீட்டுப்பெண்கள் தங்களுடைய ஓய்வு நேரங்களில் இதைச் செய்து வருவாயைத் தேடிக்கொள்ளலாம். தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி இது பெரிதும் உதவிகரமாக இருக்கும். பாய்முடைதல், கூடைமுடைதல் போன்ற தொழில்களைக் காட்டிலும் தீப்பெட்டித் தொழிலினால் வருவாயும், சிறிது அதிகமாகக் கிடைக்கும். அல்லது சர்க்கார் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, இந்தப் பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத்தரலாம். சர்க்கார் நடத்த முடியாத இடங்களில் தனிப்பட்டவர் நடத்தும் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையின் அதிபரோடு கலந்து பேசி, காவல்துறை பெண்களுக்கு சில வேலைகளை ஒதுக்கித்தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். போலீஸ்துறைக்கு ஆள் எடுப்பதில் சாதாரணமாக, ஆள் சரியாக இருக்கிறாரா, உடல்கட்டு சரியாக இருக்கிறதா என்பதைத்தான் பார்க்கிறார்கள் தவிர, படிப்பு இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதில்லை. காவல்துறைக்கு ஆள் எடுக்கும்போதே நன்றாகப்படித்தவர்களாகப் பார்த்து எடுக்க வேண்டும். 7-வது 8-வது வகுப்பு வரையில் படித்து இருந்தால் போலீஸ் வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ரைட்ராசி, பின் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாகி, பதவி உயர்வு பெற வழி ஏற்படும். இப்போது பத்தாவது வரையில் படித்தவர்கள் அநேகம்பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். பத்தாவது வகுப்பு வரையில் படித்தவர்களை காவல்துறைக்கு எடுப்பது என்று ஒரு திட்டம் வைத்துக்கொண்டபயல், இந்தத்துறை மிகவும் நல்லமுறையிலே பணியாற்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே நன்றாகப்படித்தவர்களைப் போலீஸ் பணியில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று போலீஸ் படையில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ராங்குக்கு மேல் உள்ளவர்களுக்காவது- சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் சேர்த்து சட்டக்கல்வி ஓராண்டாவது தனிப்பட்டமுறையில் போதிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அது போலவே தனிப்பட்ட முறையில் துப்புத் துலக்குவது சம்பந்தமான

1968 மார்ச் 20]

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

அறிவை நல்லமுறையில் புகட்டவேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு செய்தால்தான் நல்லமுறையில் பிரயோசனப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாணவர்கள் இயக்கத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தித்திணிப்பின் காரணத்தினால் அவர்களிடையே கிளர்ச்சி நடந்தது என்று சொன்னார்கள். கடவுள் செயலால் சென்ற முறை நடந்தது போன்று இல்லாமல் இம்முறை கிளர்ச்சி நல்ல முறையில் தணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும் அவர்களிடையே ஒரு தவறான கருத்து வளர்ந்து வருகிறது. என்னுடைய சகா பழனிவேல்ராஜன் சொன்னது போல மாணவர்கள் பலவிடங்களில் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள், இது உலகக் கிளர்ச்சியாக இருக்கிறது. அதில் ஓர் உண்மை பொதிந்திருக்கிறது. சரித்திரம் படிக்கிறார்கள் இல்லையா? பத்து மாணவர்கள் ரேடியோ நிலையத்தை பிடித்துக்கொள்வது, அமைச்சர்களிடத்தில் உட்கார்வது, ஆட்சியைப் பிடித்துக்கொண்டு அதிகாரம் செய்வது—இப்படி நடப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு இங்குள்ள மாணவர்களும் தாங்கள் நினைத்தால் சர்க்காரையே மாற்றி விடமுடியும் என்று நினைக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நேர்மையானமுறையில் தங்கள் குறைகளைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கிளர்ச்சி செய்வதைப்பற்றி ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் சர்க்காரையே மாற்றி விடலாம், சர்க்காரின் கொள்கைப்போக்கை மாற்றிவிடலாம் என்று கருதிச் செயல்படுவதாக இருந்தால் அதை அனுமதிக்க முடியாது, அப்படி எண்ணுவதும் முறையற்றது என்பதை அவர்கள் மனதில் படும்படியாக இந்த அரசு நல்லமுறையில் உணர்த்தியாக வேண்டும். இத்தகைய தீய கருத்து அவர்கள் நெஞ்சில் இழையோடுவதற்கே விடக்கூடாது.

இன்றைக்கு போலீசாருக்கும், பொது மக்களுக்கும் நல்ல தொடர்பு இருக்கிறது. போலீசார்க்க்கண்டால் துஷ்டர்கள் அஞ்சக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை இன்னும் ஸ்திரபடுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போலீசாருடைய வேலை நகரங்களில் மட்டுமே இல்லாமல் கிராமத்தில் அதிகமாக இருக்கிறது. கிராமத்தில் உள்ளவர்களின் உயிரையும், உடைமைகளையும் காப்பாற்றித்தர வேண்டியது போலீசாரின் கடமையாகும். இன்றைக்கு ஒருவன் வேல் கம்பை எடுத்துக்கொண்டு தெருவில் வந்தால் அவனைத்தட்டிக் கேட்பதற்கு எங்களுக்கு நெஞ்சரம் இல்லை. என்ன செய்துவிடுவானோ என்கிற பயம் ஏற்பட்டு விட்டது. ஊரில் உள்ள நாட்டாண்மைக்காரர்கள் பத்து இருபது வருடங்களுக்கு முன்னால் என்றால் அந்த துஷ்டனைத் கட்டி வைத்து அடிப்பார்கள். தலையாறி இப்படிப்பட்டவர்களிடம் இருந்து கிராம மக்களை காப்பாற்றி வந்தான். இப்போது அப்படி இல்லை. நாட்டாண்மைக்காரர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லையோ, மனது இல்லையோ—எப்படியோ கோழைகளாகி விட்டார்கள். ஆகவே துஷ்டர்களை அடக்க போலீசாரால் தான் முடியும் என்கிற நிலைமை வந்து விட்டதனால் அவர்கள் பொறுப்பு அதிகமாகி விட்டது. ஆகவே இந்த நேரத்தில் கிராம மக்களின் உடைமைகளையும் உயிரையும் காப்பாற்றிக்கொடுக்க வேண்டியது போலீசாரின் கடமை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், காவல் துறையினரையும் இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, சுருக்கமாகவும் அவசரமாகவும் பேசி முடித்து விடுகிறேன்.

முதலில் இந்த போலீஸ் இலாக்கா ஊழியர்களுடைய கோரிக்கைகளைப் பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள். முதலாவதாக காவல்துறையில் பணியாற்றுகிற ஷார்ட்ஹண்ட் ரிப்போர்ட்டர்களுக்கு—சட்டப்போரவைத்துறை ரிப்போர்ட்டர்கள், ஹைகோர்ட் ரிப்போர்ட்டர்கள் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்பது. இது பற்றி ஐ. ஜி. அவர்கள் 1966-லேயே சர்க்காருக்குப் பரிந்துரை அனுப்பியிருப்பதாகக் கேள்வி. அதை ஏற்று அவர்களுடைய சம்பளவிகிதத்தை இங்குள்ளவர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்தது ரேட்டா 1½ ரூபாய் மற்ற இடங்களில் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதாகவும், 3½ இங்கு வருகிறவர்களுக்கு 10½ அணா கொடுக்கப்படுவதாகவும் தெரிகிறது.

[திரு ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1968 மார்ச் 20]

அருள்கூர்ந்து இவர்களுடைய பேட்டாவை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து ரிசர்வ் போலீசில் இருப்பவர்களுக்கு 24 மணி நேர டியூட்டி என்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைக் கவனித்து எப்படியாவது அவர்களுடைய வேலை நேரத்தைக் குறைப்பதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பையர் சர்வீசில் உள்ளவர்களுக்கு மற்ற காவல்துறையில் உள்ளவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று தெரிகிறது. ஃபைர்யர் சர்வீசில் உள்ளவர்களுடைய சம்பளத்தையும் மற்றவர்களுக்கு நேராக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்று இருக்கக்கூடிய அரசின் கொள்கை ரீதியான விஷயத்தைப்பற்றி பேச ஆரம்பிக்கிற போது ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டம் ஒழுங்கு போய் விட்டது என்று ஒரு சிலர் கூப்பாடு போடுகிறார்கள். இது அரசியல் ரீதியான கூப்பாடு தான். கோரனாலி 1957-ல் புது மத்திரி சபை பதவிக்கு வந்து ஒருவாரத்திற்குள்ளேயே சட்டம், ஒழுங்கு போய் விட்டது என்று ஸ்ரீமன்நாராயணன் கிளப்பிவிட்டார். அந்த மரபில் இருந்து இன்னும் அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் மாறிவிட்டதாகத் தெரியவில்லை. இப்படி சட்டம் ஒழுங்கு போய்விட்டது என்கிற கூப்பாடு எல்லாம் காங்கிரஸ் அல்லாது ஆட்சியை எப்படிக் கவிழ்ப்பது என்கிற கெட்ட நோக்கம்—அரசியல் நோக்கம் கொண்டது தான். இதை நாம் புரிந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் இதைப்பற்றி அதிகம் கவலைப்படத் தேவையில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம் நேற்று இங்கே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை—அவர்கள் எப்படித் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதையே பார்த்து வருகிறார்கள். எப்படியோ எதை சொன்னாலும் அதை அந்தச் சுரண்டும் கும்பல் திரித்தே சொல்லி வருகிறார்கள். குறிப்பாக நேற்று வெளியான “மெயில்”, “இந்து” பத்திரிகைகள்—முதல் அமைச்சர் சொன்னதை எப்படிப் பிரசுரித்திருக்கின்றன? தோழமைக்கட்சிகளிடையே பிளவை உண்டுபண்ண முயற்சித்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் தெரியும். இதைப் பற்றிக் கூட என்ன செய்யலாம் என்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

முன்னால் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் பாரதியார் பாடினார் :

துப்பாக்கி கொண்டு ஒருவன்—வெகு
துரத்தில் வரக்கண்டு வீட்டிலொளிப்பார்
அப்பால் எவனோ செல்வான்—அவன்
ஆடையைக் கண்டுபயந் தெழுந்துநிற்பார்

என்பதாக எல்லாம் பாடினார். இந்த நிலைமை கடந்த 20 ஆண்டுக் காலங்களில் மாற்றப்படவில்லை. இப்போது அந்த நிலை மாற ஆரம்பித்திருக்கிறது. அந்த நிலை மாற வேண்டுமென்றே தான் உண்மையான ஜனநாயக விருப்பம் கொண்டவர்கள் விரும்புகிறார்கள். மக்களும் அதை உணர ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். முன்னெப்போல போலீசார் எதைச் செய்தாலும் மக்கள் கைகட்டிக் கொண்டிருப்பதில்லை. ஒரு மாணவனைத் தவறாக அடித்துவிட்டால் கொத்தித்தெழுந்து தட்டிக் கேட்கும் தைரியம் வந்திருக்கிறது. ஒரு தொழிலாளி தாக்கப்பட்டால் தட்டிக் கேட்கும் துணிச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஜனநாயக உணர்ச்சி நாட்டில் வளர்ந்து வருவது நாம் அனைவரும் வரவேற்கத்தக்கது. நம் அனைவருக்கும் அதில் பங்கு இருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கும் பங்கு இருக்கிறது. அடித்து அடித்து இந்த உணர்ச்சியை ஊட்டினார்கள். சிதம்பரநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். (குறுக்கீடு) என்னை யாரும் குறிக்கிட வேண்டாம். வேண்டுமென்றால் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் தலைவரிடம் எழுப்புங்கள். சேலம் சிறையில் 20 பேர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதைப் பற்றி ஒரு காங்கிரஸ் தலைவராவது ஒரு வார்த்தைகூட அனுதாபம் தெரிவிக்காதவர்கள்—நானும் 25 வருஷகாலமாக அரசியல் வாழ்வில் பார்த்து வருகிறேன்—இன்றைக்கு துப்பாக்கிச் சூடுகள் பற்றிப் பேசும் போது எனக்கே பயமாக—கவலையாக இருக்கிறது. உழைப்பாளர்கள் பக்கத்தில் இருந்து கண்ணீர் வடிப்பதைப் போலப் பேசுகிறார்கள்.

1968 மார்ச் 20]

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்]

இப்பேர்ப்பட்ட போலி நண்பர்களிடம் இருந்து அவர்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். அவர்கள் பேசும்போது கண்கலங்குவது போலக்கூடத் தோன்றியது. கண்கலக்கம் உண்மையானால் தொழிலாளிகள் பால் ஏற்பட்ட கண்கலக்கம் அல்ல. தேர்தலிலே கிடைத்த தோல்வியின் பால் ஏற்பட்ட கண்கலக்கமாகவே இருக்கும். உழைப்பாளிகளால் ஏற்பட்ட பரிவினால் கண்கலங்குவதாக நான் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. அதற்குமேல் நான் அதை அதிகம் விளக்க விரும்பவில்லை.

புதிய உணர்வுகள், எண்ணங்கள் வளர்ந்து இருக்கிற இந்தக் காலத்திலே தொழிலாளியும் பாட்டாளியும், குடியானவனும் அந்த உணர்ச்சிகளுக்கேற்றவாறு பணியாற்றுகின்ற காலத்திலே அப்படிப் பணியாற்றவேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகின்ற காலத்திலே எல்லாம் வளர்ச்சியடைய வேண்டும் என்று எல்லோரும் விரும்புகின்ற காலத்திலே வளரவேண்டுமென்று நினைக்கின்ற காலத்திலே நாமும் பங்கு செலுத்தி வளர்ந்திருக்கும். இந்தக் காலத்திலே அதற்குத் தகுந்தவாறு காவல் துறையினர் பணியாற்ற வேண்டும்* வேகமான மாறுதல் வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கூறினால் தவறாகக் கருதப்பட மாட்டாது என்று நினைக்கிறேன்.

நண்பகல்
12-00

எனக்குப் பல தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன. கேசவன் என்பவர் சேலம் மாவட்டம் இளம்பள்ளி என்ற ஊரிலே “என்னுடைய மனைவியை குறிப்பிட்ட போலீஸ்காரர்—நம்பர் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார், அப்டக்ட் செய்துவிட்டார்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறார், அந்தத் தகவல் வந்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி அவர் மதிப்பிற்குரிய திரு சொக்கலிங்கத்திடம் புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஐ. ஜி. அவர்களுக்கும் எழுதியிருக்கிறார்கள். நேரிலும் கொடுத்திருக்கிறார். துர்பாக்கியமாக அந்த போலீஸ்காரரின் பெயர் என்னுடைய பெயர் ஆக இருக்கிறது. இதைப் பற்றிக் கவனிக்கவேண்டும்.

கண்ணம்மாள் என்ற பெண் “கோயம்புத்தூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் என்னுடைய கணவர் இறந்துவிட்டார்” என்று தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

கன்னியாகுமரியில் டிரான்ஸ்போர்ட்காரர்களுக்கும் போலீஸ்காரர்களுக்கும் தொடர்ந்து விரோதம் நடந்துகொண்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, கழகத்தாரும் சேர்ந்து கொடுத்த புகாரைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கம்பம் புதுப்பட்டியில் தி.மு.க. ஊழியர்களையும் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் தாக்கியதால் அந்த ஊரே கொதித் தெழுந்து இருப்பது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு இராஜாங்கம் அவர்களுக்குக் கூடத் தெரியும். இன்னும் அது “பெண்டிங்” ஆக இருக்கிறது. “டெல்லி இம்பெட்ட வைஸ்” என்று சொல்வார்களே அது தொடர்ந்து வந்து கொண்டே இருக்கிறது. அந்த குணம் இன்னும் அடிப்படையில் மாறவில்லை என்பதைக் கவலையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடிப்படையில் இன்னும் மாறுதல் ஏற்படவில்லை. அதை மாற்ற வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் இருக்கிறது என்பதில் ஐயப்பாடு இல்லை. நமக்கு ஒரு அளவுகோலும் வேறு ஒரு ராஜ்யத்திற்கு ஒரு அளவுகோலும் வைக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த அமைச்சரவை வந்த பிறகு அது மாறவில்லை. மற்ற இடங்களிலும் அப்படித்தான் மாறாத நிலைமை இருக்கிறது. என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தில் சொல்கிறேன். கேரளாவைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும். மூன்று தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி என்ன நடந்தது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆகவே அரசு வந்து அமைச்சு மாறிவிட்ட போதிலும் அந்தப் போக்கில் மாறுதல் இல்லை. அடக்குமுறைகளைக் கையாள்கிறார்கள், முதலாளிகளுக்குச் சாதகமாக இருக்கிறார்கள், இது தான் திரும்பத் திரும்ப நடந்து வருகிற உண்மையாக இருக்கிறது. அவர்கள் சொல்வதை அரசு கேட்டுக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமை இருக்கக் கூடாது. துப்பாக்கிச்சூடு சம்பவங்கள் இரண்டு மூன்று நடந்திருக்கின்றன. பூந்தாமங்குடியில் நடந்திருக்கிறது, “லிம்கோ”வில் நடந்திருக்கிறது, அரவங்காட்டில் நடந்திருக்கிறது. நான்கு பேர்கள் உயிரிழந்தார்கள், 140 பேர்

[திரு ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1968 மார்ச் 20]

கள் காயம் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தகவல் இருக்கிறது. இவற்றிலே அரவங்காட்டில் நடந்ததைப் பற்றி மாத்திரம் நல்ல வேளையாக முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை நீதிமன்ற விசாரணைக்கு அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். எதற்காக நீதி விசாரணைக்கு அனுப்பப்படுகிறது என்றால் நீதிபதிகள் எல்லோரும் சரியாகத் தீர்ப்புக் கொடுத்து விடுவார்கள், அனைத்தையும் சரியாகச் செய்து விடலாம் என்று அல்ல; நீதி மன்ற விசாரணைக்கு அனுப்புவது என்று இருந்தால் அதன் பயத்தால் காவல் துறையினர் சரியாக நடப்பார்கள். அப்படி யில்லாமல் இருக்குமானால் சென்ற போக்கிலேயே தான் அவர்கள் செல்வார்கள், போன போக்கிலேயேதான் போகும். ஆகவே ஒவ்வொரு தடவையும் அடிதடி அல்லது துப்பாக்கிச் சூடு ஏற்படுமானால் ஒவ்வொரு தடவையும் நீதி விசாரணைக்கு அனுப்புவது நல்லது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரவங்காடு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ஒருவரை அடித்ததின் விளைவாகத் தான் இப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற தகவல் இருக்கிறது. அதற்கு மேல் நான் போகவில்லை. பூந்தாமங்குடியில் நடந்த தானாலும் சரி, விம்கோவில் நடந்த தானாலும் சரி, நடந்த துப்பாக்கிச்சூடு, அதற்கு வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது தான் என்னுடைய அழுத்தமான கருத்து. இருந்தாலும் இவை ஏற்படுகின்றன என்றால் இவை ஒரு பழக்கத்திலே ஒரு போக்கிலே இருந்துகொண்டிருப்பதால் இப்படி ஏற்படுகின்றன. அதைத் திருத்த வேண்டுமென்றால் கடுமையான முயற்சி இருந்துகொண்டே யிருக்க வேண்டும் என்பதை நான் வியை பூர்வமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். “வெப்பன் ஆப் டொர்” என்ற பாதையை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு கருவியாகக் காவல் துறையினர் இருப்பது கூடாது. வழக்குகள் போடுவது, 20 நாட்கள், 30 நாட்கள், மூன்று மாதங்கள் நான்கு மாதங்கள் என்று “கண்டிஷன் பெயில்” என்று வேறு ஊரில் வைப்பது இருக்கிறது. விவசாயக் கூலிக்காரன் சேரியிலே தான் இருப்பான். அவனை மண்ணுக்குடியிலே இருக்க வேண்டும், இவ்வளவு காலம் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வதால் அவனிடம் இருக்கின்ற தைரியத்தை ஆண்மையை துணிச்சலை முறிக்க முயற்சியாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) பெரிய ஆட்கள் அப்படிச் செய்யலாம். ஜி. கிருஷ்ணன் செய்தார், அவரை கண்டிஷனில் பெயிலில் போட்டு உதகமண்டலத்திற்கு அனுப்பலாம். ஆனால், கூலிக்காரனை அப்படி யெல்லாம் செய்தால் அவன் என்ன செய்ய முடியும்? ஜாமீன் வழக்குகள் தொடுத்து ஏதோ நான்கு ஐந்து ஊர்களுக்கு இழுத்தடித்தால் அவன் சரியாகிவிடுவான் என்பது போலீசாருடைய கொள்கையாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கொள்கைகள் இருக்கக் கூடாது என்பதை வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இருபது இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு மேல் சர்வீஸ் செய்த காவல் துறையினர் அவர்களாக விரும்பினால் கிராஜுட்டி கொடுத்து ஓய்வு கொடுத்தனுப்புவது நலமாக இருக்கும். பழைய கூட்டம் போனால், புதிய ரத்தம் வந்தால் ஜனநாயக வாடை வர வர அவர்கள் அதிகமாக வந்துகொண்டிருந்தால் தான் நல்லது. ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்குப் பென்ஷனைக் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் கிராஜுட்டி கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் போவதற்குத் தயாராக இருப்பார்கள். 1950-51 இல் ஒரு உத்தரவு இருந்தது. இருபது வருஷம் சர்வீஸ் ஆனவர்களுக்கு பேரேடு இல்லை என்று இருந்தது. ஏனென்றால் அப்பொழுது அவர்கள் 45 வயதிற்கு வந்துவிடுகிறார்கள் அவர்களால் முடியாது என்பதால் அப்படி யிருந்தது என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது மாறி யிருக்கிறது, எப்பொழுது மாறியது என்று தெரியவில்லை. ஆகவே ஏய்விற்குப் பக்கத்தில் வருபவர்களை எல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதால் 20 வருஷம் சர்வீஸ் ஆனவர்களுக்குப் பேரேடுக்கு போக வேண்டிய தேவை யில்லை என்று ஆக்க வேண்டும்.

மதுவிலக்குப் பற்றிக் கடைசியாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உலகத்திலே எந்த நாட்டிலுமே இது வெற்றி பெறவில்லை. அது கிழக்காக இருந்தாலும் சரி, மேற்காக இருந்தாலும் சரி, சட்ட ரீதியாக வெற்றி பெறவில்லை, இந்த நாட்டிலும் மதுவிலக்கு வெற்றிபெறவில்லை. இந்த நாடு மகரிஷிகள் வாழ்ந்த நாடு கக்கை காவேரி பரயும் நாடு அது நிறைவேறும் என்று நினைத்தால் அது தப்பு. இங்கேயும் அது வெற்றி

1968 மார்ச் 20]

[திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்]

பெறவில்லை. நான் எல்லா சிறைச்சாலைகளிலும் இருந்து இருக்கிறேன். மதுரை முதல் சென்னை வரை பார்வையாளனாக இல்லை—கைதியாக இருந்திருக்கிறேன். அங்கே இருந்தவர்களைப் பார்த்தால் திருட்டுக் குற்றம் மற்றக் குற்றங்களைச் செய்தவர்களைக் காட்டிலும் சாராயக் கேஸ்களில் பிடிபட்டவர்கள் தான் பல மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறார்கள். உண்மையா இல்லையா என்பது வேறு. அது வழக்கமாக இருக்கிறது. போலீஸார் தங்களிடமுள்ள அதிகாரத்தைத் துர்விநியோகம் செய்யக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்பதைக் கட்டாயமாகச் சொல்கிறேன். இதை உள் தகவல் என்று சொல்லலாம். ஆனாலும் சொல்ல முடியாது. வெளியே வந்த தகவல் தான். கட்டாயமாக சாராய பாட்டில்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷன் களில் இருக்கின்றன. அதை வைத்துக் கொண்டு அப்பாவிக்கள் யெல்லாம் குற்றவாளிகளாகச் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நாமாக இது நடக்கவில்லை என்று நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. இந்த ஆட்சியின் நல்ல பெயருக்கு இது நல்ல தல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைத் தடுத்தது நிறுத்த வேண்டும்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் புதிய காலத்தில் புதிய உணர்வுகள், உணர்ச்சிகள், எண்ணங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதை அங்கீகரிக்கக்கூடிய முறையிலே கூட்டம் கூடும் உரிமை, சங்கம் சேரும் உரிமை, கிளர்ச்சி செய்யும் உரிமை இப்படிப்பட்ட உரிமைகளுக்குப் பங்கம் விளைவிக்கக் கூடாது. சட்டமும் ஒழுங்கும் பாதுகாக்கப்படக் கூடாது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அரசியலமைப்பிலே அவை பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவை தான். ஆனால் காவல் துறையினரின் போக்கு உடைமையாளர் வர்க்கத்திற்குச் சாதகமாகவும் உழைக்கும் வர்க்கத்திற்கு விரோதமாகவும் இருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைத்தான் இருக்கிறது. இந்த நிலையை நாம் மாற்றவில்லை. கோராலிலும் இந்த நிலைமை மாறவில்லை, இங்கும் மாறவில்லை. அது இருக்கிறது என்பதை மனத்தில் கொண்டால் தன்னிச்சைப்படி செயல்படாமல் தடுக்க ஒரு கவலை இருக்கும். முதலமைச்சர் அவர்கள் இதை கவனிக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த எண்ணத்தோடு அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்காவது துப்பாக்கிச்சூடு ஏற்பட்டால் நீதி விசாரணை நடத்த வேண்டும். அதன் போக்கு அப்படித் தான் இருக்கும் என்று கணக்கிட்டு தன்னிச்சையாக நடக்காமல் அதைக் கட்டுப்படுத்தி எந்த வகையில் நடக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோமோ அந்த வகையிலே நடத்துவதற்கு முயற்சி செய்ய முடியும். அந்த வகையிலே செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவை முன் முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள காவல்துறை மானியத்தைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் இங்கே இரண்டு முக்கியமான விஷயங்கள் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒன்று, இந்த மாநிலத்திலே சட்டம் அமைதி ஓராண்டுக் காலமாக நிலைபெறவில்லை என்று கூறுகின்ற கருத்தைப் பற்றியும், இரண்டாவதாக மதுவிலக்கைப் பற்றியும் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் வந்து ஓராண்டுக்கு மேலாகிறது. இந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் எல்லாம் சரியாக இருக்கிறது, எங்குமே அமைதி நிலவுகிறது. சமாதானம் நிலவுகிறது என்று நானும் சொல்ல மாட்டேன், முதலமைச்சர் அவர்களும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால், கடந்த 20 ஆண்டுக் காலத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, ஓராண்டுக் காலத்தில் நாட்டின் அமைதியானது நியாயமான ஒரு சர்க்காரால் எந்த அளவுக்குக் காப்பாற்றப்பட முடியுமோ, ஒரு திறமையான சர்க்காரால் எந்த அளவுக்குக் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது என்பதில் சிறிதும் ஐயப்பாடு இல்லை. அதற்கு அடிப்படைக் காரணம், முன்பு இருந்த ஆட்சியினரை விட இப்போது ஆட்சியை நடத்துகிறவர்கள் சாதாரண பொது மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர்கள் என்பது தான். முன்பு, மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்பற்ற,

[திரு ம. பொ. சிவஞானம்]

[1968 மார்ச் 20]

தொடர்பை இழந்த, தொடர்பிலே அக்கறையற்ற கட்சி ஆட்சியில் இருந்ததால் அந்தக் குறைபாடு அவர்களுக்கு அடிக்கடி ஏற்பட்டு வந்தது. இரண்டாவதாக, இப்போதுள்ள ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், தொழிற்சங்க இயக்கத் தலைவர்கள், பல்வேறு நிறுவனங்களின் தலைவர்கள் ஆகியவர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு கூட்டணி அமைத்து, அந்தக் கூட்டணியைக் காப்பாற்றுவதிலே அக்கறை காட்டக் கூடியவர்கள். அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தையும் பெற்று, தங்களுடைய நட்பையும் கொடுத்து முடிந்த வரை கூட்டணியைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முயற்சி செய்வதன் காரணமாக, இந்த அளவுக்கு நாட்டில் அமைதி நிலவி வருகிறது. கூட்டணித் தோழைமையை மேலும் மேலும் உறுதியாகக் காப்பாற்றிக் கொண்டு, அதன் மூலம் நாட்டில் அமைதி நிலவுவதற்கு ஆட்சியிலிருப்போர் முயல் வேண்டும்.

1965-ல் நடந்த இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியின்போது நாடு முழுவதும் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களை நாம் அறிவோம். இரானுவமே தருவிக்கப்பட்டது. அப்போது முதலமைச்சராக இருந்தவருடைய ஆயுள் நீடிக்குமாறு கோயில்களில் பிரார்த்தனை செய்யும்படியாக ஆளும் கட்சி தீர்மானம் போட்டு நினைவில் இருக்கிறது. “அவளுக்கு இவான்” பரவாயில்லை, நிலைமை திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் கூற விரும்புகிறேன். முன்பு இராமநாதபுரத்தில்—முதுகனத்தூர் பகுதியில் நடந்த ஒரு மாபெரும் கலகத்தைப் பற்றி அமெரிக்கப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் தலைங்கங்கள் எழுதின. இந்தியா முழுவதும் அதைப் பற்றிய பேச்சாகவே இருந்தது. நடுநிலைமையடைந்தோடு, தமிழ்நாட்டில் தமிழரிடையே ஒற்றுமை நிலவ வேண்டுமென்று நானும் தலையிட்டு, நீதிபதியை நியமித்து, அந்தக் கலவரம் பற்றி விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று கோரியபோது, இறுதிவரை உறுதியாக நீதிபதி விசாரணை மறுக்கப்பட்டது. அதையெல்லாம் வைத்துப் பார்க்கும்போது, இப்போது இருக்கும் ஆட்சியாளர்கள் முன் நிலைமையை மாற்றுவதற்காக எடுத்துக் கொண்டு வருகிற முயற்சியும், சட்டமும் ஒழுங்கும் காப்பாற்றப் படுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளுகின்ற நல்ல முயற்சியும் எஞ்சியிருக்கும் ஆண்டுகளில் கடைப்பிடிக்கப்படுமானால், ஐந்து ஆண்டுகள் கழித்து மக்கள் அணுகுறிப்போது வரவேற்கத் தக்க ஆட்சி என்ற நிலை ஏற்படும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் மூன்று இடங்களில் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இந்த நிகழ்ச்சிகளை மறந்துவிடவில்லை. அவை தவிர்க்கப்பட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால், துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடைபெற்ற இடம், பின்னணி ஆகியவற்றை நினைவில் வைத்துப் பார்த்து விமர்சிக்க வேண்டும். தி.மு.க. ஆட்சியிலும் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடைபெற்றன என்று பார்த்தால் அது குற்றமாகத் தான் தோன்றும். ஆனால், அவ்வாறு கூறுவது பாமரத் தன்மை வாய்ந்தது. அரை நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட அரசியல் தெளிவுள்ளவர்கள் அந்த முடிவுக்கு வந்துவிடக் கூடாது. தேசபக்தி நிறைந்த நெஞ்சத்தோடு, நாட்டு மக்கள் நலனில் நாட்டம் கொண்டவர்கள் அப்படிப்பட்ட முடிவுக்கு வரக்கூடாது. ஒரு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நீலகிரியை அடுத்தாற் போலுள்ள அரவங்காடு என்ற பகுதியில் நடந்திருக்கிறது. அந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு அடிப்படை ஆதாரம் போலீஸ் மீது மக்களுக்கு எழுந்த ஐயப்பாடு தான். போலீஸ் காவல் நிலையத்திற்கு ஒருவர் கொண்டு செல்லப் பட்டால் அவர் அபாயகரமான நிலைமைக்கு உள்ளாவார்கள் என்று 20 ஆண்டுகாலமாக நின்று நிலைத்து விட்டுள்ள அவநம்பிக்கையின் எதிரொலி தான் அந்த நிகழ்ச்சி. போலீசார் ஒருவரைக் கொண்டு போனால், ஏதாவது செய்து விடுவார்கள் என்ற அவநம்பிக்கையின் விளைவாகத் தான் அங்கு குழப்ப நிலை ஏற்பட்டது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வருத்தம் தெரிவித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், மக்களிடமிருந்து கோரிக்கை வருவதற்கு முன்னாலேயே நீதி விசாரணைக்கும் ஏற்பாடு செய்து விட்டார்கள்.

1968 மார்ச் 20]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

எஞ்சியுள்ள இரண்டு இடங்களில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களைப் பொருத்தவரை, அச்சம்பவங்களை விவரமாகக் கூறும் வகையில் அதிலே ஞானமோ, தெளிவோ எனக்குக் கிடையாது. ஆனால், இந்த இரண்டின் தன்மையும் வேறுபட்டவை. ஒன்று உழவர் பிரச்சினை, இன்னொன்று தொழிலாளர் பிரச்சினை. உழவர் பிரச்சினையிலும், தொழிலாளர் பிரச்சினையிலும், இப்போதுள்ள அமைதியின்மை, உள்ளூர இருந்து வருகிற வர்க்க ரீதியான பகை உணர்ச்சி நீண்ட நெடுங்காலமாக சமுதாயத்தில் ஊறிக்கிடக்கிறது. அமைச்சரவை மாறிவிட்டால் இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் மாறிவிடும் என்று நினைக்கும் அளவுக்கு அரசியல் ஞானம் அற்றவர்களல்ல, நாம். தொழிலாளர் பிரச்சினை, உழவர்கள் பிரச்சினை, ஆகியவற்றைப் பொருத்தவரை பொருளாதார அடிப்படையில் அணுகி, சரியான அடித்தளங்களை அமைத்து பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வை நீக்குவதில் வெற்றி கண்டாலொழிய, மீண்டும் மீண்டும் பூததாழ்வுக் குளம், திருவொற்றியூர்களும் ஏற்படாத நிலையை உருவாக்க முடியாது. இந்த இரண்டு இடங்களைப் பொருத்தவரை கூட, தொழிற்சங்க இயக்கத் தலைவர்களோடு இன்றுள்ள ஆட்சியாளர்கள் நெருங்கித் தொடர்பு கொண்டு ஓரளவு கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர அரசினரால் முடிந்தது. கடந்த 20 ஆண்டுகாலமாக நாம் போற்றும் காந்தியடிகள் கற்றுக்கொடுத்த அடிப்படையில் ஏற்கெனவே இருந்த ஆட்சியினர் நல்ல அடித்தளத்தை அமைத்திருந்ததால், அதனைத் தொடர்ந்து செல்ல இந்த ஆட்சிக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்க முடியும். இந்த மூன்று துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களுமே தவிர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இனிமேலாவது துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடைபெறுவதைத் தவிர்ப்பதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் வழிவகை காணவேண்டும்.

மாணவர்கள் கிளர்ச்சியைப் பார்க்கிறோம். அது திடீரென்று 1967-ல் தோன்றியதல்ல; விட்ட குறை, தொட்ட குறை. 1965-ல் துவக்கி வைக்கப்பட்டு இன்று பராலமன்றத்தில் ஆட்சி மொழித் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததன் காரணமாக அராஜகங்களும் குழப்பங்களும் ஏற்பட்டன. தமிழ் நாட்டில் ஒரு பழமொழி உண்டு. “என் பெண் பொல்லாதது, உங்கள் பிள்ளையை அடக்கி வைப்புகள்” என்று. டில்லி ஆட்சி தன் மனம் போன போக்கில் எதையாவது செய்து கொண்டிருக்கும். இந்தி மொழியைத் திணித்துக் கொண்டிருக்கும். “ஜாக்கிரதை, உங்கள் பிள்ளைகளை அடக்கி வைப்புகள், மாணவர்கள் கிளர்ச்சியை அடக்கி வைப்புகள்” என்று கூறுகிறார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு திரு. பழனிவேல் ராசன் அவர்கள் இந்தோனேஷியாவிலும் பிற நாடுகளிலும் மாணவர்கள் கிளர்ச்சி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

இந்தோனேஷியா போன்ற பிற நாடுகளில் என்ன நடந்தாலும் சரி; நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொருத்தவரை, இது தமிழ்நாடு என்ற நிலையோடு மாணவர்கள் செயல்பட்டேவண்டும்.

நன்றற்ற லுள்ளுந் தவறுண்டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றுக் கடை
என்றார் வள்ளுவர்.

நம்முடைய மாணவர்கள், நாம் தமிழ்நாட்டார்; வள்ளுவர் பிறந்த நாட்டார்; காந்தி பிறந்த நாட்டார் என்ற அடிப்படையில், பின்னணியில், கிளர்ச்சிகளை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். மாணவர்கள் மொழிப் பிரச்சினையில் முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், கிளர்ச்சிகளை மேற்கொள்ளக்கூடாது. கிளர்ச்சிகளை மற்றக் கட்சிகளிடமும், தலைவர்களிடமும் விட்டுவிட வேண்டும்.

இந்திப் படங்களை எதிர்த்து மறியல் செய்கிறார்கள். அதைக் குற்றம் என்று கூறமாட்டேன். ஆனால் அதிலே ஒரு சிறு குறை கலந்திருக்கிறது என்று உறுதியாகக் கூறுவேன். ஆங்கில ஆட்சிக்கு எதிராக அன்று ஆங்கில மொழியை எதிர்த்துப் போராடியிருக்கிறார்கள். இப்போது ஆங்கிலத்தை ஆதரிப்பவர்கள் கூட அன்று ஆங்கிலத்தை எதிர்த்துப் போராடியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில்தான் தேசியக்கல்லூரிகளுட, ஆதாரக் கல்வித் திட்டங்களும் ஆங்கிலக் கல்வி முறைக்கு எதிராகத் தயாரிக்கப்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1968 மார்ச் 20]

பட்டன. அந்தக் காலத்தில் கூட ஆங்கிலப் படம் காட்டப்படுவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆங்கிலப் படங்கள் காட்டப்பட்ட கொட்டகைகள் பிஷ்குரிக்கப்படவில்லை. அந்த வகையில் இன்றும் இந்திப் படங்கள் காட்டுவதைத் தடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. பிரதான எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் முதல்வரும் ஒன்றிப்பட்டு மாணவர்களுக்கு வேண்டுமோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

ஆளும் கட்சிக்கும் எதிர்க் கட்சிக்கும் இடையே வளர்ந்து வருகிற ஒரு பூசலானது எதிர் காலத்தில் எங்கு போய் முடியுமோ என்று என்னைப் போன்று நடு நிலைமையில் இருப்பவர்கள் கவலைப்பட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. விரைவில் இதைத் தவிர்க்க ஆளும் கட்சித் தலைவர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும் சந்தித்துப் பேசி முடிவுக்கு வர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரு கட்சிகளுக்கும் இடையே கெடுபிடிப் போராட்டம் நடந்து அது நாட்டின் அமைதியைக் குலைப்பதாகிவிடக் கூடாது என்பதிலே எல்லோருக்கும் அக்கறை உண்டு. சில பத்திரிகைகளினால் எழுதப்பட்டு வருவதையும், மேடைகளிலே பேசப்பட்டு வருவதையும் இங்கே எடுத்துச் சொல்லுவது முறையாகாது என்று கருதுகிறேன். “கலகம் செய் தாகிலும் ஆட்சியைக் கவிழ்ப்போம்” என்று பத்திரிகைகளில் எழுதியும், மேடைகளில் பேசியும் வருகிறார்கள். இங்கு எனக்குக் காந்தியடிகள் தான் நினைவுக்கு வருகிறார்கள்.

சுதந்திரப் போராட்டம் நடந்துகொண்டிருந்த காலத்தில், பலாத் காரத்தால், அராஜகத்தால் ஆட்சியைக் கவிழ்த்து சுதந்திரம் பெற காங்கிரஸ் விரும்பினால், அதைக் கடைப்பிடிக்க நான் தயாராயில்லை அன்பு வழியில், அற வழியில் பெற ஆயிரம் ஆண்டுகளானாலும் அது வரை பொறுத்திருக்க நான் தயாராயிருக்கிறேன் என்று கூறினார் காந்தி அடிகள். ஆகவே, காந்தி வழி வந்துள்ள காங்கிரஸ் நண்பர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆட்சியை மாற்ற முயல்வது அல்லது ஆட்சியை மீண்டும் எடுக்க முயல்வது என்பது ஜனநாயகத்தில் பிழை அல்ல. அதே நேரத்தில் முற்றிலும் அன்னியானை ஆங்கிலேயன் ஆட்சியில் இருந்து விடுபெறக் கடைப்பிடித்த அறவழிக்கு மாறுபட்ட வழியில் நம்மவர் ஆட்சியைக் கவிழ்க்க முயற்சி செய்வது சரியல்ல. அறவழியில் நின்று ஆயிரம் ஆண்டுகளானாலும் சரி; அறவழியிலேதான் சுதந்திரம் பெற வேண்டுமென்று சொன்ன காந்தி அடிகளின் வழி வந்தவர்கள் “கலகத் தைக் கைக்கொண்டாவது ஆட்சியை மாற்றிவிடுவோம்” என்று பெரியவர்கள் அல்ல, சிறியவர்கள்—பேசுவது நாட்டில் சிறிய அளவிற்காவது குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி பெரியவர்களையும் இழுக்கும் அபாயம் இருக்கிறது. அதை மாற்ற வேண்டும். மாணவர்கள் கிளர்ச்சியில் ஆளும் கட்சியும் எதிர்க்கட்சியும் சமூகமான பேச்சு வார்த்தை நடத்தி இந்த மொழிப் பிரச்சனைக்கு நல்லதொரு முடிவு காண வேண்டும். மதிப்பிற்குரிய காமராஜர் அவர்களும் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் சந்தித்துவிட்ட அறிக்கையும், ராஜாஜி அவர்களும் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் சந்தித்து விட்ட அறிக்கையும் வரவேற்கத்தக்கன, அவற்றை வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து, மதுவிலக்கு என் கவனத்திற்கு வருகிறது. மதுவிலக்கு என்று எடுக்கிறபோது அதில் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் உண்டோ, எவ்வளவு நஷ்டங்கள் உண்டோ அவற்றிற்கு இரையான ஒரு வட்டாரத்தில் இருந்து வந்தவன் என்ற உணர்வை நான் மறந்து விடுவதற்கில்லை. இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம், ஏதோ பார்லிமென்ட்ரி முறையால் திடீரென்று வந்ததல்ல. அரை நூற்றாண்டுப் போராட்டத்தின் எதிரொலியாக, கள்ளக் கடைகளில் தொண்டர்கள் பலர் உள்ளே அடைத்து வைத்து அடிக்கப்பட்டு நொறுக்கப்பட்டு, பலர் பலவிதத் தியாகங்கள் புரிந்து அப்படியும் பட்டதொரு பெரும் தியாகத்தின் பின்னணியாகத்தான் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் தோற்றுப் போய்விட்டது என்று கூறுவதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. ஆந்திராவில், மத்தியில், கோளாவில் இச் சட்டம் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. புதுவையில்

1968 மார்ச் 20]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

அது துவங்கவேயில்லை. நம் மாநிலத்தைக் கள்ளுக் கடைகளும், சாராயக் கடைகளும் “கரோ” முற்றுடை போட்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் தமிழக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவோ நிர்ப்பந்தங்கள் இருந்தும் கூட காந்திஜி அவர்கள் தோற்றுவித்த கொள்கையைத் தொடர்ந்து அமுல் படுத்துவேன் என்று ஆட்டம் அசைவு இல்லாது, ஆட்டம் அசைவு கொண்ட பாரம்பரியத்தினைக்கு ஒரு பாடம் போதிக்கும் வகையில்—நம் நாட்டின் பண்பை எதிரொலிக்கும் வகையில் பணியாற்றி வருகிறார்கள். குடிப்பது குற்றம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திருவள்ளூர், பிறர்மனை நயவாமை, புலால் உண்ணாமை இவை அறத்துப் பாலில் தனிப்பட்டவர்களுக்கு உள்ள உபதேசம் என்று வைத்தார். ஆனால், “கள் உண்ணாமையை” அகற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது அரசின்பால் உள்ள பொறுப்பு. பாக வைத்துக்கூறியிருக்கிற திருவள்ளூர். இப்படி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர் கூறியுள்ளதை இன்று இந்த அரசு அமுல்படுத்துவதை நான் வரவேற்கிறேன் வாழ்த்துகிறேன். இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் 1948-ல் முழுமையாக அமுலுக்கு வந்தது. 1948-க்கு முன்னே பத்து ஆண்டுகளிலும் 1948-க்குப் பின்னே பத்து ஆண்டுகளிலும் இந்த நாட்டில் பஸ் போக்குவரத்து எந்த அளவிற்கு பயன்படுத்தப்பட்டது; 1948-க்கு முன்னே பத்தாண்டுகளிலும் பின்னே பத்தாண்டுகளிலும் எந்த அளவிற்கு திரைப்படத் தொழில் கிராமங்களை அணுகியது; 1948-க்கு முன்னே பத்து ஆண்டுகளிலும் பின்னே பத்து ஆண்டுகளிலும் ஹோட்டல்கள் எந்த அளவில் கிராமங்களை அணுகின; 1948-க்கு முன்னே பத்து ஆண்டுகளிலும் பின்னே பத்து ஆண்டுகளிலும் கிராமங்களில் எந்த அளவிற்கு பொதுக் கூட்டங்கள் கூடியன; எந்த அளவிற்கு அந்த மக்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது—என்பதை யெல்லாம் ஆய்ந்து தெளிந்து ஒரு அறிக்கை தயாரித்தால், இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் வெற்றிபெற்றிருக்கிறது, சமுதாயத்தில் ஒரு சீர்திருத்தத்தை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறது என்பதை உணர முடியும்.

மதுவிலக்கை அமல்படுத்துவதில் அல்லது அதை போலீஸ் கையில் ஒப்படைத்திருப்பதில் ஒழுங்கு இல்லை என்ற கருத்து நிலவி வருகிறது. கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவது அதிகமாகிவிட்டது என்று கூறப்படுகிறது. மனோபாவ தத்துவப்படி எது இரகசியமாக நடக்கிறதோ அதற்கு அதிகப் பயிரான விளம்பரம் கிடைப்பது இயற்கை. கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவது இரகசியமாக நடப்பதால் அதற்கு விளம்பரம் அதிகமாகிறது. மதுவிலக்குச் சட்டத்தினால் ஏழைகள் உண்ணக் கூடிய கள், சாராயம் இவற்றின் உற்பத்தி தவிர்க்கப்பட்டு விட்டது. அதே நேரத்தில் அயல் நாட்டு மது வகைகளான ஹைன், விஸ்கி போன்ற, உயர்தரக் கல்வி கற்றவர்கள்—சாமான்ய தமிழ் படித்தவர்கள் அல்ல—பட்டதாரிகள், பணக்காரர்கள், பெரிய முதலாளிகள் போன்றவர்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய பானம் இரக்கு மதி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இவைகளைக் குடிப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்படுகிறது. சமீபத்தில் சிலர் வாரானிடி குடித்து இறந்து போனது நினைவில் இருக்கும். நான் அப்போது ராயப்பேட்டை ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்றிருந்த போது ஒரு டாக்டர் ஒரு அம்மாளைச் சட்டிக் காட்டி, “அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அறிவுரை சொல்லிவிட்டுப் போங்கள், பெண்களும் குடிக்கிறார்களே” என்றார்கள். நான் அந்த நோயாளியை அணுகி “தாய்க் குலத்தில் வந்த நீங்கள் ஏன் இதற்கு இரையாவீர்கள்?” என்று கேட்டேன். அவர்கள் கண்ணீரோடு சொன்னார்கள், சத்தியமாகச் சொல்கிறேன் இங்கு—“நான் என்ன செய்வது, பிணியால் உடம்பு கெட்டு விட்டது, சிறிது குடித்தால் சரியாகிவிடும் என்று குடிக்கலாம் என்றால், அது கிடைப்பதில்லை, பணக்காரர்களுக்குத் தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே, நான் இந்த விஷத்தைக் குடிக்க வேண்டி வந்தது” என்றார்.

ஆக, கல்வி அறிவில்லாத, பழக்க வழக்கங்களுக்கு எளிதில் அடிமையாகும் இவர்கள்தான் இப்படிப்பட்டவைகளைக் குடிக்கிறார்கள். உயர் நிலையில் வாழ்பவர்கள் லைசென்ஸ் வாங்கி வைத்துக் கொள்கிறார்கள். 40 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்குத் தான் லைசென்ஸ் என்று சொல்லுகிறார்கள். சட்டம் சொல்கிற வயதிற்கு கீழேயுள்ளவர்களுக்கும் பெர்மிட் இருக்கிறது, நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1968 மார்ச் 20]

ஆனால் நோயே இல்லாதவர்கள் இதைக் குடித்துவிட்டு நோய் வருவதைப் பார்க்கிறோம். இது இல்லாமல் இறந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இதைக் குடித்துவிட்டு நோய்வாய்ப்பட்டு இறப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே நூற்றுக்கு நூறு விதிவிலக்கே இல்லாத முறையில் இந்த பெர்மிட் முறையை ரத்து செய்ய வேண்டும். அந்த விதத்தில் இதில் ஒரு திருப்பத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். "பணக்காரர்கள்தான் குடிக்கிறார்கள், அவர்கள் குடித்துக் கெட்டால் என்ன" என்று கூறலாம். ஏழை பணக்காரர் என்பதில் பிரச்சனை. சட்டத்தின் முன்னர் எல்லோரும் சமம். அதோடு உயர்நிலையில் இருப்பவர்களுக்குத் தான் இந்த பெர்மிட் கிடைக்கிறது. கேட்டால் ஏழைக்கும் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் அவர்களால் அதை வாங்க முடியுமா? ஆக யாருக்குமே இந்த விசேஷ அனுமதி வேண்டாம். அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்பது என் பிரார்த்தனை. மதுவிலக்கை எந்த மாநிலத்தில் தவிர்த்தாலும் இந்த மாநிலத்தில் அதைத் தவிர்க்க வேண்டிய நிலை. மதுவிலக்குக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு அசில் இந்திய காங்கிரஸ் அதற்காக என்று ஒரு கமிட்டி போட்டபோது அப்போது தமிழகத்தின் தலைவரான ராஜாஜி அவர்கள் அதன் தலைவராக இருந்தார்கள். ஆங்கிலத்தில் "ப்ரொஹிபிஷன்", தமிழில் "விமோசனம்" என்ற பெயரால் மாத ஏடுகள் நடத்தியவர் ராஜாஜி. முதன்முதலாக ராஜாஜி அவர்கள் தான் 1938-ல் இம் மாநிலத்தில் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். மாநில அளவிற்கு புரண மதுவிலக்குச் சட்டம் நடைமுறையில் இருப்பதும் இந்த மாநிலத்தில்தான். ஆனால் கட்சிக்கும் எதிர்க்கட்சிக்கும் இடையே உள்ள உள் நல்ல முறையில் இல்லை என்றாலும், மதுவிலக்குச் சட்டம் மாறாது என்ற உத்தரவாதத்தை எதிர்க்கட்சி கொடுத்துள்ள மாநிலமும் இதுதான்.

போலீஸை நம்பி இந்தச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துவது என்ற நிலை இருக்கிறது. சமுதாயத்திலுள்ள ஒழுக்கக் கேடுகள், சீர்கேடுகள் இவற்றைக் கண்காணிக்க போலீஸ் இருக்கிறது. இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ஒரு சமுதாய சீர்திருத்த இயக்கம் என்று கருத வேண்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமுதாயத்தில் உள்ள ஊழல்களைப் போக்குவதற்கான இயக்கத்தில் நீண்ட நாட்களாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். விதவா விவாகம், கல்ப்பு மணம் போன்ற சீர்திருத்தப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள். ஆகவே போலீஸுக்கும் கெட்ட பெயர் இல்லாமல், மக்களுக்கும் நன்மை கிடைக்கிற அளவிற்கு இதை ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கிராம மக்களிடம் இதன் நன்மைகள் பற்றி எடுத்துச் சொல்லிப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் மதுவிலக்கு நடைமுறையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. பணப் புழக்கம் அதிகமாக இருந்த காலத்தில் இது அமலில் இருந்து வந்திருக்கிறது. பணப்புழக்கம் அதிகமாக இல்லாத காலத்தில் நிலைமை எப்படியிருந்திருக்கும் என்று பார்க்க வேண்டும். திட்டங்கள் தோற்றுவிட்டு குடிசை வாழ் ஏழை மக்கள் பலன்களை இழந்திருப்பார்கள். இன்றைய தினம் மதுவிலக்கை எடுத்தால் என்ன நேரம் என்பதை நினைக்க நெஞ்சம் நடுங்குகிறது. அந்தத் தவற்றை ஒரு முறை செய்து விட்டால் மீண்டும் பின்வாங்க முடியாத அபாயம் ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே மதுவிலக்கைத் தொடர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த முதலமைச்சர் வந்த பிறகு நல்ல சம்பிரதாயங்கள், நல்ல அடித்தளங்கள், நல்ல நடைமுறைகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இந்த அமைப்பில் இங்குமங்கும் சில தவறுகள் ஏற்பட்டிருந்தாலும் கூட முடிவிலே வெற்றியைக் கொடுக்கும். இராமநாதபுரத்தில் பள்ளர்-மறவர் போராட்டங்கள், தமிழ்நாட்டிலே பிராமணர், பிராமணர் அல்லாதார் பூசல்கள், இந்துக்கள் மீது முஸ்லிம்கள் ஐயப்பாடு ஆகிய இந்த நிலைகளெல்லாம் ஒன்றரை ஆண்டுக் காலத்தில் ஓரளவு மாறி வந்திருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளைப் பார்க்கும்போது இந்தச் சூழ்நிலைகள் மேலும் வளர வேண்டுமென்று வாழ்த்தி முடிக்கிறேன்.

1965 மார்ச் 20]

திரு. எம். கண்ணப்பன் : சட்டப்போவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் போலீஸ் மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் இங்கே எடுத்துரைத்தபடி மற்ற காங்கிரஸ் கட்சி ஆண்டுகொண்டிருக்கும் மாநிலங்களிலே காந்தியாரின் கொள்கைகளை மாசுபடுத்தும் அளவுக்கு மதுவிலக்கைத் தளர்த்தி கள்ளக்கடைகளைத் திறக்கும் நோத்தில் தமிழகத்திலே மதுவிலக்கை மேலும் தீவிரப்படுத்தி எந்தெந்த வகைகளிலே அமல்படுத்த முடியுமோ அந்த வகைகளிலே நமது அரசு அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். அதேபோல மதுவிலக்கு இந்த மாநிலத்திலே மேலும் சிறப்புற இருப்பதற்கு மக்களின் உள்ளங்களை எந்த வகையில் திருத்த வேண்டுமென்று மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டார்கள். மக்களின் உள்ளங்களைத் திருத்தும், அதே நேரத்தில் இப்பொழுதிருக்கும் சட்டத்தையும் மேலும் கடுமையாகத் திருத்த வேண்டிய நிலைமையிலிருக்கிறோம்.

இப்பொழுது மதுவைக் குடிப்பவர்களாக இருந்தாலும் அல்லது கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற தண்டனை ஒருபக்கம் இருந்தாலும், அதற்கான அபராதத் தொகையை அறிவிக்கும் நேரத்தில் அபராதத்தொகையைக் கட்டிவிட்டு மேலும் அவர்கள் அந்தச் செயலிலே ஈடுபடும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அந்த நிலைமையைத் தடுத்த நிறுத்த, சட்டத்தை மீறுபவர்கள் கண்டிப்பாகத் தண்டனையை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று செய்த அபராதத் தொகை செலுத்துவதை ரத்து செய்தால் அதிகப்படியான பலனைக் காண முடியும். அந்த வகையில் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நம் நாட்டிலே சட்டத்தையும், நிலைமையையும் சீர்திருத்தம் செய்து அமைதியைக் காத்து வருபவர்கள் போலீஸ்காரர்கள். அதேபோல் ஆங்காங்கு ஏற்படுகின்ற தீ விபத்துக்களைத் தடுத்த நிறுத்தி மக்கள் உடைமைகளைப் பாதுகாத்து வருபவர்கள் தீயணைப்புப் படையினர். இவர்களுக்கு சில குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். போலீஸாருக்கு என்னென்ன தகுதிகள் இருக்கின்றனவோ அதே தகுதிகள் தீயணைப்புப் படையினருக்கும் இருக்கின்றன. போலீஸ்காரர்களுக்கு இருக்கின்ற அளவுக்கு அடிப்படைச் சம்பளங்கள் தீயணைப்புப் படையினரிருப்பவர்களுக்கு இப்பொழுது தரப்படுவதில்லை. சென்ற இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு, 1966-67-ல் மானியகோரிக்கைக்குப் பதிலளிக்கும் நேரத்தில் அப்பொழுதிருந்த அமைச்சர்கள் இங்கே போலீஸாருக்கு உள்ளதைப்போல தீயணைப்புப் படையினருக்கும் சம்பளங்களைல்லாம் நிச்சயமாக அதிகப்படுத்தப்பட்டு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் குறிப்பின் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே அவர்களின் அடிப்படைச் சம்பளங்கள், வீட்டுவாடகை அலவன்ஸ்கள், படிக்கள் ஆகியவற்றை, போலீஸாருக்குச் சம்பளம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ, போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் இருக்கிறதோ அதேபோல இந்தத் தீயணைப்புப் பிரிவுகளிலே பணியாற்றும்பவர்களுக்கும் தீயணைப்புப்படையில் பணிபுரியும் அதிகாரிகள் அத்தனைபேருக்கும் சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் இங்கு பேசும் நேரத்தில் நாட்டிலே சட்டமும், அமைதியும் இந்த ஆட்சியில் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒன்றை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் கடந்த மாதம் நடந்த சில சம்பவங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அந்த மாதம் 6, 7, 8 தேதிகளில் கோவை மாவட்டத்திலே தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொண்டிருந்தார்கள். 6-ஆம் தேதி பொள்ளாச்சி

[திரு. எம். கண்ணப்பன்]

[1968 மார்ச் 20]

யில் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது. அதற்கு இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கோபிசெட்டிப்பாளையம், திருப்பூர் ஆகிய ஊர்களில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் நடந்த பொதுக்கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டு அவர் பேசினார். அந்த நேரம், மாணவர்களால் இந்தப் போராட்டம் தமிழகத்திலே துவக்கப்பட்டு, மாணவர்கள் கொடுத்தெழுந்த நேரம் அவர்களின் கொள்கைகளைச் செயலாக்கும் முறையில் இந்தத் தமிழகத்திலே இந்தி மொழி புகக்கூடாது, புக அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று நம்முடைய தமிழக சட்டமன்றம் தீர்மானம் நிறைவேற்றி இந்தி ஒழிக்கப்பட்ட நேரம். அந்த நேரத்தில் அவர்கள் அந்த மாவட்டத்தில் சுற்றுப் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். மாணவர்கள் அந்த நேரத்தில் தமிழக அரசாங்கமே இந்தியை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிறைவோடு பள்ளிகளுக்கும், கல்லூரிகளுக்கும் செல்லக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை துவங்கிக்கொண்டிருந்த நேரம் அந்த நேரத்தில் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணத்தை மேற்கொண்டு அங்கு பேசும் நேரத்தில், மாணவர்கள் சரிவரப்படிப்பது கிடையாது, காப்பியடிக்கிறார்கள், அவர்கள் ஆசிரியரைப் பின் தொடர்ந்து மார்க்குகள் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறினார்கள். இதனால் வேதனையடைந்த மாணவர்கள் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவரைக் கண்டிக்கும் வகையில் போராட்டத்தைத் துவங்கினார்கள். திருப்பூரில் அவர் பேசும் நேரத்தில் அவ்வாறு பேச எனக்கு பேச்சரிமை இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். எனவே கறுப்புக் கொடி காட்டுவது என்று தீர்மானித்து அவருக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள். அதே 6-2-1968 அன்று பொள்ளாச்சியிலும் பொதுக் கூட்டம். அதில் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள வரும் நேரத்தில் 20 மாணவர்கள் ரோடு ஓரமாக நின்று திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மாணவர்களைக் கண்டித்துப் பேசியதற்காகக் கறுப்புக்கொடி காட்டினார்கள். அந்தப் பேச்சைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று கோஷங்களைப் போட்டுக் கொண்டு கறுப்புக்கொடி காட்டினார்கள். அவ்வாறு கறுப்புக்கொடி காட்டிய நேரத்தில் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களும், முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. மகாலிங்கம் அவர்களும் காரிலே வந்திறங்கினார்கள். காரிலே வந்திறங்கி மேடைக்குச் சென்று மேடையிலே உட்கார்ந்தவுடனே திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார்கள். அவ்வாறு வரவேற்புரை நிகழ்த்தும் நேரத்தில் மாணவர்களைக் கண்டித்து அவர்களின் போக்கு கருங்காலித்தனமானது என்று பேசிய காரணத்தால் அமைதியாகவிருந்த மாணவர்கள் மீண்டும் கொடுத்தெழுந்து திரு. மகாலிங்கம் பேசிய பேச்சைத் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு கோஷம் போட்ட நேரத்தில் ஆத்திரமடைந்த முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் கூட்டத்திலேயிருந்து போலீஸ் அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு, இவர்கள்மேல் நடவடிக்கை எடுக்கிறீர்களா, அல்லது நானே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமா? என்று கேட்டார்கள்? அதற்கு போலீஸ் அதிகாரிகள், “அவர்கள் கறுப்புக்கொடி காட்ட உரிமையிருக்கிறது, அவர்கள் காட்டுகின்றார்கள், அவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க நாங்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது, இருந்தாலும் கூட்டத்திலே அமைதியைக் காக்க நாங்கள் முயற்சிக்கிறோம்” என்று கூறி கறுப்புக்கொடி காட்டிக் கொண்டிருந்த மாணவர்களை ஓரமாக அழைத்து, அவர்கள் அமைதியாகக் கறுப்புக்கொடி காட்டும் நிலைமையை ஏற்படுத்தினார்கள். அப்படியிருந்தும் முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் தன்னுடைய தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யக்கூடிய ஆட்களை—எ.பி.டி. நிறுவனத்தில் வேலை செய்யக்கூடிய ஆட்களை, சக்தி மில்லில் வேலை பார்க்கக்கூடிய ஆட்களை—ஆறு பேரை அழைத்து அந்த மாணவர்களை அடிக்கச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆறுபேர்களும் வந்து மாணவர்களைத்தாக்கி நான்கு பேரை அடித்துக் காயப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மீண்டும் போலீஸார் தலையிட்டு, அங்கேயிருந்த பொதுமக்கள் தலையிட்டு அவர்களைக் காப்பாற்றி பொள்ளாச்சி மருத்துவமனையில் சேர்த்தார்கள். பொள்ளாச்சி மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டவர்களில் இரண்டு பேருக்குச் சரியான இரத்தக்காயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதை

1968 மார்ச் 20]

[திரு. எம். கண்ணப்பன்]

வருத்து இரண்டு பேருக்கு மருந்து போடப்பட்டு அவர்கள் லீட்டிற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை அங்கே ஏற்பட்டு, தங்களுடைய ஆட்களை ஒலிபெருக்கியிலேயே பெயர் சொல்லிக் கூப்பிட்டு அடிக்கச் சொல்லும் அளவிற்குப் பொள்ளாச்சியில் அராஜகச்செயல் நடைபெற்றது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் சார் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது தங்களைப்பற்றி இருக்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அடி என்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். நான் இருந்தவரையில் அவ்வாறு இல்லை என்பதைத்தான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. எம். கண்ணப்பன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னதாகக் கூறவில்லை. திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் கூறியதாகவும், எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டதாகவும்தான் கூறினேன். அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டதைக் குறிப்பிட்டதான் சொன்னேன்.

ஆகவே, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், மாணவர்கள் காப்பியடிக்கிறார்கள், ஆசிரியர்கள் பின்னால் சென்று மார்க் போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று மாணவர்கள் மீண்டும் கொதித்தெழக்கூடிய வகையில் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அப்படிப்பட்ட பேச்சுகள் பேசுவது எல்லாம் நாட்டிலே அமைதியையும் சட்டத்தையும் சீர்குலைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சிலபேர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்கின்ற நிலைமையை நமக்குத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. மாணவர்கள் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் ஆரம்பித்த நேரத்தில் தமிழகச் சட்ட மன்றத்தில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின்படித் திருப்தி அடைந்து விட்டனர். திருப்தி அடைந்த அந்த மாணவர்களை மீண்டும் ஏதாவது காரணங்கள் சொல்லி, அவர்களைக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஏதேதோ தவறான எண்ணங்களை மேடையிலே சொல்லுகிற நேரத்தில், மீண்டும் அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் மாணவர்கள் இங்கே உண்டாக்குகிறார்கள். இதே நிலைமைதான் கோவை நகரிலும் நடைபெற்றுள்ளது. அங்கே மத்திய அமைச்சருக்குக் கல்லடிபட்டு, அதன் காரணமாகத் தலையிலே காயம் ஏற்பட்டது. இதனால் சட்டம், அமைதி குலைந்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அங்கே அமைச்சருக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறவகையில் இம்மியும் மாறாமல் எல்லா நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அங்கே ஒரு டி.ஜி.ஜி. அவர்கள் அமைச்சரைக் காரிலே அழைத்துச் சென்றார்கள். மாவட்ட கலெக்டர் பக்கத்திலே அமர்ந்து, சுற்றிலும் போலீஸ் படை குழு அவரை அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்கள். இப்படிப்பட்ட பாதுகாப்புக் கொடுக்கிற நேரத்தில் சட்டம், அமைதி சீர்குலைந்துவிட்டதாகக் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அருமை நண்பர்கள் கூறி வந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படக்கூடிய நேரத்தில், தமிழக காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவராக இருந்தும், அவருக்குத் தக்க பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டது. இந்த நிலையிலே தான் சென்ற 1966-ம் ஆண்டு உடுமலைப்பேட்டைக்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார்கள். இன்றைய தினம் அமைச்சராக இருக்கிற திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களும், பரராணுமன்ற உறுப்பினர் திரு. பரராணுமன்ற அவர்களும் அவரோடுகூடச் சென்றார்கள். அந்த நேரத்தில் அவர்களைக் கொல்லுவதற்கு காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அன்றையதினம் சதித் திட்டம் போட்டார்கள். ஆனால் சுற்றியிருந்த நண்பர்கள், உடன் சென்ற நாங்கொள்ளெல்லாம் அவர்களை அன்றைய தியம் காப்பாற்றினோம். உயிரிழப்பு ஏற்பட இருந்ததை அன்றைய தினம் தவிர்க்கக் கூடிய நிலையில், அவர்களைக் காப்பாற்றக்கூடிய நிலையில் கழகத்தோழர்கள்

[திரு. எம். கண்ணப்பன்]

[1968 மார்ச் 20]

இருந்தார்களே தவிர, வேறு யார் காப்பாற்றினார்கள்? உடுமலைப்பேட்டையிலேயே அவர்களைத் தீர்த்துவிடவேண்டுமென்று திட்டம் போடப்பட்டது. ஆனால் அன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களால் தான் காப்பாற்ற முடிந்ததெனினும், போலீஸார் காப்பாற்றுவதற்கு முன் வரவில்லை. அதற்குக் காரணம் முன்னாலேயிருந்த காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அன்றையதினம் அந்த அளவில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கட்சி பேதத்தை மனதிலேகொண்டு இம்மாதிரியான செயல்களில் அவர்கள் ஈடுபட்டார்கள். ஆனால், இன்றைய தினம் இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் அது எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு கட்சி இருந்தாலும், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற வகையிலேதான், சட்டம் அமைதியைப் பாதுகாக்கின்ற வகையிலேதான் முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறது—நடந்துகொண்டு வருகிறது.

இந்தப் போலீஸ் மானியத்திலே பேசுகின்ற நேரத்தில், அந்த இலாகாவிலே பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் குறைகளையும் கவனிக்க வேண்டும். நடை நடக்கலாக அவர்கள் கேட்டு வருகின்ற கோரிக்கைகளைத் தங்களுடைய அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்பது. அவர்களுக்கு அடிப்படை சம்பளத்தை உயர்த்தித் தருகின்ற வகையிலே அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதோடு, தீ அணைப்புப் பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்குப் போதுமான வீட்டு வசதி கிடையாது. எப்படிப் போலீஸாருக்கு வீட்டு வசதி செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, காலனிகள் கொடுத்திருக்கிறதோ அதேமாதிரி இந்த தீ அணைப்புப் பணியிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுக்கும் காலனிகள் ஏற்படுத்தி வீட்டு வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்திலே அரசுகோளும் நகரத்திலேதான் இப்படிப்பட்ட காலனி இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதேபோன்று எல்லா இடங்களிலும் இவர்களுக்கு வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

கிராமப்புற போலீஸாருக்கு அச்சின் செய்திகளைப் பெறுவதற்கோ, தருவதற்கோ, விரைந்து கிராமப் புறங்களுக்குச் செல்வதற்கோ, போதுமான வசதிகள் கிடையாது. ஆகவே, ஒவ்வொரு போலீஸ் நிலையத்திற்கும் தொலைபேசி வசதி நாம் செய்துகொடுக்கவேண்டும். இங்கே இருக்கிற சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்குக் கார் ஜீப் வசதி செய்துகொடுக்க முடியாவிட்டாலும் ஒரு மோட்டார் பைக் கொடுப்பார்களானால் அவர்கள் விரைந்து சென்று கிராமப் பகுதிகளிலே குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு செளகரியமாக இருக்கும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொண்டு இந்தமானியத்தை வரவேற்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக்கூடிய போலீஸ் மானியக் கோரிக்கைமீது என்னுடைய கருத்துக்களையும் சுருக்கமாகச் சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். மக்களுடைய உயிருக்கும் உடைமைக்கும் பாதுகாப்பாகப் போலீஸ் படையினர் இருக்க வேண்டுமென்பது கொள்கையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் பரவலாக ஏற்படுகின்ற அமளியைப் பார்த்தால் மக்களுடைய உயிருக்கும் மக்களுடைய சொத்துக்களுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லையென்பது தெரிய வருகிறது. இன்றையதினம் பெரிய நிலப் பிரபுக்களும், முதலாளிகளும் பொதுக் காவலாளிகளுக்கு இடைஞ்சல் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தொடர்ச்சியாகவே வந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஒரு பழக்கமான பயிற்சி பெற்றதின் காரணமாகத்தான் இந்த நிலை நீடித்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் இன்றையதினம் ஐனதாயக் ரீதியிலே இந்தப் போலீஸ் இலாகாவிலே பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்தியாவிலே பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வரக்கூடிய இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்தப் பழமை பழக்கங்களையும், வெள்ளக்காரர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிழைகளையும் இதே பிழையையும் தவறையும் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தினர் அம்மனுக்குக் கொண்டு வந்ததனாலேயும், இதேநிலை தொடர்ந்து நீடித்துக் கொண்டேயுள்ளதால்

1968 மார்ச் 20]

[திரு. சூ. கு. சுப்பைய]

தனலேயும் தான் இன்று பல சமுதாயமான நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, புதிய அரசாங்கம் புதிய முறையிலே போலீஸ்காரர்கள் நடந்து கொள்ளும் முறையிலே நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டும். மக்களோடு மக்களாக சமூகவாதத்துக்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அவர்கள் எடுக்க வேண்டுமென்பதைக் கொள்கையாக வகுத்துக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்வதற்கு விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சாதாரணப் போலீஸ்காரர்களுக்குத் துப்பாக்கிக் கொடுக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். துப்பாக்கி வைத்திருப்பவர்களெல்லாம் எப்படி உபயோகப்படுத்துவது என்பதைத் தெரியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் துப்பாக்கி வைத்திருப்பார்களானால் எப்படி அதை உபயோகிப்பது என்பது தெரியாத நிலையில் இம் மாதிரித் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடக்க வேண்டிய ஒரு நிலைமையும் ஏற்படுகிறது. அந்த முறையிலே தான் இன்றைக்கு இந்த சூட்சி பொறுப்பேற்ற பிறகு மூன்று துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடந்திருக்கின்றன. இதற்கு முன்னாலே நடக்கவில்லை என்பது சொன்னால் நிறைய நடந்திருக்கின்றன. நிறையப் பேர்கள் துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டு கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து இம் மாதிரி ஒரு நிலை நமது நாட்டிலே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த சூட்சிக்குக் கெட்டபெயரை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகச் சதி உருவாக்கி, முதலாளிகளும் நிலப் பிரபுக்களும் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் போலீஸைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இன்றைக்கு சமூகவாதத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்வதன் காரணமாக தாழங்குப்பம், பூந்தாளங்குடி, அரவங்காடுபோன்ற இடங்களிலே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடக்கவேண்டிய ஒரு துர்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

இரண்டாவதாக, இன்றையதினம் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கக் கூடிய போலீஸ்காரர்கள் சாதாரண அரிசனங்களுடைய வீடுகளைப் பிரிப்பதற்கோ, அல்லது வீடுகளைச் சூறையாடுவதற்கோ, அங்கே இருக்கக்கூடிய நிலச்சுவான்தார்கள் முயற்சி செய்கின்ற நேரத்தில் அந்த நடவடிக்கைகளுக்கு உடந்தையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உதவியோடு தொழிலாளர்களுடைய வீடுகளையும் அவர்களுடைய சொத்துக்களையும் சூறையாடக்கூடிய நிலைமை இனிமேல் நீடிக்கக்கூடாது. ஆகவே, அரசாங்கம் அதைக் கொள்கையாக வகுத்துக் கொண்டு, விவசாயிகள், தொழிலாளர்களுடைய விஷயங்களில் போலீஸ் தலையிடக்கூடாது என்ற கொள்கையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போலீஸ்காரர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மதிப்பீட்டுக் குழு கூட சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. இதை முன்னாலேயே சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். குறைந்தபட்சம் ரூ. 85 லிருந்து சம்பளம் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் அவர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, கள்ளக் கடத்தல் என்று சொல்லுகிறபொழுது, மிக ஆச்சரியமாகவும், வியப்பாகவும் இருக்கக்கூடிய நிலைமை தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும். கொள்ளிடத்திலே ஆரம்பித்து, கோடிக் கரையை மையமாக வைத்து, இராமேஸ்வரம் வரையிலும் தொடர்ச்சியாகவே கள்ளக் கடத்தல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த 20 வருஷ காலத்திலே அவர்கள் இதை பெரிய தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் விரிவான அசதிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. துப்பாக்கிகள் எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இவர்களைத் தடுப்பதற்கு அதிகாரிகளால் கூட முடியாது. தனித் தர்பாரே

[திரு. சூ. கு. சுப்பைய]

[1968 மார்ச் 20]

நடத்துகிறார்கள். ஒரு ஆட்சி நடத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இந்த முறையிலே அவர்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் தான் நாளுக்கு நாள் கள்ளக் கடத்தல் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. கிராம்பு மூட்டை, பாக்கு மூட்டை, ஷேவிங்ஸ் பிளேட்டஸ், இதையெல்லாம் அவர்கள் கடத்துகிறார்கள். அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் எப்படி தடுக்க முடியும்? இவையெல்லாம் சமூகத்திற்கு விரோதமான செயல், நாட்டிற்கு விரோதமான செயல் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்தக் கள்ளக் கடத்தலில் முக்கியமாக இருக்கக் கூடிய புள்ளிகள் யாரும் பிடிபடுவதே கிடையாது. கார் ஒட்டுபவர்களைப் பிடித்துக் கொள்கிறார்கள் அல்லது காரை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இம் மாதிரி நிலைமைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கள்ளக் கடத்தலில் பிரதானமாக இருக்கக் கூடியவர்களை, சூத்திரதாரியாக இருக்கக்கூடியவர்களைத் தயவு செய்து கண்டுபிடிப்பதற்குத் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் எடுப்பதன் மூலம்தான் இம்மாதிரியான சமூக விரோதிகளை, தேச விரோதிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்பதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

மதுவிலக்கைப் பற்றிப் பல நண்பர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்குத் தோற்றுப் போயிருக்கிறதா அல்லது அது நல்ல முறையில் அமல் படுத்தப்படுகிறதா என்பதைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு இந்த அரசு ஒரு கமிட்டியை நியமித்துப் பரிசீலனை செய்யச் சொல்ல வேண்டும். அந்தக் கமிட்டி தன்னுடைய அறிக்கையை அரசாங்கத்திற்குச் சமர்ப்பித்த பிறகு அதைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அந்த நிலையை மதுவிலக்குச் சம்பந்தமாக இந்த அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து திரு ஏ. கோ. பாலசுருஷ்ணன் உரையாற்றுவார், ஐந்து நிமிடம்.

* திரு ஏ. கோ. பாலசுருஷ்ணன் : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மற்ற மானியங்களைக் காட்டிலும் இந்த மானியத்தின் மீது கொஞ்சம் விரிவாகப் பேச வேண்டும், இந்த மானியத்தின் மீது அதிகம் பேர்கள் பேச வேண்டும் என்று விரும்பியும்கூட, தலைவர் அவர்கள் முதலில் அறிவித்திருக்கிறார்கள், நான் அதைப்பற்றித் தொடலில்லை. இருந்தாலும், யார் யார் எந்த மானியத்தில் பேசவேண்டுமோ, எந்தெந்த நல்ல கருத்துக்களை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமோ அவர்களையெல்லாம் அனுமதித்திருந்தால், அதிலும் குறிப்பாக அவர்களுக்குச் சாவகாசம் கொடுத்திருந்தால், நலமாக இருக்கும். இந்த மானியக் கோரிக்கையின் கடைசிப் பாராவில் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருப்பது

“காவல் துறையினருக்கும் பொதுமக்களுக்குமிடையே நிலவும் நல்லுறவை மேம்படுத்தவும், காவல் துறையினர் தங்கள் கடமைகளை இன்னும் செவ்விய முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கும் உதவியாக இப்பேரவையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் ஆன்ற கருத்துக்களை எடுத்தியம்பினால் அவற்றை அரசு வரவேற்கும்.”

என்று தன்னுடைய ஆய்வுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதற்கிணங்க எனது அபிப்பிராயத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மற்ற இலாக்காக்கள் அத்தனையும் வருமானமுள்ள இலாக்காக்கள், ஆனால், போலீஸ் இலாகா வருமானம் இல்லாத ஒரு இலாகா, அதே சமயத்தில் அது தான் வருகிற வருமானத்தை பாதுகாக்கிற இலாகா என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது என்பதை இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் இப்படி வரு

1968 மார்ச் 20]

[திரு ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

மானத்தைப் பாதுகாக்கக் கூடிய இலாக்காவிலுள்ளவர்கள் நல்லவர்களாக வாழவேண்டும், மக்கள் மத்தியில் நல்லவர்களாகக் காட்சி அளிக்கவேண்டும் என்று நாம் கருதுகிறோம். ஆனால் அதற்கு வாய்ப்பு, வசதி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. ஓரளவுக்கு இப்பொழுது கிராக்கிபடியை ஒரு சிறிய தொகை அவர்களுக்குக் கூடுதலாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால், நீண்ட நெடுங்காலமாக நாம் சொல்லிக்கொண்டு வருவது என்னவென்றால், அரசாங்கத்தின் பணியாற்றுகின்ற சிப்பந்திகளுக்கு குறைந்தது 100 ரூபாய் சம்பளமாவது இருந்தால் தான், அவர்கள் வாழ்க்கையை நாணயமாக நடத்த முடியும். நல்ல முறையில் நடத்த முடியும் என்று அத்தனை பேர்களும் கருதுகிறார்கள். இவர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 60, 65-லிருந்து ரூ. 80 வரை கடைசியில் போகக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. அவ்வளவு குறைவாக சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்கள் நாணயமாக இருந்தாலும் கூட, நம்புவதில்லை. ரூ. 60 சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு, நடைமுறையில் ரூ. 200 300 சம்பளம் வாங்குபவர்களிடோல் வாழ்க்கை நடத்துகிறார்களே என்று சந்தேகப்படுகூடிய நிலைமை தான் உருவாகிறது. சொந்தச் சொத்தில் வருவதை இத்துடன் வைத்துக்கொண்டு சாப்பிட்டாலும் கூட, நாணயமாக வாழ்க்கை நடத்தினாலும் கூட, பார்ப்பவர்களுக்கு வாங்கிற சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறதே, வாழ்க்கை ஆடம்பரமாக இருக்கிறதே, எப்படி அம்மாதிரி வாழ்க்கை நடத்த முடியும், லஞ்சம் வாங்கித்தான் இருப்பார்கள் என்ற கெட்ட அபிப்பிராயம் தான் தோன்றுகிறது. அதைப் போக்குவதற்கு, தயவுசெய்து அத்தனை பேர்களுக்கும் அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 100-க்குக் குறையாமல் கொடுத்து வாழ வகை செய்ய வேண்டும். ஐ.ஐ. அவர்கள் ஏதோ பரிந்துரை செய்திருப்பதாக மற்றவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக, அண்ணா அவர்களின் ஆட்சியிலே அவர்களுடைய குறைகளை நீக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அதே மாதிரி இப்பொழுது தின்பபடி ரூ. 1-25 கொடுக்கப்படுகிறது. நான் உத்தியோகம் பார்த்த பொழுது 1950 என்று நினைக்கிறேன், அந்த ஆண்டிலே இருந்துவந்தது, இப்பொழுதும், 18 ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகும், அப்படியே தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கும் விலைவாசியில், சங்கடமான சூழ்நிலையில் ஒரு வேளைச் சாப்பாட்டிருக்குக் கூட அந்தத் தொகை போதாது. அதைக் கொஞ்சம் உயர்த்தித் தந்தால் நலமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அவர்கள் வாரத்தில் ஒரு நாள் ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது, பல கால போராட்டத்திற்குப் பிறகு கடைசியில். ஆனால் அந்த ஆஃப் டியூட்டி சரியாகக் கொடுக்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால், கொடுக்கப்படவில்லை. அவசரக் காலத்தில் ஆஃப் டியூட்டியில் அவர்கள் வேலைக்கு அழைக்கப்பட்டால் அவர்களுக்கு ஒரு ரூபாய் ரெம்பூன்மென்ட் கொடுக்கிறார்கள். தயவு செய்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, ஆஃப் டியூட்டியில் வேலை வாங்கினால் அவர்களுக்கு ஒரு நாள் சம்பளத்தைக் கணக்குப் பார்த்து, ரூ. 2 அல்லது சம்பள விதிதம் எப்படி வருகிறதோ அந்த அளவுக்காவது கொடுத்த அவர்களுக்கு உற்சாகமுடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு வீடுகளெல்லாம் கூட கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே குறைந்தபட்சம் முக்கால் பங்கு தீர்ந்து விட்டது என்ற கணக்கு அறிக்கையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்கள் வாடகை வீடுகளில் அவர்கள் குடியிருக்கும்பொழுது சில தவறுகள் நடக்கின்றன. ஒரு போலீஸ் அதிகாரி ஒரு தனி நபர் வீட்டில் வாடகைக்குக் குடியிருந்தால், அந்த வீட்டு சொந்தக்காரர் வார்த்தையை அவர் காது கொடுத்து கேட்க வேண்டிய நிலைமை தான் வருகிறது. அம்மாதிரி சூழ்நிலையில் சில தவறுகள் ஏற்படலாம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆகவே, தயவு செய்து, போலீஸ் அதிகாரிகள் குறைந்த பட்சம் எஸ். ஐ. அவர்களுக்கு மேலுள்ள அதிகாரிகளாவது தனி நபர் வீடுகளில் குடியிருக்கக் கூடாது. அவர்களுக்கு அவசியம் அரசாங்க வீடுகள்

[திரு. ஏ. கோ. பாண்டிருஷ்ணன்]

[1968 மார்ச் 20]

தான் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும். அப்படி யிருந்தால், நாணயமாகவும், நல்லவர்களாகவும், மற்றவர்கள் அவர்களிடத்தில் தவறான முறையில் அணுகாத படி அவர்கள் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்ற ஒரு அபிப்பிராயத்தை, ஒரு நிலைமையை உருவாக்க முடியும் என்ற நல்லெண்ணத்தில் நான் இதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்பொழுது போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தனி மீட்டர் கிடையாது. பொதுவாக ஒரு மீட்டர் வைத்து, வீட்டுக்கு ரூ. 10 என்ற அளவில், ஹெட் காண்ட்ரோல்களுக்கு மேலுள்ள அதிகாரிகளுக்கு இன்னும் அதிகமாகவும் சம்பளத்தில் மின்சாரக் கட்டணமாக விடித்துக்கொள்கிறார்கள். நீங்கள் சம்பளத்தில் வேண்டுமானாலும் பிடித்து கொள்ளுங்கள். ஆனால், ரூ. 2-க்கு எண்ணெய் வாங்கினால் மாதம் பூராவுக்கும் எரிக்க முடியும், ராத்திரி பூராவும் எரிக்க முடியும், அடுப்புப் பற்றவைத்துக்கொள்வதற்குக் கூடச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால், ரூ. 10 இதற்காக சம்பளத்தில் பிடித்தாலும் கூட இரவு பத்து மணிக்கு மேல் மின்சாரத்தை பயன்படுத்தக்கூடாது என்ற நிலைமையும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் அவர்கள் எந்த நேரத்திலும் பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு, அவர்களுக்குத் தனியாக மீட்டர் வைத்துக் கொடுத்து, எவ்வளவு அவர்கள் மின்சாரம் செலவழித்துக்கொள்கிறார்களோ அதற்கு மீட்டர்படி கட்டணம் வசூலித்தால் நலமாக இருக்கும் என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். நான் சொல்லத்தெல்லாம் அபிப்பிராயம் தான், வேறு ஒன்றுமில்லை, சபாநாயகர் அவர்களே.

குறிப்பாக, 1959-இலே, அல்லது 1960-இலே—1959 என்று நினைக்கிறேன். போலீஸ் தூற்றாண்டு விழா நடத்தியது. அந்த தூற்றாண்டு விழாவில் இரண்டு கட்டுரைகளுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. ஒரு கட்டுரையில் என்ன குறிப்பிடப்பட்டது என்றால், மாவட்டத் தலைநகரங்களிலே போலீஸ்காரர் பிள்ளைகளுக்குத் தனியாக ஒரு உணவு விடுதி நிறுவி, அந்த விடுதியில் அவர்களை வைத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கூடுமானவரையில் சம்பளத்தில் ஓரளவுக்குப் பிடித்துக் கொண்டால் கூட பாதகம் இல்லை என்ற அளவுக்கு அபிப்பிராயம் சொல்லப்பட்டது. இன்னொரு கட்டுரையில் சொல்லப்பட்ட இன்னொரு அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், ஒரு ஊருக்கு, ஒரு போலீஸ்காரராவது இருக்க வேண்டும் அந்தந்த ஊரிலேயே குடி இருக்க வேண்டும் என்று அபிப்பிராயம் சொல்லப்பட்டது. இரண்டு கட்டுரைகளுக்கும் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. பரிசுகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும், இதுவரையில் அந்த அபிப்பிராயங்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. இதைச் சொல்லுவதற்கு முக்கியமான காரணம், உத்தியோகஸ்தர்கள் அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய பிள்ளைகள் ஹெட்குவார்ட்ரஸில் இருந்துவிட்டால் அவர்களுக்குப் படிப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும், அதிகாரிகள் மாற்றப்படுவதால், அவர்களுடைய பிள்ளைகளின் படிப்பு வசதி கெட்டுப்போகாது. அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு அம்மாதிரி வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுத்துவிட்டால், தகப்பன ஒரு ஊரிலிருந்து, இன்னொரு ஊருக்கு எத்தனை தரம் வேண்டுமானாலும் மாற்றுவார்கள், தினத்திற்கு ஒரு தரம் கூட மாற்றுவார்கள், மணிக்கு மணி வேண்டுமானாலும் மாற்றுவார்கள், அவர்களுடைய பிள்ளைகளின் படிப்பு அதனால் பாதிக்கப்படக் கூடாது. ஆகவே, அந்த நோக்கத்தில் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அதனால்தான் 1959-ல் பரிசு கொடுத்தார்களே, அதற்குத் தகுந்த அளவாக இருந்த கோரிக்கையின் படி, எல்லாத் தலைநகரங்களில் போலீஸ்காரர்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தனி உணவு விடுதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும், அதைச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருப்பதால், அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1968 மார்ச் 20]

[திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

எனக்கு முன்னே பேசிய அங்கத்தினர்களில் ஆரம்பித்த அங்கத்தினர் அவர்கள் பெரியவர்கள், வயதானவர்கள், அனுபவம் உள்ளவர்கள், அவர்கள் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்வார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் ஆரம்பமே குழப்பமாகப் போய்விட்டது. கூட்டமில்லை, ஒழுங்கில்லை, நிர்வாகம் சரியில்லை என்றெல்லாம் ஆரம்பித்து, ஆரம்பத்திலேயே குழப்பத்தை உண்டாக்கினார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் பேசியதில் பெரும் பகுதி அப்பறப்படுத்தியாகிவிட்டது. அதைப்பற்றிப் பேசவேண்டிய தேவையில்லை.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு முக்கியமான சமாசாரம் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும், அது அண்ணா காதுக்கும் வறகிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை. பொள்ளாச்சியில் நடந்த சம்பவம் பற்றி ஒன்றைச் சொன்னார்கள் என்றார்கள், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இல்லை என்றார்கள். எது சரியோ நமக்கென்ன தெரியும்? ஆனாலும், பழைய காலத்தில் சுருக்கெழுத்தாளர்களை அனுப்பிவந்தார்கள். அதை இப்பொழுது நிறுத்திவிட்டார்கள். அதைப் பேசினார்கள் என்று சொல்வது அவர்களுடைய கடமை. சுருக்கெழுத்தாளர்கள் இருந்தால் எது பேசினாலும், யாரும் தப்ப முடியாது. (குறுக்கீடு). எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் ஆளும் கட்சியானாலும், வேறு கட்சியானாலும் பொதுக் கூட்டத்திலே பேசுகிறவர்களுக்குச் சுருக்கெழுத்தாளர்கள் போட வேண்டும். ஒலி பெருக்கி பர்மிஷன் கொடுத்தால்தான் கூட்டம் போடலாம் என்று இருப்பதபோல, மைக் பெர்மிஷன் இவையெல்லாம் கொடுக்கும் நேரத்திலேயே, இதையும் சொல்லிவிட்டால், ஒரு வாரத்திற்கு முன்பே, அதிகாரிகளுக்கும் தகவல் கொடுத்துச் சுருக்கெழுத்தாளர்களை வரவழைத்து விடுவார்கள்.

பொதுவாகச் சில குறைகள்பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். நாட்டிலே பிறந்த அவ்வளவு பேர்களும் ஒரே மாதிரி இருப்பார்களா? கையிலுள்ள விரல்கள் ஐந்தும் ஒரே மாதிரியாகவா இருக்கின்றன? சில உயரமாக இருக்கின்றன சில குட்டையாக இருக்கின்றன. மனிதனுடைய மனப் பாண்மையிலும் வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஏற்படும் தவறுகளுக்கெல்லாம், சர்க்கார்தான் பொறுப்பு என்கிற எண்ணம் சரியில்லை. இவையெல்லாம் கொஞ்சம் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும் என்று அண்ணா உத்தரவு போட்டால், அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கும், மற்றவர்கள் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கவும் வசதியாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு, இவ்வளவு நேரம் பேச அனுமதி கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேசும்போது, சென்ற ஓராண்டுக் காலத்தில் முதல் அமைச்சர் இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, போலீஸ்காரர்களுடைய நடத்தையில், மனப்பான்மையில் மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதான் இப்பொழுது இருக்கும் மிகப் பெரிய கேள்வி. திட்டவாடமாகச் சொல்லமுடியும், மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று. இருந்தாலும்கூட, இன்னும் நிறைய அபிவிருத்திக்கு இடம் இருக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாக இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பொதுவாகச் சொல்லும்போது, சென்ற ஒரு ஆண்டுச் சம்பவங்களைப் பார்க்கும்போது, கூட்டம், அமைதி, துப்பாக்கிச் சூடு ஏற்பட்டிருக்கிறதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, ஒரே ஒரு வார்த்தைதான் சொல்ல முடியும். முன்பெல்லாம் இருந்ததை விட, இப்பொழுது போலீஸ் துறை அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது, கூட்டாகச் செயல்படும்போது. அதே நேரத்திலே தனியாகச் செயல்படுவதைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, முன்போலவே தான் இருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் சொல்ல வேண்டுமானால், 'Collectively they have improved, individually they have not improved' என்பதைத் தான் சொல்லி கொள்ள வரும்புகிறேன். முதல் அமைச்சர் இந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்றபிறகு, பொதுவான கிளர்ச்சிகள், மாணவர் கிளர்ச்சி போன்றவற்றில் போலீஸார் எப்படி எப்படி நடக்க வேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் தாக்கீது பிறப்பித்திருந்த காரணத்தால், மிகப்பெரிய கலவரமோ கொந்தவிப்போ வராமல் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் நினைக்கிறேன் பல கோளாறுகளும் வராமல் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று. அதற்காக நாம்

[திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

[1968 மார்ச் 20]

பெருமை கொள்ளலாம். அவையெல்லாம் முதல் அமைச்சருடைய கட்டளைகளாலும், அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பாலும் நடந்திருக்கின்றன. ஆனாலும், தனிப்பட்ட போலீஸ்காரர்களுடைய போக்குத் திருந்தியிருக்கிறதா என்றால், இல்லை. முன்புபோலத்தான் இருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். திருந்தவே இல்லை. அங்கே கற்பமித்தாரகள், இங்கே இதைச் செய்தார்கள், அங்கே சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சட்டார் என்றெல்லாம் வருகிறது. நடந்த மூன்று துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களையும் எடுத்துப் பார்த்தால், முன் நடவடிக்கைகள் எடுக்காததால் எடுக்கத் தவறிவிட்டதால், அந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடந்திருக்கின்றன; என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒரு இடத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடக்கிறது என்றால், அதற்கு அங்கே இருக்க வேண்டிய நிலைமை, “இன்ஸெண்டியாரிசம்”, தீ வைத்தல், பெருங்கலவரம், மிகப் பெரிய அளவில் உயிர்களுக்கு ஆபத்து, மிகப்பெரிய அளவில் உடமைகளுக்கு ஆபத்து, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் இருந்ததால் தான் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடக்க வேண்டும். அருமைக் காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கு ஒன்று சொல்லலாம். சென்ற 20 வருஷக் காலத்தில், 3,000 துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்திருக்கின்றன. 5,000 பேர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள் என்பதை ரூபகத்தில் வைக்கவேண்டும். 3,000 துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடந்திருக்கின்றன. 5,000 உயிர்கள் இழக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்தால், சென்ற 20 வருஷக் காலத்தில் நடந்த ஆட்சி எந்த எந்தக் காலத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடக்க வேண்டும் என்று எந்தவிதமான விதி முறைகளும் திடவட்டமாக ஏற்படுத்தவில்லை. அதன் காரணமாகத், துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடந்துவிட்டன. இப்பொழுது இருக்கும் அரசு மாணவர்கள் கொந்தளிப்பைப் பொருத்த வரையில், எந்தத் தீவிரமான நிலையும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்று உத்தரவுகள் போட்டுவிட்டதன் காரணமாக, நிலைமைகள் கட்டுக்கடங்கி இருந்தன. அதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே சமயத்தில் தனிப்பட்ட போலீஸ்காரர்கள் நடத்தையைப் பார்த்தால், நான் பெரிய அதிகாரிகளைப்பற்றிச் சொல்வதாக யாரும் தயவுசெய்து நினைக்க வேண்டாம், அவர்கள் நிச்சயமாக மிகவும் நல்ல முறையில் நடக்கிறார்கள், மற்றவர்களை மரியாதையுடன் நடத்துகிறார்கள். உடனுக்குடன் உத்தரவுகள் போட்டு, பொது மக்களுக்குச் சேவை செய்கிறார்கள். உதாரணமாக, உலகத் தமிழ் மாநாடு நடந்தபோதும், இண்டஸ்ட்ரியல் ஃபேர் நடந்த போதும், போக்குவரத்துக்கள் விஷயத்திலும், காணாமல் போனவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதிலும், மிக நல்ல முறையில் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அதேபோல கும்பகோணத்திலும் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கூடச் சென்ற மாதத்திற்குமுன் ஒரு பையன் காணாமல் போனபோது, போலீஸ் கமிஷனருக்குத் தெரிவித்து, மிகச் சிறிய துப்பை வைத்துக் கொண்டு, ஒரே நாளிலே கண்டுபிடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போன்ற சமூக சேவைகளைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், கூட, கீழே இருக்கும், சப்-இன்ஸ்பெக்டர், ஹெட் காண்ஸ்டபிள்கள் போன்றவர்கள், அவர்களிலும் புதிதாக வந்தவர்கள், வயதானவர்கள் பற்றி அப்படிச் சொல்ல முடியாது. கெட்ட காரியங்களில், சமூகத்திற்கு தீங்கு இழைக்கும் காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். போன வருடம் கூட பவானியில் ஒரு பெண் கற்பழிக்கப்பட்டாள், விசாரணை நடத்தவில்லை என்பது பற்றி, எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கூட குறிப்பிட்டார்கள். இவர்களைல்லாம் வேலூர் காலேஜில் ட்ரெயினிங் பெற்றுப்புதிதாக வருகிறவர்கள். அதிலிருந்து என்ன புலப்படுகிறது என்றால், பயிற்சி கொடுக்கும் முறையில் கோளாறு இருக்கிறது. 20 வருஷக் காலத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி இதைச் சரி செய்ய எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. அவர்களுக்கு எப்படி மனிதாபிமானம் வளர வேண்டும், சமூகத்தில் மற்றவர்களுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பதுபோன்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதே சமயத்தில் அவர்கள் உறுதியாகவும் இருக்க வேண்டும், உறுதியாக இருப்பதுதான் முக்கியம். அவர்களுடைய உறுதி குலைய வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், அவர்களுக்கு மனிதாபிமானம், யுக்தானுஸார அதிகாரத்தை உபயோகிப்பது போன்றவற்றில் நல்ல பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே, முதல் அமைச்சரும், காவல் துறையினரும் அந்த வகையில் திருத்தியமைக்க முன்வர வேண்டும். என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 20]

[திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

சில விஷயங்களையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது போலீஸ் ஸ்டேஷனிலேயே, விதி முறைகளுக்கு மாறாக நடைபெறுகின்றன. ஏதாவது ஒரு சம்பவம்பற்றி ரிபோர்ட் வருகிறது என்றால், அங்கேயே சம்பவம் நடந்த இடத்திற்குச் சென்று விசாரிக்க வேண்டுமேயல்லாது, போலீஸ் ஸ்டேஷனிலேயே விசாரிப்பது கிரிமினல் ப்ரொவீஜர் கோடுக்கு விரோதமானது. இன்றைக்குக் குற்ற விசாரணை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நடைபெறுவது தடைசெய்யப்படவேண்டும். அங்கேயே நடப்பதால்தான் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்குச் சாதகமாகச் செய்கிறார்கள் என்ற புகாரும் வருகிறது. அதை நிறுத்திவிட்டால் அந்த வகையில் புகார் வராது.

அடுத்தபடியாக, ஒரே ஒரு விஷயத்தைக் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். சமீபத்திலே பத்திரிகைகளில் அதிகமாக அடிபடும் பெயர் கச்சத் தீவு. இது தமிழ் நாட்டுக்குத்தான் சொந்தம். இன்னும் மோகினித்தீவு என்னும் தீவும் தமிழ் நாட்டுக்குச் சொந்தம். இன்னும் தஞ்சாவூருக்குக் கருகில் சில தீவுகள் இப்படி இருக்கின்றன. இவை எல்லாம் தமிழ் நாட்டுக்குச் சொந்தம். ராணுவ ரீதியில், தேசத்தின் பாதுகாப்பு ரீதியில் இவை எல்லாம் மிக முக்கியமானவை. கச்சத் தீவைப்பற்றி முன் பிருந்த சர்க்கார் அவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. முன்னமேயே நாம் அங்கே நம்முடைய ஒரு போலீஸ் அவுட்-போஸ்ட் ஸ்டேஷனை யாவது வைத்திருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் இந்தமாதிரித் தகராறுகள் எல்லாம் ஏற்படாது.

போலீஸ்காரர்களின் சம்பளத்தைப்பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துப் பேசினார்கள். மனிதன், மனிதனை, வாழ்வதற்கு, வாழக்கூடிய அளவிற்குச் சம்பளத்தைப் போட்டுக்கொடுக்க வேண்டும். இன்னொன்று; ஒரு ஸ்டேஷனில், 6, 8 அல்லது பத்து வருடங்கள் இருந்தபோதிலும் போலீஸ்காரர்கள் மாற்றப்படாமல் ஒரே இடத்திலேயே வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவில் இருக்கக் கூடிய போலீஸ்காரர்களை வேறு ஜில்லாக்களுக்கு மாற்றுவது இல்லை. ஜில்லா விட்டு ஜில்லா மாற்றினால்தான் நன்றாக இந்தத் துறை சிறந்து விளங்கும். பொதுவாக, சென்னையிலிருந்து பெருந்துறைக்குக்கூட போலீஸ்காரர்களை மாற்றுவதில்லை. போலீஸ்காரர்கள் ஒரே இடத்தில் இருப்பதால் லஞ்சம்போன்ற ஊழல்கள் ஏற்படுவதற்கு வழி ஏற்படுகிறது. கட்டாயமாக ஒவ்வொரு போலீஸ்காரரையும் மூன்று வருடத்திற்குமேல் ஒரே இடத்தில் வைத்துக் கொள்ளாமல், மாற்றிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் புதிய இடத்தில் கொஞ்சம் பயத்துடன் நடந்து கொள்வார்கள். போலீஸ்காரர்களை ரொம்ப தூரமான இடத்திற்குக்கூட மாற்ற வேண்டும். முக்கியமாக நாம் போலீஸ்காரர்களுடைய சம்பளத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும். போலீஸ்காரர்களுக்குப் புதிய பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மாதிரிமேலும் நடைபெறாமல் இருக்கத் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. அ. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் மிக விளக்கமாகவும், தெளிவாகவும் பேசியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக அடித்தளத்தில் இருக்கும் சுமார் 50 போலீஸ்காரர்கள், ஐந்தாறு சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் தவறுகள் செய்வதால் அந்தத் துறை முழுவதற்குமே கெட்ட பெயர் ஏற்படுகிறது. தவறு செய்கிறவர்கள் எங்குமே இருக்கிறார்கள். அடித்தளத்தில் இருப்பவர்களில் ஓரிருவர் தவறு செய்தால் அதை மேலதிகாரிகளிடத்தில் எடுத்துச்சொல்லி, அவர்களும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால், நியாயம் கிடைக்கவில்லை யென்றால், பின்னர் அமைச்சர் போன்றவர்களிடத்தில் எடுத்துக்கூறி, அவர்களும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துப் பேசலாம் என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒருசில பேர்கள் செய்யக்கூடிய குறைகளினால் பெரிய கலவரங்கள் தோன்றுகின்றன. நிறுவனங்கள் நாம் பார்க்கிறோம். நண்பர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் மிகவும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். போலீஸ்காரர்களின் சம்பளத்

[திரு ஏ. அ. சுப்பராஜா]

[1968 மார்ச் 20]

தைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர் கூறினார். போலீஸ்காரர்களுக்குச் சம்பளத்தைக் கூட்டித் தரவில்லையென்றால், நம்முடைய அமைச்சர்களுக்கும் இதே தலைவலிதான் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். போலீஸ்காரர்கள் தங்களுடைய குறைந்த சம்பளத்தில் வீட்டில் ஏழு, எட்டு குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு எப்படி ஜீவனம் நடத்த முடியும்? ஆகவேதான் இயற்கையாக ஏற்படும் சூழ்நிலைகளினால் தெருவில் இருக்கும் கறிகாய்க் கடைக்காரரிடமும், லஞ்சம் பெறுகிறான். ரோடில் சைக்கிளில் லேட் இல்லாமல் போனால் பிடிக்கிறான், லஞ்சம் கொடுத்தால் வாங்கிக்கொண்டு விட்டு விடுகிறான். ஆகவே, குடும்பச் சூழ்நிலையையொட்டியே அவன் லஞ்சம் வாங்க முற்படுகிறான்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு போலீஸ்காரருக்கும் மாதத்திற்கு இத்தனை கேஸ்கள் பிடிக்க வேண்டுமென்று டார்ஜெட் ஃபிக்ஸ் செய்து விடுகிறார்கள். இதன் காரணமாக போலீஸ்காரர்கள், “குதிரைக்கு முன்னே கடிவாளம் போட்ட மாதிரி” யார், யார் தெருவில் காய்கறி கடை வைத்திருக்கிறார்கள், யார் முக்காடு போட்டுச் செல்கிறார்கள், யார் சைக்கிளில் பிள்ளை செல்கிறார்கள் என்று இவர்களுையெல்லாம் கேஸ் எழுதிக் கொள்கிறார்கள். தங்களுக்குப் பிடிக்காதவர்களாக இருந்தால், அவர்களையும் கேஸில் எழுதிக் கொள்கிறார்கள். மேலும் செக்யூரிடி கேஸ், முக்காடு கேஸ் எல்லாம் எழுதுகிறார்கள். தங்களுக்குப் பிடிக்காதவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் அவன் வாயில் எதையாவது ஊற்றி, சாராய வாசனை வருகிறது என்று சொல்லி கேஸ் எழுதிவிடுகிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் பழைய வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட முறைகள். இவைகளை நாம் அப்படியே பின்பற்றி வருகிறோம். ஆகவே, போலீஸ் துறையிலுள்ள விதி முறைகளை நாம் மாற்றியாக வேண்டும். வெள்ளைக்காரன் காலத்திலிருந்த சட்டங்களை எல்லாம் பரிசீலித்து, புதிய விதி முறைகளை ஏற்படுத்த ஒரு கமிஷன் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ்காரர்களுக்கு வீட்டுவசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் வீட்டுக்காரன் சொல்படிதான் அவர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கும். மேலும் போலீஸ்காரர்களுடைய பிள்ளைகள் சரவேஜ் படிப்பு படிப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதோடு கூட, “ஃப்ரி மெடிகல் ரிஸிப்” அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் போலீஸ்காரர்களையும் இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தில் சேர்த்து, அவர்களுடைய குடும்பத்திலுள்ளவர்களுக்கும் வைத்திய சிகிச்சை அளிக்க வழிவகைகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். மேலும் போலீஸ்காரர்களுக்குத் தரப்படும் பயணப்படி, ஓவர் டைம் சம்பளம் இவைகள் மிகவும் குறைவு. இவைகளையும் நல்ல முறையில் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மொகலூர் என்ற கிராமத்தில் ஒரு பெரிய மனிதர் இருந்தார். அவருக்கு வேண்டிய ஒரு பெண்மணி வீட்டில் ஏதோ களவு போய்விட்டது என்று சொல்லி, போலீஸுக்குச் சொல்லியனுப்பி, தேத்தூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்த அதிகாரிகள், ஊரில் சந்தேகப்பட்ட எல்லோரையும் ஸ்டேஷனுக்கு வரவழைத்தார்கள். இந்தக் களவில் உண்மையாக ஈடுபாதவர்களையும் வரவழைத்தார்கள். ஸ்டேஷனில், சேற்றில் இருக்கும் பிள்ளைப்பூச்சியை எடுத்து ஒவ்வொருவர் தொப்புளிலும் விட்டுப் பார்த்தார்கள். யார் குற்றவாளி என்பதைக் கண்டறிய இதுவா வழி? இம் மாதிரியான காரியங்களைச் செய்த போலீஸ் அதிகாரிகளை உடனே வேலையிலிருந்து நீக்க வேண்டும். அப்போதுதான் பொதுமக்கள் எல்லோருக்கும் ஒரு ஆறுதல் கிடைக்கும்.

நான் நகரசபைத் தலைவராக இருந்தபோது ஒரு கேஸ் போஸஸ்லியில் கொடுத்தேன். அதாவது ஊரில் ஒரு பெரிய மனிதர். அவர் வீடு தட்டு வதற்குப் பிள்ளை சாங்ஷன் வாங்காமல் அன்-ஆதரைஸ்டு முறையில் வீடு கட்டிவிட்டார். அதைச் சர்வே செய்வதற்காக சர்வே இன்ஸ்பெக்டர் வீட்டுக்குள்ளே போய் பார்த்தார். அந்தப் பெரிய மனிதருக்குக் கோர்பம் வந்து

1968 மார்ச் 20]

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜர்]

விட்டது. சட்டப்படி பார்த்தால் பிளான் சாங்ஷன் ஆனபிறகுதான் வீடு கட்ட வேண்டும். அந்த மனிதர் தன் செல்வாக்கினால் வீடு கட்டிவிட்டார். சர்வே இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு நாள் ரோடிஸை வரும்போது அவரை அடிக்க அந்தப் பெரிய மனிதர் வந்தார். இதைக் கேள்விப்பட்டு நான் நகரசபைத் தலைவன் என்ற முறையில் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று அங்கிருந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரிடம் ஒரு கேஸ் கொடுத்தேன். அவர் ஜி.டி. என்ட்ரி போட்டுவிட்டு, இந்தக் கேஸ் எந்த ஆக்டிவிட்டியும் வராது, இவர்மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வழியில்லை என்று சொன்னார். டி.எஸ்.பி.க்கும் இதுபற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். அவரும் வழியில்லை என்றார். “சிட்டி போலீஸ் ஆக்ட் 75-ல்” கொண்டுவரலாம் என்ற சொல்லியும், எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. சட்டமன்றப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் கேஸ்களைக் கொடுத்தால் எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதுபற்றியும் போலீஸ் துறை ஆராய்ந்து நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. இரத்தினசாபதி : சட்டப்பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் காவல்துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது ஒருசில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்திருக்கிறேன். இன்று நாட்டில் அமைதியைக் காப்பதற்கும், மக்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இருப்பதற்குமான வழியில் காவல்துறை இலாக்காவின் பணிபுரிந்து வருகிறார்கள். இன்று இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறபோதுதான் இருபது ஆண்டுகாலமாக ஆட்சிப்பொறுப்பில் இருந்து விலகியுள்ள காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அங்க லாய்ப்பு ஏற்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் ஆட்சி மாரியவுடன் நாட்டில் இன்னது ஏற்படலாம் என்பதுபற்றி தவறான ஒரு கருத்தை வைத்திருந்தார்கள். காரணம் போலீஸ் இலாக்காவை வைத்துக் கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர்களையும் தொண்டர்களையும், அடக்குமுறைகாரணமாகப் பல தொந்தரவுகளுக்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்டவுடன், காவல் துறையினர் அவர்களிடம் ஒத்துமைக் காட்டார்கள். அதன் காரணமாக நாட்டில் அமைதி குலையும், அங்கங்கே குழப்பங்கள் ஏற்படும், இதை வைத்து ஆட்சியைக் கவிழ்த்து விடலாம் என்று எண்ணி இருந்தார்கள். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பை ஏற்ற பிற்பாடு அவர்கள் கொண்ட கொள்கையின் அடிப்படையில், நல்ல முறையில் போலீஸ் நிர்வாகத்தினர் ஒத்துமைத்து வருகிறார்கள். இந்த நாட்டில் அமைதி நிலவ நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிற காரணத்தினால், எதிர்க் கட்சியினர் ஏமாற்றம் அடைந்துவிட்டார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதன் காரணமாகத்தான் 20 வருட கால அனுபவம் பெற்றவர்கள் நல்ல பல யோசனைகளைச் சொல்லாமல் மனதில் இருக்கக்கூடிய உணர்ச்சிகளை இங்கே கொட்டித் தீர்த்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, போலீஸ் நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நகரங்களைப் பொறுத்தவரையில் போலீஸ் அமைப்பு நல்ல முறையில் இயங்கிவருகிறது. நகரப் பகுதியைச் சுற்றியிருக்கக்கூடிய இடங்களில்தான் கொஞ்சம் கஷ்டத்தை அனுபவித்து வருகிறார்கள். உதாரணமாக, ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் 20 மைல் சுற்றளவுக்குச் சென்று தன் பணிகளை ஆற்றவேண்டியிருக்கிறது. போக்கு வரத்து வசதி அவர்களுக்கு இல்லாத காரணத்தினால், சரியான முறையில் பணியைச் செய்யமுடியவில்லை. ஆகவே கிராமப் பகுதிகளுக்கு சென்று நல்ல முறையில் பணியாற்ற சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு உடனடியாக ஜீப் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்று சாராயம் சம்பந்தமாகப் போலீசார் பல கேஸ்கள் போடுகிறார்கள். பிடிக்கப்படுகிற லாகிர் வஸ்துக்கள் சென்னைக்குப் பரிசோதனைக்குக்கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது.

[திரு. மு. இரத்தினசபாபதி]

[1968 மார்ச் 20]

இதை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு போலீஸ்காரர் சென்னை வர பாட்டா 1½ ரூபாய்தான் கொடுக்கிறார்கள். அதன்காரணமாகப் பல இடங்களில் சென்னைக்கு வருவது என்றால் போலீஸ்காரர்கள் விரும்புவதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே இப்படி ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் இருந்தும் சென்னைக்கு வருவதற்குப் பதிலாக மொத்தமாக மாவட்ட அளவில் ஒருவர் வர ஏற்பாடு செய்து, அவருக்கும் அதிக அளவில் பாட்டா கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் வசதியாகப் போய்விடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் போலீஸ்காரர்கள் தவறு செய்துவிட்டதாக சப்-இன்ஸ்பெக்டர் நடவடிக்கை எடுத்தால், அதுபற்றிப் போலீஸ் இலாக்காவில் உள்ள மேல் அதிகாரிகளே விசாரிக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர் செய்தது தவறு, சப்-இன்ஸ்பெக்டர் செய்தது தவறு என்று விசாரித்து நியாயம் வழங்குவதற்குப் பதிலாக, சப்-இன்ஸ்பெக்டர் செய்த காரியத்தையே ஆதரித்துவிட்டுப் போகிறார்கள். இதன் காரணமாகப் பல போலீஸ்காரர்களின் குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுகின்றன. ஆகவே, இதுபோன்ற நிலையில் புகார் வந்தால், வேறு இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர் விசாரணை நடத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் விளாத்திக்குளத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே உள்ள காவல் நிலையம் 12 மைல் அளவுக்குப் பணியாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி மிகப் பரந்த அளவுக்கு போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஒன்றாக இருக்கக்கூடிய இடத்தில், அவர்கள் வேலைப் பளுவைக் குறைக்க—விளாத்திக்குளம் பகுதியில் 2 போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஏற்படுத்துவது—மிக நன்றாக இருக்கும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களை இந்த இலாக்காச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தற்கு நன்றிகூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. ந. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, திருவும், தெரிவும் பெற்ற முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கோரப் பட்டிருக்கும் மானியத்தை ஒட்டிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு அரணாக உள்ள ராணுவத்தை “First line of defence” என்றால் போலீஸ் துறையை “Second line of defence” என்று சொல்வார்கள். அப்படியென்றால் போலீஸ் துறை மிக இன்றியமையாத துறை ஆகும். இதற்குச் சான்றாக 1965 நவம்பர் 7-ஆம் தேதி முதல் நாகாலாந்தில் பாதுகாப்புப் பணியைப் போலீஸ் படையினர் செய்து வருகிறார்கள். நேபாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட மலபார் சிறப்புக் காவல் படையினர் 1964, ஜூலை முதல் அங்கே சிறப்பாக அமைதியைக் காத்து வருகிறார்கள். மவுண்ட் அபு பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்சிபெற்ற 5 ஐ. பி. எஸ். காரர்களை மீண்டும் நம்முடைய மாநிலத்திற்கே திரும்பி வழங்குமாறு நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுள்ளார்கள். இங்கேயே பல ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிந்து வருகிற எம். எ., பி.எ.. படித்தவர்கள் எல்லாம் பதவி உயர்வு இல்லாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே வெளியில் இருந்து வருகிறவர்களுக்கு 50 சத விழுக்காடு உயர்வும், இங்கேயே உள்ளவர்களுக்கு 50 விழுக்காடு உயர்வும் கொடுப்பது ஓரளவுக்குச் சிறப்பாக அமையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1967, ஏப்ரல் மாதத்தில் இருந்து “Forensic Science and Criminology” படிப்பில் எம்.எ., வகுப்பைத் தோற்றுவித்திருப்பது அதுவும் இரண்டாண்டுப் படிப்பை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதில் எட்டு பேர்கள் பயிற்சிபெற்று வருகிறார்கள். அதற்காகத் தமிழக அரசைப் பாராட்டவேண்டும்.

1968 மார்ச் 20]

[திரு. க. ந. இராமச்சந்திரன்]

அடுத்து காங்கிரஸ்காரர்களால் ஒழிக ஒழிக என்று கூச்சலிடப்பட்டு அவ்மதிக்கப்பட்ட உயர்தர போலீஸ் அதிகாரி இன்றைக்கு அவர் களுடைய கட்சியினர் ஆளுகின்ற மத்திய அரசுக்கே வா வா என்று அழைக்கப்படுகிறார் என்றால் அந்த அதிகாரியினுடைய திறமையை அகில இந்தியா உணர்ந்திருக்கிறது. சிறந்த பதவியை பெருமையோடு அளித்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, மலபார் போலீஸ் என்று இருக்கிற பெயரை மாற்ற வேண்டுமென்று அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் கோரியிருக்கிறார்கள். தமிழக எஸ்டிமேட் கமிட்டியிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அதன் பெயரையும் மெட்ராஸ் போலீஸ் என்று மாற்றவேண்டும். அதற்கான பரிசீலனையைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உலகத்தில் மிகச் சிறந்த துப்புத் துலக்கும் பணியைச் செய்பவர்கள் ஸ்காட்லாண்டு யார்டு போலீஸ் துறையினர். அதற்கு அடுத்தபடியாக தமிழக போலீஸ்காரர்களின் திறமையைத் தான் உலகமெங்கும் பாராட்டுகிறார்கள். நம்முடைய துப்பறியும் பிரிவில் சமிண்டிக் லாப்பரேட்டரி தோற்றுவிக்கப்படவேண்டுமென்று அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக தமிழக அரசைப் பாராட்டுகிறேன். காவல் படையினருக்கு 80 சதவிகித விழுக்காடாவது வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற இவ்வரசின் நோக்கத்தையும் பாராட்டுகிறேன்.

எதிர்க் கட்சியினர் சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுப்போய்விட்டது, அராஜகம் நிலவுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்ட இவ்வரசு எவ்வளவு பொறுப்புடன் செயலாற்றி வருகிறது என்பதை மத்திய அரசின் அமைச்சர்களே பாராட்டுகிறார்கள். குறிப்பாக இந்த எதிர்ப்பு இயக்கத்தின்போது தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் "tactfully managed" என்று மத்திய மந்திரி திரு. சுவான் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து நாய்ப் படையையும் நல்ல முறையில் விஸ்தரிக்கவேண்டும். சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் குறிப்பிட்டது போன்று தவறு வராமலும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாய்ஸ் க்ளப் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. அதற்காகவும் இவ்வரசைப் பாராட்டுகிறேன். 1967-68-ல் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தது. அதிகமானவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் இருப்பவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி எல்லோரையும் ஒரு சேரப் பார்க்கும் இந்த அரசுதான் துப்பாக்கிச் சூட்டினால் உயிரிழந்தவர் குடும்பத்திற்கு நஷ்டஈடு அளிக்க முன்வந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு நபரின் உயிரும் விலை மதிக்க வொண்ணாதது என்பதுதான் முதலமைச்சர் அவர்களின் கருத்தாகும். அந்த வகையில்தான் முதலமைச்சரவர்கள் செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

1964-இல் கள்ளக்கடத்தல் தடுப்பு—கண்காணிப்புச் சாத்து—விஜிலன்ஸ் செல் மூலம் 3,142 குற்றங்களைத் துப்புத் துலக்கியிருக்கிறார்கள். அவற்றில் 414 குற்றங்கள் பதுக்கல் சம்பந்தப்பட்டவை, மற்ற 2,726 குற்றங்கள் கள்ளக்கடத்தல் சம்பந்தப்பட்டவை.

தீயணைப்புப் படை சம்பந்தப்பட்டவரை 1967-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 4-ம் தேதி முதல் தனிப்பட்ட இயக்குநர் ஒருவரை போட்டு அது நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது. 55 ஃபையர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன்கள் இருக்கின்றன. சென்னையில் 12-ம் மற்ற இடங்களில் 43-ம் இருக்கின்றன. ஜெயங்கொண்டம் பகுதியைச் சுற்றியுள்ள 40 மைல் சுற்றளவில் எந்த வீடு எரிந்தாலும் வீடு எரிந்தபிறகு அந்த சாம்பலை அணைக்கக்கூடிய முறையில்தான்

பி.ப.
1-30

[திரு. க: ந. இராமச்சந்திரன்]

[1968 மார்ச் 20]

பரிதாபமான நிலைமை இருக்கிறது. அங்கேயும் ஒரு ஃபைர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷனை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் ஒரு மேல்நாட்டுப் பத்திரிக்கையைப் பார்த்தேன், அதிலே காரை விரைவாக ஓட்டிச் செல்வதைத் தடுப்பதற்காக ஒரு பழமொழி சொல்லப்பட்டிருந்தது.

“Better be late

Than be ‘late’”

என்று இருந்தது. விரைவாக ஓட்டிச் சென்று விபத்துக்குள்ளாகி காலங்கடந்தவர் என்ற நிலைக்கு வராமல் மெதுவாக ஓட்டி விபத்துக்குள்ளாகாமல் ஓட்டவேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. அதை போலீஸ் கமிஷனரி அவர்கள் இங்கே பொறித்தால்கூட நல்ல முறையில் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று கூறி,

“நல்லவை செய்தல் ஆற்றிராயினும்

அல்லது செய்தல் ஒம்புமின்”

என்பதற்கேற்றவாறு நல்லவை செய்ததைப் பற்றி பாராட்டாவிட்டாலும் கூட கெட்டவை செய்யாமல் இருப்பதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்த போலீஸ் மானியத் துறை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காவல் துறையின் நன்மைக்காகக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் அதை நான் இதயசுத்தியோடு பாராட்டுகிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கு நடைபெறுகின்ற காவல் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையையொட்டிச் சில கருத்துக்களை கூறுவதற்குக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன். இந்த ஆய்வுரையிலே முதன்முதலிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வாசகம், “தமிழ்நாட்டு காவல் துறை நாட்டிலேயே மிகச் சிறந்த நிறுவனம் என்ற நற்பெயரைத் தொடர்ந்து காத்து வருகிறது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அது ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருந்தது 1966 வரை. 1966 தாண்டி 1967-லே இந்த ஒரு ஆண்டுக் காலத்திலே நாட்டிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைக் காணுகின்ற நேரத்திலே அது பாராட்டுக்குரிய நிலையில் இருக்கிறதா அல்லது வருத்தத்திற்கு உரிய நிலையில் இருக்கிறதா என்பதை ஒரு சில ஆதாரங்களுடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த ஒரு ஆண்டுக் காலத்தில் நடந்தது பற்றி கூறுவது வழக்கப்பற்றியதாக இருந்தாலும் கூட வழக்கின் உள்ளே சென்று எதையும் குறிப்பிடாமல் அதைப் பற்றி மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேனியில் இளைஞர் காங்கிரஸ்காரர்கள் கைலிலங்கிட்டு கொண்டுபோகப்பட்டனர். திருவல்லிக்கேணியில் உள்ள அயோத்தியா குப்பத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள், சுதந்திர தின ஊர்வலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். மதுரையிலே கண்ணதாசன், ஜெயகாந்தன், நெடுமாறன் ஆகியோர் காரில் சென்றபோது தாக்க முயற்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய அன்பழகனைத் தாக்கியதாக காங்கிரஸ்காரர்கள் கைது செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். டி. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி தாக்கப்பட்டிருக்கிறார், ஜெயராஜ் வெட்டப்பட்டிருக்கிறார், தாமஸ் குப்பம் ராஜேந்திரன் கொலைசெய்யப்பட்டு இருக்கிறார். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும், இந்தியத் துணை அமைச்சராக இருக்கின்ற திரு. கே. எஸ். ராமசாமி அவர்களும் சென்றபொழுது அவர்களைக் கல்லால் தாக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் கடலூரிலே கறுப்புக்கொடி காட்டியதற்காக இரண்டு

1968 மார்ச் 20]

[திரு. ரா. ராமச்சந்திர துறை]

பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். திண்டுக்கல்லிலே செம்பட்டியிலே கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்தான் மாறியிருக்கிறதே தவிர இயந்திரம் அப்படியே இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நாட்டிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளுக்காகக் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்களே தவிர மற்றக் கட்சியினர் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாக நிரூபிக்க முடியாது. ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் ஒரு கூட்டத்திலே பேசுகின்ற நேரத்திலே காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்த நேரத்திலே கதர்ச் சட்டைக்காரர்களைக் கண்டு காக்கிச் சட்டைக்காரர்கள் பயந்தார்கள் அவர்களுக்குப் பணிந்தார்கள், இன்று எங்களுடைய காங்கிரஸ்காரர்களின் முதுகெலும்பை முறிக்கச் சொல்வோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், சட்டம் தடுக்கிறது அவருடைய பெயரைச் சொல்வதற்கு. அப்படி ஒரு முக்கியஸ்தர்கள் பேசுவதன் காரணமாக நாங்கள் நிர்வாகத்தைச் சந்தேகப்படக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. தீ விபத்துக்கள் பற்றி சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தின்போது அந்தக் கூட்டம் நடந்த நேரத்திலே மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டசபையிலே பேசுகின்ற நேரத்திலே பொதுமக்களால் பேசிக்கொள்ளப்படுகிறது, காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் தீ வைத்ததாக என்று குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையிலேயே அவர்கள் இதைப் பேசினார்கள் என்று எண்ணுகின்ற நேரத்திலே உண்மையிலேயே வேதனையடையக்கூடிய அளவிலேதான் இருக்கிறோம். அவர்கள் பேசியதற்குப் பிறகுதான் அன்றிருந்த ஐ. ஜி. அவர்கள் காங்கிரஸ் காரர்கள் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று அறிக்கை வெளி யிட்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்படி கூறியதற்குப் பிறகுதான் ஐ.ஜி. அவர்கள் அப்படி வெளியிட்டதின் காரணமாக அரசுக்குப் போலீஸ் உடந்தையாக இருக்கக்கூடிய அளவு இருப்பதாக கருதப்படுகிறது. பொதுமக்கள் பேசினார்கள் என்பதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள் என்பதாக வருந்துகிறேன். நானும் பொதுமக்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே சென்றிருக்கிறேன். ஆனால் அம்மாதிரியான வார்த்தைகள் என் காதில் விழவில்லை, என்னுடைய காதில் விழாதவையெல்லாம் தீ விபத்து ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் குடிசைகளுக்காக 80 ரூபாய் கொடுக்கப்போகிறார்கள், ஆஸ்பெஸ்டாஸ் ஷீட் போட்டு வீடு கட்டி கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்லித்தான் தீ வைத்ததாகப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். இன்னும் மக்கள் பேசியதை நான் இங்கே கூற வேண்டுமானால் அசிங்கமும் ஆபாசமும் ஆக இருக்கும். அம்மாதிரி வார்த்தைகளைக் குறிப்பிடுவதற்கு இங்கே நான் விரும்பவில்லை. கருப்புக் கொடி காட்டுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது, என்று முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் ஒருவர் இங்கு பேசினார்கள். கருப்புக் கொடி கடலூரிலே மதிப்பிற்குரிய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் அங்கே சென்ற நேரத்தில் கருப்புக்கொடி காட்டினார்கள் என்பதாக இரண்டு காங்கிரஸ் காரர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதாகப் பத்திரிக்கையிலே பார்த்தேன். கருப்புக் கொடி காட்டுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கருப்புக் கொடி காட்டியதற்குக் கைது செய்யப்பட்டார்களா என்பதற்குத் தகவல் தெரியாது. செங்கற் பட்டிலே கருப்புக் கொடி காட்டினார்கள், அந்த அளவோடு நிறுத்திக் கொண்டார்கள். கடலூரிலே கருப்புக் கொடி காட்டியவர்கள் நீண்ட கம்புகளோடு தாக்குவதற்கு ஓடி வந்தார்கள், பெரிய பெரிய தட்டிகளைத் தூக்கிப் போட்டார்கள்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துறை : அதே நேரத்தில் மதுரையில் கண்ணதாசன் அவர்களும் ஜெயகாந்தன் அவர்களும் நெடுமாறன் அவர்களும் காரிலே வருகிறபோது அரிவாள் கம்பு ஈட்டியோடு கற்களை எறிந்துகொண்டு ஒரு முக்கியஸ்தர் வந்ததாகப் பத்திரிக்கையிலே பார்த்தோம். அம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கிற நேரத்தில்.....

[1968 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதே பத்திரிக்கையிலேதான் இரண்டுவிதமான செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. ஒரு முக்கியஸ்தர் முன்னால் இருந்துகொண்டு செய்தார். அதுவரை நடப்பதை யெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு ஒரு முக்கியஸ்தர் பின்னால் இருந்தார் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : முன்னாலே இருந்தாலும், பின்னாலே இருந்தாலும் ஏன் அவரைக் கைது செய்யவில்லை என்பதுதான் கேள்வி. அவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் தவறான போக்கில் போகிறார் என்பது நமக்குத் தெரிகிற நேரத்தில் ஏன் இரு சாராரையும் கைது செய்யக்கூடாது ?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : காங்கிரஸ் பத்திரிக்கையிலே யார் யாருடைய பெயர் வருகிறதோ அவர்களையெல்லாம் கைது செய்ய வேண்டுமென்பது உறுப்பினர் அவர்களுடைய விருப்பமா ? காங்கிரஸ் பத்திரிக்கைகளில் யார் யார் பெயர் வருகிறதோ அவர்களையெல்லாம் கைது செய்வது என்றால், அதைப் போல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பத்திரிக்கைகளில், நடைபெற்ற கலவரங்களைப் பொறுத்து யார் யாருடைய பெயர் அதிலே குறிப்பிட வருகிறதோ அவர்களையெல்லாம் கைது செய்வது என்ற முறை ஏற்பட்டால் அதுவும் நியாயமானதுதான் என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களா ?

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : நான் கூறுவது அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவது போல் அல்ல. நாட்டிலே இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்ற காலத்தில், பெரிய புரட்சிகள் நடக்கின்ற காலத்தில், மொழிப் பிரச்சினையின்போது ஏற்பட்ட கலவரங்களினால் மத்திய அரசினுடைய பொருள்கள் சேதம் அடைந்த நேரத்தில்.....

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் மதுரையிலிருந்து வேறு பல ஊர்களுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். மதுரையில் நின்று நான் சொன்னதற்குப் பதில் அளிக்கு மாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : மதுரையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் பற்றி நவசக்தி பத்திரிக்கையில் மட்டுமல்லாது மற்ற பல பத்திரிக்கைகளிலும் வந்தது. கழக எடுகளில் காங்கிரஸ்காரர்கள் மீது குற்றம் சாட்டி வந்தது. காங்கிரஸ் பத்திரிக்கையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைக் குறை கூறி வந்தது. எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, இரு சாராரையும் கைது செய்திருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அதிலேதான், போலீஸ்துறை எந்த முறையிலே வேலை செய்கிறது என்பதை அறியாமல் பேசுகிறார். பத்திரிக்கைச் செய்திகளை வைத்துக் கொண்டோ, அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் கூறுவதை வைத்துக் கொண்டோ போலீஸ்காரர்கள் யாரையும் கைது செய்ய மாட்டார்கள். அவர்கள் விசாரணை நடத்தி, அவர்களுக்கு நியாயம், தேவை என்று பட்டால்தான் கைது செய்வார்கள். அரசியல் கட்சி மாச்சரியங்கள் வளர்ந்திருக்கிற நாட்டில் ஒவ்வொரு கட்சி உறுப்பினர்களைப் பற்றியும் மற்றக் கட்சிப் பத்திரிக்கையில் எழுத ஆரம்பித்தால், அதன் பேரில் கைது செய்வது என்று ஆரம்பித்தால் நம்மில் பல பேர் அங்கேதான் இருப்பார்கள்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : வெளியிலே மக்கள் போலீசார் ஒரு சார்பாக நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்று பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் எப்படி சென்ற பட்ஜெட்டத்தில் “பொதுமக்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள்” என்று கூறினார்களோ அதே போன்று இதைப் பற்றியும் பொது மக்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். அதைத்தான் இந்தச் சபையிலே கூறுகிறேன்.

1968 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : பொதுமக்கள் நம்மை விடக் கொஞ்சம் விவரம் தெரிந்து கூடப் பேசுகிறார்கள். மதுரை சம்பவத்தைப் பொறுத்து காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் கைது செய்யப் படுகிறார்கள். மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் கைது செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இரண்டு சார்புடையவர் அன் பேரிலும் வழக்கு இருக்கிறது, இரண்டு சார்புடையவர்களும் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : நன்றி. சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு ஜெயராஜ் அவர்கள் சென்ற போலீஸ் மானியத்தின்போது இங்கு பேசுகின்ற நேரத்தில், தன்னைக் கொலை செய்யப் போவதாகக் கடிதங்கள் வந்திருப்பதாகவும், தனக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்றும் பேசினார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் அவ்வாறு இல்லை. தன்னைக் கொலை செய்யப்போவதாகக் கடிதங்கள் வந்தன என்று பேசியதாகக் கூறுகிறார்கள். அப்படி நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இல்லையென்பதைத் தாங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இல்லையென்றால் அதை விட்டுவிடுகிறேன்.

காவல் துறையினருக்குப் பல சலுகைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உறுப்பினர்கள் பலரும் பேசினார்கள். ஒரே ஒரு குறிப்பை மாதிரம் இந்த அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து உரையை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். போலீஸ்காரர்களுடைய வீடுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்காக மாதத்திற்கு ஐந்து ரூபாயிலிருந்து ஏழு ரூபாய் வரை வாங்குவதாகவும், 6 மணியிலிருந்து 9 மணி வரைதான் விளக்குகளைப் போட வேண்டுமென்றும், ரேடியோ வைத்திருந்தால், 20 ரூபாயிலிருந்து 25 ரூபாய் வரை கட்ட வேண்டியிருப்பதாகவும் கேள்விப்படுகிறோம். அவர்களுக்காக தனி மீட்டர் வைத்து.....

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நிறையப் பொதுமக்கள் பேசிக்கொள்வதைக் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டுப் பேசுகிறார். சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் முழுத் தகவல்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு பேசினால் சரியாக இருக்கும். வேறு ஒரு உறுப்பினரும் போலீஸ்காரர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் 10 ரூபாயிலிருந்து 15 ரூபாய் வரை போடப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். அது தவறு. போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்களுக்கு 10 யூனிட் வரையிலும், ஹெட் கான்ஸ்டபிள்களுக்கு 12 யூனிட் வரையிலும் இலவசமாக, கட்டணம் இல்லாமல் உபயோகித்துக் கொள்ள வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும், டிசம்பர், மார்ச், ஏப்ரல் ஆகிய மூன்று மாதங்களில் 15 யூனிட் வரை அவர்கள் இலவசமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கும் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு போலீஸ்காரர் வீட்டுக்கும் தனித் தனி மீட்டர் வைத்தால் அதிகமாகச் செலவாகும் என்பதால் பல வீடுகளுக்கு ஒன்றாகச் சேர்த்து மீட்டர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதுபோல் 9 மணிக்கு விளக்குகளை நிறுத்தி விடுவதில்லை. இரவு 10 மணி வரை விளக்குகளைப் போட்டுக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : சபாநாயகர் அவர்களே, மற்றொரு குறை காவல் துறையினர் மத்தியில் பேசப்படுகிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி படித்த.....

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : சட்டமன்றத்திலே உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு தவறான குறிப்பைக் கூறி அது தவறானது என்பதற்கு விளக்கம் கொடுத்த பிறகு அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லுவது முறை. அதை விட்டு அவர்கள் மதுரையில் இருந்து தஞ்சைக்குப் போகிறார். தஞ்சையிலிருந்து சென்னைக்குப் போகிறார். சென்னையிலிருந்து இன்னொரு ஊருக்குப் போகிறார். அந்த மரபு அவ்வளவு நன்றாக இருக்காது.

[1968 மார்ச் 20]

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : மக்கள் எல்லா இடத்திலும் பேசுகிறார்கள். தஞ்சையிலும் பேசுகிறார்கள், சென்னையிலும் பேசுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தாங்கள் கூறியது சரியல்ல என்ற நிலையில் விளக்கம் கொடுத்த பிறகு, அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லுவதாலே, உங்கள் கட்சிக்கு விரோதமாகப் பேசியதாகக் கண்டிப்பார்களோ என்ற ஐயப்பாடு வேண்டாம். அந்த நிலையில் பற்றி விளக்கும்போது, விளக்கத்திற்கு நன்றி என்று சாதாரணமாகச் சொல்லலாம்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : அமைச்சர் அவர்கள் எந்தப் பள்ளியில் படித்து வந்தார்களோ அதே போன்று மிகவும் எளிய மக்களோடு கலந்து பழகித்தான் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வந்தவன். புதிதாக இந்தச் சட்ட சபைக்கு வந்திருப்பதால் ஒரு சில சட்ட திட்டங்கள் தெரியாதிருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : உறுப்பினர் அவர்களைப் போலவே, நானும் பரோடா மகாராஜாவும் ஒன்றாகப் படிக்கவில்லை. நானும் தங்களைப் போன்றவர்களோடு சேர்ந்துகொண்டுதான் படித்தேன்.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : முதலமைச்சர் அவர்கள் பொதுக் கூட்டங்களில் பேசுகின்ற நேரத்தில் புதுக்கோட்டை மகாராஜா காங்கிரஸ் கட்சி. கந்தர்வகோட்டை ஜமீன்தார் காங்கிரஸ் கட்சி என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் திரும்பிப் பார்த்தாரானால் அங்கே என்னுடைய உறவினரான ஜமீன்தார் இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நம்முடைய புதுக்கோட்டை மகாராஜா குடும்பத்தினரும், கந்தர்வகோட்டை ஜமீன்தார் குடும்பத்தினரும் இவ்வளவு எளிய நிலைக்கு வந்திருப்பது நாட்டின் முன்னேற்றத்தைக் காட்டுகிறது. எங்கள் கட்சியிலுள்ளவர் பெயரே பாலைவனம். (சிரிப்பு).

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை படித்த சில கான்ஸ்டபிள்கள் 10, 15 ஆண்டுகள் சொவ்விலில் இருப்பவர்கள் இருந்தும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படிக்காதவர்கள் சாதாரண கான்ஸ்டபிள்களாக ஆர்டர்லியாகப் புரமோஷன் கொடுக்கப்படுகிற நிலையில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களுக்குப் புரமோஷன் கிடைக்காமல் இருக்கிறது என்ற புகார் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி குறைகள் எல்லாம் காவல் துறையில் இல்லாத படி செய்து, இந்த நாட்டில் சட்டமும் ஒழுங்கும் நல்ல முறையில் காப்பாற்றப்படுவதற்கு அரசாங்கம் நல்ல வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***திரு. எம். சுரேந்திரன் :** சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் போலீஸ் துறை மானியத்தின்மீது நான் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை யொட்டி சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கருதுகிறேன். மற்றத் துறைகளைப் போல் போலீஸ் துறையை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஏனெனில், மற்றத் துறையினருக்கு இங்கு பாட்டில்ஸ், காகிதம் இவைதான் இருக்கின்றன. ஆனால், போலீஸ் துறையினருக்கு துப்பாக்கிகள், குண்டுகள், விலங்குகள், கம்புகள், இப்படிப் பல சாதனங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த சாதனங்களை எல்லாம் கையாளுகின்றவர்களும், கையாள் வேண்டிய நேரம் எது, எப்படி என்பது பற்றி தீர்மானிக்க வேண்டியவர்களும் அவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். இந்தச் சாதனங்களை அவர்கள் கையாள்வது என்பது பழைய காலத்திலிருந்தே ஒரு சம்பிரதாய முறையில் வளர்ந்திருக்கிறது. பழைய காலத்தில் போலீஸ் துறை எப்படி இருந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். வெள்ளைக்காரன் அரசு இருந்த காலத்தில் அதற்கு ஆதரவாக மக்களின் சுதந்திரக் கிளர்ச்சியை அடக்குவதற்காகப் போலீஸ் துறையைப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். அதேபோல் காங்கிரஸ் கூட்சி காலத்திலும், அவர்களின் அரசுக்குப் பாதுகாப்பாக மற்றக் கட்சிகள் மீது வழக்குகள் போடுவதற்கும் அவர்களைத் துன்புறுத்துவதற்கும் அவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வந்தனர். ஆனால், இந்த

1968 மார்ச் 20]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

அரசு அப்படித்தான் இருக்குமா என்று ஆராயும்போது இந்த அரசு கொண்டிருக்கிற சமுதாயத்தைப் பற்றிய கருத்து முன்னுக்கு வருகிறது. கடந்த இரு அரசுகளும் கொண்டிருந்த கருத்துக்களுக்கும் இந்த அரசு கொண்டிருக்கிற கருத்துக்கும் வேறுபாடு இருக்கிறதென்று கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு வேறுபாடு இருப்பதால், அந்தச் சாதனங்களை எல்லாம் அவர்கள் பயன்படுத்தியது போல் பயன்படுத்தாததால் வேறு மாதிரியில் பயன்படுத்துவதற்கான பயிற்சியையும், பழக்கத்தையும் சம்பிரதாயங்களையும் அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

போலீஸ் ஸ்டேஷன் என்றால் அது மனிதன் செல்வதற்குத் தகாத இடம், பயங்கரமானதொரு இடம் அடி, குத்து கொடுக்கிற இடம், தண்டனை அளிக்கக்கூடிய இடம் என்ற உணர்வுதான் பெரும்பாலான மக்களிடையே இருந்து வருகிறது. அப்படிப்பட்டதொரு உணர்வை மாற்றுவதற்கு முற்படாவிட்டால், இந்த அரசு கொண்டிருக்கிற சமுதாய நீதி பற்றிய சித்தாந்தம் இருக்கிறதே அந்த சித்தாந்தத்திற்குப் பொருந்தாமல் போய்விடும். ஆகவே, பொதுமக்களிடம் போலீசுக்கு உள்ள உறவு முறைகளில் பெரிய மாற்றத்தைச் செய்ய வேண்டியது அவசியம். அப்படி மாற்றம் செய்வதற்கான முயற்சியில் இந்த அரசு இந்த ஓராண்டு அரசாட்சியில் முயன்றிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அப்படி முயன்றிருக்கிறது என்று சொன்னாலும் அரசாட்சி செய்கிறவர்கள் நிர்ணயிக்கிற நிர்ணயிப்பை நடத்தி வைக்கிறவர்கள் அவர்கள். அவர்கள் பழக்கங்களில் இதுவரை வேறுபாடு இருப்பதால் அதில் ஏற்படுகிற முரண்பாடுகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் வெளியாகின்றன. எது நடக்கக்கூடாது என்று அரசு கருதுகிறதோ அது நடக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படி ஏற்படுவதற்குக் காரணம் அவர்களின் பழக்க வழக்கங்கள், சம்பிரதாயங்கள் இவைகள் தான். அவற்றையெல்லாம் மாற்றியமைக்கக் கூடிய பங்கு அல்லது பொறுப்பு மேல் மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகளின் கைகளில்தான் இருக்கிறது. கீழ்நிலையில் உள்ள சாதாரண காண்ஸ்டபிள் சாதாரண மனிதரைப் போல்தான் இருக்கிறார்களே தவிர, அவர்களின் அதிகாரங்கள், அந்தஸ்து, மற்றவர்களிடம் காட்ட வேண்டிய மரியாதை இவைகளில் எல்லாம் இவர்கள் மிகக் குறைந்த அளவில் தெரிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு இதுவரை இருந்து வந்த பழக்க வழக்கங்கள்தான்.

சாதாரண ஒரு விவசாயி போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று ஒரு புகார் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், தைரியமாக அங்கு சென்று புகார் கொடுக்கக் கூடிய மார்க்கமில்லாத நிலையில் இருக்கிறார். சபாநாயகர் அவர்கள் விளக்குப் போட்டுவிட்டார்கள். ஆகவே, எனக்கு இனி கொள்கையைப் பற்றிச் சொல்ல வாய்ப்பில்லை. நான் சொல்வது போலீஸ் துறையினரிடம் உள்ள சாதனங்களைப் பதுக்கல்காரர்கள், கள்ள மார்க்கட்காரர்கள், கள்ளக் கடத்தல் செய்கிறவர்கள் மீது பயன்படுத்த வேண்டும். ஆங்காங்கு நடக்கிற கிளர்ச்சிகள், ஆரவாரம், மக்கள் தங்கள் உரிமைகளை வெளிப்படுத்துகிற காரியங்கள் மீது அந்த சாதனங்கள் பயன்படுத்தக்கூடாது. அப்படிப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், சாதாரண மக்களை அடக்குவதன் மூலம் நல்லதொரு ஜனநாயகத்தை, நல்லதொரு பண்பாட்டை வளர்க்க வழியில்லாமல் போய்விடுகிறது. நாம் செலவு செய்கிற பணம் நல்ல குணம் சங்கள் வளருவதற்கான முறையில் பயன்படவேண்டும். அந்த முறையில் அதைச் செலவு செய்ய வேண்டும்.

வெகு நாட்களாகப் பழக்கப்பட்டு வந்த குறை இனிமேல் ஏற்படாதிருக்க இனி எடுக்கிற காண்ஸ்டேபிள்ஸ் குறைந்த பட்சம் எஸ்.எஸ்.எல்.சி.யாவது படித்தவர்களாக எடுக்க வேண்டும். மற்ற நாடுகளில் உள்ள போலீசார் பற்றிச் சொல்லும்போது அவர்கள் சிறந்த முறையில் பணியாற்றுகிறார்கள், மக்களின் உதவியாளர்களாக இருக்கிறார்கள், மக்களுக்கு வழி காட்டுபவர்களாக இருக்கிறார்கள், மக்களின் துன்பங்களை தீர்ப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் கேள்விப்படுகிறோம். அப்படி கேள்விப்படுகிற நேரத்தில் அவர்கள் படிப்பு என்ன, அவர்கள் அந்தஸ்து என்ன, அவர்கள் வருமானம் என்ன என்பதையும் எடுத்துப் பார்த்தால் இங்குள்ளவர்கள் ஒன்றுமில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். படிப்பாலுமில்லை சரி,

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1968 மார்ச் 20]

சம்பளமானாலும் சரி, குணமானாலும் சரி, மிகக் குறைந்த அளவில்தான் இவர்களிடம் இருக்கிறது. அவர்களிடமிருந்து என்ன எதிர்பார்க்க முடியுமோ அதைத்தான் நாம் எதிர்பார்க்க முடியும். ஆகவே அவர்களின் சம்பளத்தை உயர்த்துவதில் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். எல்லோரும் சொல்லுவதைப் போல் நானும் சொல்லவில்லை. அவர்கள் அவர்களது கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அதோடு அவர்கள் நன்கு வாழ வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்டதொரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித்தந்தால்தான் அவர்கள் இப்படி இப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்த நாம் தகுதி பெற்றவர்களாகிறோம். அதில்லாமல் அவர்கள் வாழ்வு எப்படியிருந்தால் என்ன, அவர்கள் கஷ்டங்கள் எப்படியிருந்தால் என்ன, அவர்கள் வீடு எப்படியிருந்தால் என்ன என்று நினைத்து நீங்கள் எங்கள் உத்தரவுகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொல்லுவது நம் பொறுப்பை நாம் நிறைவேற்றியவர்களாக ஆக மாட்டோம்.

அடுத்தபடியாக, இந்தப் புரமோஷன் அளிக்கும் விதத்தில் பல அந்திகள் நடப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். ஆங்காங்குள்ள அதிகாரிகளைத் திருப்திப்படுத்தி, அவர்களை சந்தோஷப்படுத்தி, அவர்களை மகிழ்ச்சியடையச் செய்வதுதான் புரமோஷனுக்குத் தகுதியே தவிர, திறமை, புத்தி சாலித்தனம், பண்பாடு, இவைகள் சரியான தகுதி அல்ல என்ற புகார்கள் பல இடங்களில் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட புகார்கள் இல்லாமல் சரியான முறையில் பிரமோஷன் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வீடுகள் இருக்கின்றன. அது ஒரு சிறிய அறையாக இருக்கிறது. அந்த வீட்டில் ஆறு, ஏழு குழந்தைகள் உள்ள போலீஸ்காரர்கள் வாழ்கிறார்கள். மக்கள், மனைவி, அவர் எல்லோரும் ஒரே ஸ்டூயில் தங்கியிருந்து குடும்பத்தை நடத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலை இல்லாமல் வசதியான வீடுகள் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

அவர்கள் எந்த நேரத்திலும் வேலை செய்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தநேரத்திலும் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அவர்களுக்கு வேலை செய்யும் நேரம், நியாயமான வேலை நேரம் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்ட நேரத்திற்குமேல் அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருந்தால் அதற்கு அனுசரணையாக ஒரு வெகுமதி அல்லது அதிகப் பலன் பெறும்படி செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் உற்சாகமாக வேலை செய்ய வழி பிறக்கும்.

போலீஸ் வழக்குகள் போடுவதிலும், பல மாற்றங்கள் செய்யவேண்டி இருக்கிறது. சாதாரண ஒரு விவசாயி ஒரு நகரத்திற்குச் செல்கிறான். போக வேண்டிய இடத்திற்கு வழி தெரியாமல் ரோடு அல்லது கடைகளின் ஓரத்தில் படுத்துக்கொண்டிருந்தால் அவர்கள் பேரில் சந்தேகப்பட்டு வழக்குப் போட்டு ஜெயிலில் தள்ளிவிடுகிறார்கள். பிறகு அவர்கள் உறவினர்கள் வந்துதான் விடுதலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர் நல்ல குடும்பத்தைச் சார்ந்தவராக இருக்கலாம். ஆகவே, பார்ப்பவர்கள் மீது இப்படிப்பட்ட சந்தேகக் கேஸ்கள் போடுவது இன்றைய நிலைக்குப் பொருந்தாது. செக்ஷன் 107 இருக்கிறது, அதன்படி ஒரு ஊரில் ஒரு தகராறு அல்லது சண்டை ஏற்பட்டால், எல்லோரையும் சேர்த்துக் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோகிறார்கள். குற்றம் செய்பவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்பது நியாயம்தான். ஆனால், குற்றம் செய்தவர்களையும், குற்றம் செய்யாதவர்களையும் எல்லோரையும் கோர்ட்டுக் கொண்டுபோய் நிறுத்தித் துன்பப்படுத்துவது சரியானதல்ல. அது நியாயமல்ல. இன்றைய நிலையில் அப்படிச் செய்வது சரியல்ல.

அதே போன்று ஒருவர் பேரிலே சந்தேகப்பட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டுவந்தால், அவ்வாறு கொண்டு வந்தவுடனே குற்றவாளி என்ற தீர்மானத்தின் பேரிலே அங்குள்ள நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன. கோர்ட்டிலே கொண்டு சென்று குற்றவாளி என்று தீர்மானிக்கும் வரையில், அவரைக் குற்றவாளி என்ற பாவனையில் நடத்தாமல், சாதாரண பரஐஜி மக்களாகத்திரியவா என்ற முறையில் நடத்தக்கூடிய நடை

1968 மார்ச் 20]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

முறைகள் இருக்கவேண்டும். ஒருவனைப் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டால், அவனுக்குச் சாப்பாடு போடுவது, டிஃபன் அளிப்பது போன்ற இதெல்லாம் ஸ்டேஷன் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அவன் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வெளியிலே சென்று தம்முடைய ஆகாரத்தைச் செய்துகொள்ள முடியாது. அப்படியிருக்கும்பொழுது, அவன் குற்றம் செய்திருந்தாலும், செய்யாவிட்டாலும், அவனைப் பட்டினியாகப் போடக் கூடாது. சந்தேகத்தின் பேரிலே எடுத்துக்கொள்ளும் ஒருவனை கோர்ட்டிலே நிறுத்தித் தண்டிக்கும் வரையில் அவன் மரியாதைக்குரியவன், சாதாரணப் பிரஜைகளுக்கு உள்ள உரிமை உண்டு என்னும்படியான நிலைமையை வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்று தோன்றுகிறது.

அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்கு விஷயமாக என்னுடைய வார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டு முடித்து விடுகிறேன். மதுவிலக்கு இன்று வெற்றி பெற்றிருக்கிறதா அல்லது தோற்றிருக்கிறதா என்பது பிரச்சனை அல்ல. அதனால் நமக்கு ஏற்படக்கூடிய பொறுப்புகள்தான் பிரதானமாகக் கருத வேண்டிய விஷயம். மதுபான டானிக் என்று பல கடைகளில் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த டானிக்குகளை வாங்கிக் குடித்தவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கிறார்கள். டாக்டர்களும் இதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். அது டானிக் தான் என்று சொன்னால் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் காந்திஜி கொண்டுவந்த கொள்கையை மற்றவர்கள் கைவிரித்தும் நாம் செய்கிறோம் என்ற பெருமையை விட்டு இதனால் ஏற்படும் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கும், அரசாங்கம் நடத்த வேண்டிய பொறுப்புகளுக்கும் மனத்தில் எண்ணி அந்தப் பிரச்சினையை ஆராய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு வசதியில்லை. அங்கு ஜீப் அளிக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. போலீஸ்காரர்களும் சரி, எஸ்.ஐ.-களும் சரி பரவலாக, உடனடியாகச் சென்று வருவதற்குப் போக்குவரத்து வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும். மேற்கொண்டு பேசுவதற்கு வசதி இல்லாததால் என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தை வரவேற்று என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். போலீஸ் துறை முக்கியமான துறை. மற்ற மற்றத் துறைகளை விட நாட்டிலுடைய பொறுப்பு மிக்க துறையாகக் கருதவேண்டியது போலீஸ் துறை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கக்கூடிய அந்தத் துறையிலிருப்பவர்களுக்கு என்ன நன்மைகளைச் சென்ற இருபது ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் கட்சி செய்திருக்கிறது என்றால் நிச்சயமாக சிறப்பாக எதுவும் இல்லை. இலஞ்சம் வாங்கிப் பிழைக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையில் கடைத்தர சிப்பந்திகளாக இருப்பவர்களின் நிலைமையை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் செம்மையாகச் சேவை செய்ய அவர்களது ஊதியங்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல ஆண்டு காலமாக இந்த நாடு அடிமைப்பட்டிருந்தது, அதற்குப்பிறகு காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி ஏற்பட்டது. அந்தக் கட்சியானது ஆட்சியும், கட்சியும் வேறு என்ற முறையில் அல்லாமல் அவர்களைத் தன்னுடைய கட்சியின் சொந்த வேலைக்காரர்களைப் போலவும், மற்ற எல்லாத் துறையினர்களையும் அப்படியே கருதினார்கள். இதனால் போலீஸ் துறையினர்தங்கள் கட்சியின் சொந்த வேலைக்காரர்கள் மாதிரியான நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அதனால் இன்று காங்கிரஸ்காரர்கள், தங்கள் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கெல்லாம் அன்று ஆடியவர்கள் இன்று சட்டப்படி நடக்கிறார்களே என்று வயிறு எரிகிறார்கள். நமக்கெல்லாம் தெரியும்—ஜனநாயகத்தில் எந்தக் கட்சியும் ஆட்சிக்கு வருவது சகஜம். ஆனால், அதிகாரிகள் நிர்வாகத் துறையைப் பொறுப்பேற்று நடத்துபவர்கள். அவர்கள் சட்டத்தைப் பார்க்க வேண்டியவர்களே தவிர, ஆனைப் பார்க்க வேண்டியதில்லை. அவர்கள் சட்டத்தின் அடிப்படையில் வேலை செய்தால் நாம் பாராட்ட வண்டும். இவ்வாறு சட்டத்தையும், அமைதியையும் பாதுகாக்கக் கூடிய

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

[1968 மார்ச் 20]

நிலையிலே இருப்பவர்களை நாம் பாராட்டுவதோடு அவர்களுக்கு ஆதரவு தர வேண்டும். சர்க்கார் மேலும் நல்ல வசதிகளை அவர்களுக்குச் செய்து தர வேண்டும்.

அவர்கள் தொழிலைப் பற்றி நமக்குத் தெரியும். ரௌடிகளோடு போராடி, உயிரைப் பணயம் வைத்துப் பார்க்க வேண்டிய உத்தியோகம் அவர்களுடையது. அவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பையும், போதிய சம்பளத்தையும் தர வேண்டியது எந்த ஆட்சியாயிருந்தாலும் அதன் தலையாய கடமையாக இருக்கும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இப்பொழுது காங்கிரஸ்காரர்களெல்லாம் போலீஸ்காரர்களைப் பற்றியெல்லாம் மிகவும் குறைவாகப் பேசுகிறார்கள். அது நாமெல்லாம் வருந்தக்கூடிய விஷயம். கட்சிப் பிரச்சாரம் என்பதற்காக நம்முடைய தன்மையை இழந்து பேச வேண்டுமா? அவ்வாறு நிலைமையிருந்தால் எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் அது உருப்படாது, அதற்கு நல்ல ஆதரவு கிடைக்காத நிலைமை ஏற்படும்.

தன்னையார்போடையிலே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த கவிஞர் ஒருவர் பொதுக்கூட்டத்தில் பேசினார். அப்பொழுது அவர், முன்னாள் போலீஸ் ஐ.ஜி.யை பேடி என்று குறிப்பிட்டுப் பேசினார். உத்தியோகஸ்தர்கன்பிது தவறு இருந்தால் அதிகாரிகளிடம் புகார் செய்யலாமே தவிர ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் பேசுவது முறையாகாது. ஜனநாயகத்தில் பேச்சுரிமையிருக்கிறது என்றால் அது சட்டத்திற்கு உட்பட்ட நிலையில் இருக்க வேண்டும். இன்றைய ஆட்சியிலேயுள்ளவர்கள் பெருந்தன்மையாக இருந்து சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்காமல் மன்னித்து வரலாம். அதை வைத்துக்கொண்டு, மக்களிடத்திலே தனக்கு பெரிய செல்வாக்கு இருக்கிறது என்ற முறையில் தவறாகவே போய்க் கொண்டிருந்தால் அதற்கு ஒரு முடிவு கட்டியாக வேண்டும். அவ்வாறு முடிவு கட்டவில்லையென்றால் அவர்களால் இந்த நாட்டிலே அராஜக நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். தவறாக ஒருவர் பேசினார் என்று சொன்னால் அதை எடுத்துக் காட்டி அப்பொழுதைக்கப்பொழுதே திருத்த முயற்சி செய்ய வேண்டும். மேலும் போலீஸ் ரிப்போர்ட்டர்கள் எல்லாக் கட்சிக் கூட்டங்களுக்கும் செல்ல வேண்டும். எதிர்க்கட்சிக் கூட்டமாக இருந்தாலும் சரி, ஆளுங் கட்சிக் கூட்டமாக இருந்தாலும் சரி ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் செல்ல வேண்டும். ஆளுங் கட்சியிலே இருப்பவர்களும் முறை தவறிய பேசக் கூடும். அதேபோல் எதிர்க் கட்சியிலிருப்பவர்களும் நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லக் கூடும். அவ்வாறு நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லும்பொழுது அவைகளை நாட்டுக்குப் பயன்படுமாறு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, சாதாரணமாக ஏழைகள் டீக்கடைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு போலீஸ் லைசென்ஸ் என்று ஒன்று வாங்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. இதற்கான கட்டணம் இரண்டு ரூபாய்தான் என்றாலும் இதை வாங்குவதற்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வாறு சென்ற இருபது வருஷ ஆட்சியிலே நடைபெற்றிருக்கிறது. அந்தப் போலீஸ் லைசென்ஸில் இருக்கக்கூடிய கண்டிஷன்களைப் பார்த்தால் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாததாக இருக்கிறது. எந்த அதிகாரிகளும் அதைப் பார்க்கவில்லையோ என்னவோ தெரியவில்லை. அத்தகைய பாரங்களில் பல தேவையில்லாத விஷயங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. டீக்கடைகளுக்கு போலீஸ் லைசென்ஸ் அவசிய மில்லை. டீக்கடைகளுக்கு அவசியமென்றால் மற்ற மற்ற கடைகளுக்கெல்லாம் அவசியமில்லையா? போலீஸ் கண்காணிப்பு சோடாக் கடைகளுக்கு, மளிகைக் கடைகளுக்குத் தேவையில்லையா? என்பதை யோசிக்க வேண்டும். ஏதோ முன்பு பிரிட்டிஷார் காலத்திலே லாட்ஜ்களில் தவறுகள் ஏற்படுகிறது என்பதற்காக அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே இது கொண்டுவரப்பட்டது. அதையே இப்பொழுதும் வழிமுறைப்படுத்தி வருகிறார்கள். இப்பொழுது டீக்கடைகளுக்கு போலீஸ் லைசென்ஸ் தேவையில்லை என்று கொண்டுவந்தால் பல ஏழைகள் பாராட்டுவார்கள்.

1968 மார்ச் 20]

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்].

மற்றப்படி இந்த சந்தேகக் கேஸ்கள் போன்றவற்றைப் போடுவதை விட்டுவிட்டால் எவ்வளவோ வேலை போலீஸுக்குக் குறையும். போலீஸார் தம்மைக் கண்டு மக்கள் பயப்பட வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். மக்கள் நம்முடைய ஆட்சியிலேயுள்ளவர்கள் தானே, நம்மவர்கள்தானே என்று அவர்களைத் துச்சமாக நினைக்கிறார்கள். இப்படி இரு சாரரும் நினைக்காத வகையில் போலீஸ்காரர்கள் மக்கள் தங்களைக் கண்டு பயப்பட வேண்டுமென்று நினைக்காமலும், அதே நேரத்தில் மக்கள் போலீஸ்காரர்கள் தங்களது நலனுக்காகத்தான் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு மரியாதை காட்ட வேண்டும் என்று நினைக்கும்படியும் நல்ல நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும். குறிப்பாகச் சென்னை நகரத்திலே சட்டத்தை மீறக்கூடியவர்களில் 100-க்கு 90 பேர் ஏழைமக்களாகவும், நடுத்தர மக்களாகவும்தான் இருப்பார், பெரும்பாலும் பணக்காரர்களும், கல்வியற்றவுள்ளவர்களும், அதிகமாக இருக்கமாட்டார்கள். அந்த ஏழை, நடுத்தர மக்கள்தான் சட்டத்தை மீறக்கூடிய பல நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

மதுவிலக்கில் நாம் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். அதன் உயர்வை யாரும் தவறாகக் கருத முடியாது. ஆனால் அதை நடைமுறைப்படுத்த முடியவில்லை. நூற்றுக்கு எண்பது பேர் மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் காய்ச்சியவர்கள் என்றோ, அல்லது குடித்தவர்கள் என்றோ தான் கேஸ் போடப் பட்டவர்களாக இருக்கும் நிலையையிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் காங்கிரஸ் கட்சியே முன்வந்து மதுவிலக்கை எடுக்கச் சொல்லிப் பிரச்சாரம் செய்யலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு மனம் கூசுகிறது. இவர்கள் எடுப்பார்கள், அப்பொழுது நாம் அதை வைத்துக்கொண்டு பிரச்சாரம் செய்யலாம் என்று பார்த்திருக்கிறார்கள். அப்படி நாங்களாக எடுக்கும் நேரத்தில் அதை வைத்துக்கொண்டு காங்கிரஸ்காரர்கள், “அவர்கள் வந்ததாலேதான் இந்த நாடே கெட்டுவிட்டது, நாங்கள் இத்தனை காலம் சமாளித்து வந்ததை அவர்கள் வந்ததும் எடுத்துவிட்டார்கள்” என்று சொல்லி, தவறான பிரச்சாரத்தைச் செய்வார்கள்.

ஆனால், அவர்கள் காலத்திலே, மதுவிலக்கை அவர்கள்தான் குட்டிச் சுவர் ஆக்கினார்கள். அந்தத் தவறுகள் இன்றும் தொடர்ந்து வருகின்றன. அதை என்ன பண்ணப்போகிறதோ இந்த அரசு. அதை எடுத்தாலும் கஷ்டம், தொடர்ந்து நடத்தினாலும் நடம் என்பதைக் கூறி இந்த அளவிலே என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் சார், இந்த மானியத்தில் முக்கியமாக இந்த இலாகாவை பாராட்டிப் பேச வேண்டியது இருக்கிறது. ஏனென்றால், இந்தியாவிலுள்ள போலீஸ் இலாகாவிலேயே சென்னை இராஜ்யத்துப் போலீஸுக்கு எப்பொழுதும் ஒரு நல்ல பெயர் உண்டு. அதோடு, இந்த மாதம் நடந்த குடும்பகோணம் மகாமகத்தில் ஏராளமான கூட்டத்தை அற்புதமாக சமாளித்து ஜனங்களுக்கு உதவியாக இருந்தார்கள் என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். அந்த முறையில் என்னுடைய வாழ்த்துக்களை இந்த போலீஸ் இலாகாவுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், இப்பொழுது அடிக் கடி லா அண்டு ஆர்டர் இல்லை இல்லையென்று பேசப்படுகிறது. லா அண்டு ஆர்டர் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை இவ்வளவு சீக்கிரமாக எப்படி ஒரு கணக்கு எடுக்கமுடியும்? மந்திரிசபை வந்த ஒரு மாதத்திற்குள்ளேயே பஜனையை ஆரம்பித்து விட்டார்கள் (சிரிப்பு). “பஜ கோவிந்தோம் பாடு” என்று ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இதை நான் வாஸ்தவத்திலேயே ஒரு வேதனையோடு சொல்லுகிறேன். போலீசார் 20 ஆண்டு காலமாக உங்களுக்கு (காங்கிரஸாருக்கு) சேவை செய்யவில்லையா? அவர்களை ஏன் இந்த “பொலிட்டிக் கல் கான்ட்ரோவார்ஸ்” என்ற திரைக்குள் இழுக்கிறீர்கள்? எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் அவர்கள் சொல்கிறபடி நடக்கிறார்கள். ஏன், இன்னும் ஒரு 10 வருஷம் பொறுத்து மீண்டும் ஒரு தடவை வருகிறேன் என்று வந்தீர்களானால் அவர்கள் உங்களுக்கும் உதவியாக இருக்கப் போகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய வேலையை நீங்கள் கடினமாக்க வேண்டாம். அவர்கள் காங்கிரஸ் நிர்வாகத்தின் கீழும் ஓரளவு நல்ல முறையிலேதான் நடந்து வந்திருக்கிறார்கள். சில இடத்திலே இன்றைக்கு சுடு (shoot) என்றுதான் சொல்வார்கள். அது எந்த இடத்திலேயும்

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

[1968 மார்ச் 20]

நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. 3 வருஷங்களுக்கு முன்பு பாராளுமன்றத்திலே ஒரு பி.எஸ்.பி. மெம்பர் ஒரு கேள்வி கேட்டார். எவ்வளவு பேர் இதுவரை சுடப்பட்டு இறந்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார். அதற்கு ஹோம் மினிஸ்டர் அவர்கள் 9 ஆயிரத்து சொச்சம் என்று கணக்கெடுத்துச் சொன்னார்கள். பம்பாய் மகாராஷ்டிராவாக ஆக்கிவிடு என்ற நிகழ்ச்சி நடந்தபோது ஒரே நாளில் காங்கிரஸ் துப்பாக்கி அங்கே 100 பேரை சுட்டுவிடவில்லையா? இதிலே எவ்வளவு தூரம் இன்றைக்கு வெறிச் செயலிருந்தாலும் இந்திய சர்க்கார் உங்கள் கையில்தானே இருக்கிறது. ஆகவே, லா அண்டு ஆர்டர் போய்விட்டது என்று இங்கே நீங்கள் எண்ணி, மனப்பிராந்தி கொண்டு குழப்பிக்கொள்ள வேண்டாம். போலீஸ் இலாகா வினுடைய வேலைக்கு நீங்கள் தயவுசெய்து ஏதாவது களங்கம் கற்பித்து அவர்களுக்குக் கஷ்டம் கொடுக்காமல், அவர்கள் நல்ல முறையில் இயங்கும் படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு பெரிய கட்சிக்காரர்கள் என்ற முறையில் காங்கிரஸ்காரர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனாலே, இப்படி எல்லோரும் பேசிக்கொண்டிருந்தால் போலீஸ் இலாகாவிலே இருக்கிற பெரிய அதிகாரிகளுக்கு happy ஆக இருக்க முடியாது. அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதே கஷ்டமாக இருக்கும்.

எப்பொழுதுமே போலீஸ் இலாகாவுக்கு கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. எங்கு விவசாயத் துன்பங்கள் வருமோ, மேற்கொண்டு லேபர் துன்பங்கள் வருமோ என்ற நிலை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அங்கங்கே பாக்கடிகளிலே வேலையில்லா முறையிலே, காரோ (குறுக்கீடு) கெரோ என்று புதிதாக ஒன்று வந்திருக்கிறது. கெரோ, பந்த் இவைகள் எல்லாம் வந்தால் நாம் எப்படி வேலைகளை திறமையாகச் செய்யப் போகிறோம் என்ற நிலையிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். மேற்கொண்டு கஷ்டம் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தால், அவர்களுக்கு இந்த மாதிரி வந்தால், உத்தியோகஸ்தர்கள் ஸ்பீரியாகவும், சுயேச்சையாகவும் இயங்க முடியாது. இயங்க முடியவில்லையென்று அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு மேலும் கஷ்டத்தை உண்டு பண்ண வேண்டாமென்று இந்தியாவிலே இருக்கிற பெரிய கட்சிக்காரர்களாகிய காங்கிரஸ் நண்பர்களை மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இப்பொழுது பொதுவாக இன்னொரு நல்ல சூழ்நிலையை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஜெனரலாகப் பேச விரும்புகிறேன். பெரிய மனின் தை மாதிரி யோசனை சொல்வதாக நீங்கள் நினைத்துக் கொள்ள வேண்டாம். பொதுவாக, அவர்கள் (காங்கிரஸ்காரர்கள்) சொன்னதில் 10 சதவீதம் உண்மை இருப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அதற்கு, நமது முதன்மந்திரி அவர்கள் ஒரு சர்க்குலர் எல்லா இலாகாக்களுக்கும் அனுப்பினால் கூட நல்லது என்று நினைக்கிறேன். எனக்குக் கூடத் தெரியும், திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே இரண்டொரு சம்பவங்கள் நடந்தன. புதிதாக வந்ததினாலே, அனுபவக் குறைவினாலே சில பேர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற ஹோதாவிலே தலையிட ஆரம்பிப்பார்கள். அவர்களுக்கு இலாகாவிலே உள்ளவர்களும் கொஞ்சம் சலுகை காண்பிப்பார்கள். அதை நான் குற்றமொக் சொல்லவில்லை. ஆகவே, நாளைவில் ஆஃபீஸர்கள், எல்லா இலாகாக்களிலும் உள்ளவர்கள், தாராளமாகவும், சுயேச்சையாகவும் இயங்குவதற்கு வழி இருக்க வேண்டும். இராஜாஜி அவர்கள், அந்தக் காலத்தில் பதவிக்கு வந்தவுடன் அதிகாரிகள் எல்லாம் சுயேச்சையாக, நேர்மையாக இயங்குங்கள்; சுட்டசைப மெம்பர்கள், மற்றவர்கள், எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் அவர்களுக்காக வளையாதீர்கள் என்று சொன்னார்கள். அதனாலேதான் அவரைக் கூட போய்விடும்படி ஆக்கிவிட்டார்கள். (சிரிப்பு). அதனாலே அதைப்பற்றி நமது சீப் மினிஸ்டர் பொருட்படுத்தப் போவதில்லைவென்று எனக்குத் தெரியும். அவர் ஒரு வருஷத்திலே எப்படி சலிப்பு அடைந்துவிட்டார் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆகையால், “எங்கள் கட்சிக்காரர்களோ, மற்றவர்களோ வந்து ஏதாவது வேண்டுமென்றால், ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்றால், அதற்கு நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம்; நல்லவிதமாக உங்கள் கடமையைச் செய்யுங்கள்” என்று ஒரு சர்க்குலர் போட்டால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அதை பரிசீலனை பண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 20]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்]

மேற்கொண்டு போலீஸ் இலாகாவில் சில்லறை விஷயங்கள் இரண்டு மூன்று சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். (மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரைப் பார்த்து) நான் பேசி முடித்து விடுகிறேன். அதற்குள்ளாகவே (விளக்கு போட்டு) பயம் ஏற்படுத்தாதீர்கள். இந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு முன்னாலேயுள்ள காங்கிரஸ் சர்க்கார் டைரக்ட் ரெக்ரூட்மென்ட் என்று சொல்லி பி.ஏ. படித்தவர்கள், மற்றும் அதிகமாக படித்தவர்களுக்கு ஒரு சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த கோட்டா ஜாஸ்தி என்றே நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், டிபார்ட்மென்டிலே, அடித்தளத் திலேயிருந்து, அனுபவமிக்க வேலை செய்து வருகின்றவர்களுக்கு இதனால் ப்ரமோஷன் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே, பி.ஏ. படித்தவர்கள் என்று சொன்னவுடன், அவர்கள் செலக்ஷன் ஆனவுடனே, டிரெயினிங்குக்குப் போய் வந்தவுடனே சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வேலை என்று வருவதா? அர்த்தம் இல்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு விகிதாசாரப்படி டைரக்ட் ரெக்ரூட்மென்ட் என்று கொடுக்கக் கூடாது; கொடுப்போமானால் டிபார்ட்மென்டிலே அனுபவமிக்கவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகிறது. அதோடு, வேலையும் நன்றாக இருக்காது. இன்றைக்குப் பார்க்கிறேன், பி.ஏ. படித்து, சப்-இன்ஸ்பெக்டராக வந்தவர் பலாரிலே போகும்போது ஆட்களை அடித்துவிட்டுப் போகிறார். சும்மாதான் அடிக்கிறார். அப்பொழுதுதான் வேலை திறமையாகச் செய்கிறார் என்று தன்னை நினைத்துக் கொள்ளுவார்களாம். அவர்கள் எல்லாம் டிபார்ட்மென்டிலே அனுபவம் போதாதவர்கள் என்பதுதான் இதற்குக் காரணம். ஆகையினாலே, படித்தவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. பாலஸ்டேஜ் ஜாஸ்தி இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுகிறேன். இதை கவனமாக முதலமைச்சர் யோசிக்க வேண்டும். அதே மாதிரிதான் ஐ.பி.எஸ். அவர்களையும் டைரக்ட் ரெக்ரூட் செய்து, அவர்களை 4 வருடத்திற்குள் எஸ். பி. ஆக்குகிறார்கள். இதனாலே, இலாகாவிலே வேலை செய்கின்ற இன்ஸ்பெக்டர் போன்ற பலவேறு வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் கிடைக்கின்ற வாய்ப்பு கெடுகின்றது. ஆகவே, அந்த விஷயங்களைக் கொஞ்சம் பரந்த நோக்கத்தோடு கவனித்து, டிபார்ட்மென்டிலே, உண்மையாக, திறமையாக, வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு ப்ரமோஷனுக்கு அதிக வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அதைக் கவனிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேற்கொண்டு கிராமப் புறங்களில் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் எல்லாம் மற்ற நாடுகளில் எவ்வளவோ வசதிகள் இருக்கின்றன. இங்கெல்லாம் வசதி ரொம்பவும் குறைவு. எவ்வளவோ இனங்களுக்கு நாம் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். சர்க்கார் செலவு செய்வதில் வீண் விரயங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. கூடுமான வரையில் எல்லா போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலும் போன் வசதிகள் ஏற்பட வேண்டும்.

கிராமங்களிலே போலீஸ்காரர்களுக்கு வீட்டு வசதிகள் செய்யப்படவில்லை. பட்டணத்தில் 80 சத விகிதம் பேர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். கிராமங்களிலுள்ள போலீஸ்காரர்களுக்கு வீட்டு வசதியே இல்லை. ஆகவே, போலீஸ்காரர்கள் சம்பளத்தைக் கூட கூடுதலாக எதிர்பார்க்கவில்லை. வீட்டு வசதிகளைத்தான் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். முன் காலத்தைவிட இப்பொழுது வீடுகள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அலவன்ஸு ௬, 7, 8 கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் மாதம் ரூ. 20 கொடுத்தால் கூட வீடு கிடைப்பதில்லை. போலீஸ் இலாகாவில் முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டிய ஜோலி என்னவென்றால், போலீஸ்காரர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். டவுனில் கூட ஓரளவுக்கு வீட்டு வசதி இருக்கிறது. 20 சத விகிதத்தினருக்குத் தான் வீடு வசதி இல்லை என்று நினைக்கிறேன். கிராமங்களில் 100-க்கு 70 பேர்கள் வீடுகள் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் கணிசமான தொகை இப்பொழுது உள்ள பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இதைக் கவனத்தில் கொண்டு, வருகிற ரிவனூடு பட்ஜெட்டில் அதற்குக் கணிசமான தொகை ஒதுக்கி வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச்

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்]

[1968 மார்ச் 20]

செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது கொஞ்சம் கூடுதலாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையை லிடி காம்ப்ளென்டேரி அலவன்ஸும் டி.ஏ. உயர்வும் சாப்பிட்டு விட்டது என்று தெரிகிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினைக்கு எப்படியாவது ஒரு வழி கண்டு பிடித்து, வேண்டிய வீட்டு வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றபடிக்கு, முக்காடு போட்டுக் கொண்டு திரிகிறவர்களைப் பிடித்து உள்ளே போடுவது பற்றி எல்லோரும் சொல்லி விட்டார்கள். செக்ஷன் 64-ஓ என்னவோ தெரியவில்லை. (குறுக்கீடு) செக்ஷனைப்பற்றி நான் ஏன் கவலைப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டும்? 100 வருஷங்களாக உள்ள போலீஸ் ஆக்டில் உள்ளது அது. (குறுக்கீடு) மராமத்து இலாக்கா அமைச்சர் அவர்கள் 75-வது செக்ஷன் என்று சொல்கிறார்கள். செக்ஷனைப்பற்றி எனக்கு கவலையில்லை. (குறுக்கீடு) அதை வக்கீலுக்கு விட்டுவிட வேண்டும். (திரு வினாயகத்தைச் சட்டிக்காட்டி) இவர்களுக்கும் தெரியவில்லை. (சிரிப்பு.)

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, on a point of personal explanation. I wanted to mislead him.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்: ஏதாவது தவறாகச் சொல்லியிருந்தால் கணம் உறுப்பினர் அவர்கள் மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதெல்லாம் பழைய போலீஸ் ஆக்டில் உள்ள சமசாரம். பெரிய பட்டணங்களில் அந்தமாதிரிச் சட்டங்கள் இல்லாமல் போனாலும், குற்றங்கள் அதிகரித்துவிடும். இருந்தபோதிலும், எவ்வளவு தூரம் இந்த செக்ஷனை மினிமைஸ் (minimise) பண்ணி அமல் நடத்த முடியுமோ, அதுமாதிரி குறைந்த பட்சமான அளவில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பதைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது. அதை முக்கியமாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேற்கொண்டு இந்த போலீஸ் இலாகாவைப்பற்றி, சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள போலீஸ் இலாகாவைப்பற்றி, அதிலும் இந்த ஒரு வருஷ அரசாட்சியினுடைய நிலைமைகளைப்பற்றி நான் முதலில் வாழ்த்துக்கள் சொல்லிக் கொண்ட போதிலும், ஒரு சில சில்லறைத் தப்புக்கள் ஆங்காங்கு நடந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில்—நான் இதை மாதிரிம் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.—ஆலங்குளம் போலீஸ் ஸ்டேஷன் லிமிட்டில் 7, 8 மாதங்களுக்கு முன்பு ஒரு எஸ்.ஐ. ஒரு எச்.ஸி. இவர்களிடம் முன்கூட்டியே தகவல் சொல்லி விட்டு, ஒரு ஏழையினுடைய, ஜோஸப் நவமணி என்பவருடைய 70, 80 ஆடுகளை ஒரு ஆடு ரூ. 70, 80 பெறும், தூக்கிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். கொள்ளை அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். ரூ. 1,000 வைத்து எஸ்.ஐ.யிடம் தரு (through) எச். லி. ஏற்பாடு செய்து, முதல் நாளை சொல்லி வைத்து, ஆட்டை ஒட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். முதல் நாள் ஈவினிங் வரையிலே ஆப்ஸர்ஸ் ஆப்ஸென்டு. கேட்டால், கோர்ட்டுக்குப் போனோம், அங்கே போனோம். இங்கே போனோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். உள்ளே பார்ப்பி வந்து சொன்னபொழுது வெள்ளாடு என்று சொன்ன போதிலும், செம்மறி ஆடு என்று சொன்னதாக எழுதிக் கொண்டார்கள். ஏனென்றால் கேவலம் கண்பூஷன் செய்து ப்ரூஃப் இல்லாமல் போய்விடும். அது என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்தது அல்ல. தென்காசி தாலுக்கா ஆலங்குளம் தொகுதியைச் சேர்ந்தது. 4, 5 மாதங்களுக்கு முன்பு தகவல் தெரிந்தது. பேர் வந்தது, ஜெனரலாக “பார்வேடெ” என்று போட்டு அனுப்பினேன். இன்னும் அதன் பேரில் உருப்படியான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு ஏழையின் ரூ. 4,500, 5,000 பொறுமான ஆடுகள் கொள்ளை போய்விட்டன. அந்த எஸ்.ஐ. தவறு செய்தவர், டிபார்ட்மென்டில் என்ன முறையில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. 7, 8 மாதங்களுக்கு முன்னால் நடந்த விஷயம் இது. ஆகவே, இதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 20]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்]

பொதுவாக நான் இந்த இலாகாவைப்பற்றி என்னுடைய சந்தோஷமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆரம்பத்தில் கேட்டுக் கொண்டதுபோல, இந்த இலாக்கா நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு காங்கிரஸ் நண்பர்கள் ரொம்பவும் கன்ஸ்ட்ரக்டிவ் மனப்பான்மையுடன் தங்களுடைய யோசனைகளைக் சொல்லும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு, நிறுத்திக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, generally speaking, on this Demand we have no quarrel with the Department concerned. My entire quarrel is with the Party that is in power. I would substantiate my charges and simply I am not going to say this and then get out of the mess. To start with, an essential thing is that that a policeman should be above suspicion. Now I am reminded of the speeches which I made on the floor of this House about a year ago and at that time I paid glowing tributes to the officers concerned. But during this lapse of one year, am I to conclude that the officers have become bad and that the officers have become corrupt? By any stretch of imagination that could not have happened but what is exactly wrong with the situation today. My quarrel with the Party that is in power is that the law and order situation is out of their control. That is my quarrel with the Government. How did it happen? If yesterday the officers were perfectly acting in consonance with the instructions that were laid down by the Government, how did that the situation got out of their control? I hope the Hon. Chief Minister will appreciate the sentiments which I am expressing on the floor of the House with good intentions. It is not as if I am trying to throw this Government out? It is impossible to do it. Also, it is not as my Congress Party is interested in ousting this Government and trying to step into their shoes. All these things are beyond our scope. So it is only with good intentions that I am levelling all these charges against the Party in power. Opinion has been gaining ground in the minds of the common man that so long as the Congress Party was in power, the policemen were stringent and when the D.M.K. has come into power, there is no law and order. There is also a feeling that we need not respect any law, we need not respect 'any rule' and we can do whatever we want because there is Anna's 'rule'.

“அண்ணா ஆட்சி நடக்கிறது. ஆதலினாலே எதையும் செய்யலாம்”

That is the temperment and that is the outlook which the common man has developed. Is that in your own interest or is that in the interest of the people? Is this the way how the Party in power expects opinion to develop. That is not a good sign for any Party in power. To quote a few instances, even an ordinary rickshaw puller taking two or three passengers in his own rickshaw, is not afraid of the constable that is coming forward to-book him for an offence committed by him. He immediately retorts, 'Don't you know, who is ruling us? He is our man and he is in power. So, do not interfere with me.' (Laughter). You may laugh for the sake of laughing but that is the reaction of the common people. Take the instance of any quarrel or a fray or some kind of disturbance in the bazaar. There the policeman is a helpless spectator,

[Thiru K. Vinayakam]

[1968 மார்ச் 20]

He certainly watches the situation. He knows he has got power and he can control the situation and put things in right order but what are the instructions given to him by the Government. This is the quarrel I have with the Government.....

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I have not so far interfered with my Hon. Friend's speech because he was telling tales about what he had gathered round the City. But now he is entering upon a dangerous ground and he is talking about the instructions being issued by the Government. Can he substantiate it?

THIRU K. VINAYAKAM : Mr. Speaker Sir, for every charge one levels, it is not possible to substantiate with documentary evidence. I have information and you should not doubt my honesty. I am interested in your Government and I want you to rule. That is why I am telling this.

பிற
பகல்
2-30

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I am not doubting your sincerity. But I doubt very much your ability to go to the root of the matter.

THIRU K. VINAYAKAM : The Chief Minister can explain away like this. But that does not mean that he has gained a ground or a point against me.

The impression has gained ground that the party in power has given some instructions to the department concerned that, "when things go out of your control, you just watch."

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : As a responsible member of the Legislature he ought to have said : I am hearing such things. 'Has the Government issued any instructions?' I would have replied 'No such instructions have been issued'.

THIRU K. VINAYAKAM : That type of questions and answers form part of the interpellation hour. This is a general debate. It is open to the Chief Minister to say : 'I have not instructed' That is the impression I have gained, which my colleagues have gained. We are at liberty to hold this opinion unless you repudiate it by concrete instances.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I never question your right to get certain impressions and that is why I did not interrupt. But the moment you said that certain instructions had been issued by the Government to the police that they should keep aloof whenever there is assault, etc. I interrupted and asked whether you can substantiate that statement. The only answer that the hon. Member can give is : "You are not going to gain any point by interrupting." If your intention is to gain many points, I give you that luxury.

THIRU K. VINAYAKAM : I do not for one moment doubt the sincerity of the Chief Minister. If the Chief Minister has not instructed, let it go to the Press that the Chief Minister has not instructed anything in the wrong way. From tomorrow you see the

1968 மார்ச் 20]

[Thiru K. Vinayakam]

reaction of the department. If anything goes out of control, police will take action. I have some experience of the people in the department concerned. What can the poor police officers do? They are poor spectators of the situation. As a result of this debate if the police people get a clear impression that nothing has been clandestinely given or passed on to them, they will react properly. Tomorrow they may change.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Any prudent citizen will be able to draw his own conclusion from the one word which you have used "impression".

THIRU K. VINAYAKAM: The Chief Minister knows as much English as I know and he knows the implication of the words. I am careful enough to get out of the stand which I have taken and I have moderated it.

The Chief Minister has been saying in season and out of season that he stands by the Prohibition policy. I am a lawyer attending criminal courts and handling criminal cases. What is the position obtaining in the City of Madras to-day? Prohibition offences have not been properly detected. There used to be days when there were three hundred to four hundred cases for manufacture or transport of illicit liquor or for drunkenness. They are all absent and we do not get such cases in criminal courts. What exactly is the reason, Mr. Speaker? Does it mean that no offences are committed? Does it mean that people have been drinking in the Congress regime and they are not drinking in the present Chief Minister's regime, that people have been manufacturing illicit liquor in the Congress regime and they do not do it now? Is the Chief Minister going to believe all these funny stories? People have been indulging in drink. Jolly well things are going on in the old way. Instructions have been given to the department concerned not to book the offenders.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: Again I have to rise and object to the word 'Instructions'. No instructions have been issued. I can very sympathetically consider the plight of Advocates who are not getting cases. But on that account let him not talk of instructions from the Government which do not exist.

THIRU K. VINAYAKAM: Whether I make money at the bar or not is my job. After all, this is not going to be the end. The Chief Minister can talk, I can reply and he can retort. Are we genuinely interested in the Prohibition policy? Are we honest to ourselves? That is all my question. There can be no two opinions on the point that Prohibition offences are committed. Offences are going on, but they are not detected. Why? Because of the impression that things can be carried on and nobody is going to charge them.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: If the hon. Member is posted with facts about illicit distillation or drunkenness and if he has not passed on that information, he is actually committing the crime of abetment.

[1968 மார்ச் 20]

THIRU K. VINAYAKAM : The Chief Minister is not a complete lawyer ; he is only a half-lawyer. I do not expect him to know the entire implications of law. An offence may be committed, but it is not the duty of the common man to go and report to the Government.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : It is the duty of any sincere and honest citizen to pass on information to the Government if he knows that an offence has been committed by anybody, unless he is committed to that person or is a friend of him.

THIRU K. VINAYAKAM : I would clarify. Only for grave offences like murder, rape and highway robbery, one will have to report, that too in the interests of the country. It is not incumbent upon any one to do it.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I do not want to interrupt my friend by saying that he is conversant with murder, rape, dacoity and other things. My Friend himself has said that offences like illicit distillation are definitely there. Things are going on jolly well he has used a very happy wording. I do not know how he derives that happiness. But law stipulates, sincerity demands and duties of citizenship warrant that, when an honest citizen is posted with facts about any offence, grave, medium or minor, it is his duty to pass on that information to the Government and my Friend has not yet done it.

THIRU K. VINAYAKAM : Our Chief Minister forgets for one moment that I am in the Opposition. It is not the lookout of the Opposition to get and furnish all information so that you may rule well. We are interested in the Government committing mistakes and thus digging their own grave.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Don't be talking about digging the grave. We have dug a very deep grave for you.

It is not a matter for the Opposition or for the Government side.

The duty of any sincere citizen is and the law also stipulates that, whenever one is posted with facts about certain offences, he should pass on the information to the Government. But by withholding this information, he is damaging the society as a whole.

THIRU K. VINAYAKAM : Let us not now wrangle over these things, because I have got more points.

Offences are being committed and nobody can question it. On the pavements we can find people walking about in a drunken mood. If police do not take action, it is not my job to call every second policeman and ask "Why don't you arrest?". If he arrests, a nasty situation will develop. To avoid all these things it is not in my own interest to do all these things.

What about the quick and ready action which a policeman will have to take whenever a situation goes out of order? I am very glad that when some disturbance was created to Mr. Anbazhagan, M.P., some people who were responsible for the disturbance were

1968 மார்ச் 20]

[Thiru K. Vinayakam]

arrested. To that extent it is all right. But when a similar situation developed in Coimbatore, which has been much talked about, what was the action taken by the police people? No action was taken.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: There you are wrong. Cases have been registered and investigation is proceeding. The Hon. Member might have asked me what kind of action has been taken. Cases have been registered and investigation is proceeding.

THIRU K. VINAYAKAM: Thank you very much. That is the way how the Government will have to act.

There are some industrial disputes and some labour unrest. I have been told that the police people are just watching the situation and when police protection was wanted by the workers or management of Wince Company or Metal Box Company.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: What can I say when a series of half-truths are told. It was only yesterday after receiving complaint, four persons of the Metal Box Company were arrested and cases have been registered.

THIRU K. VINAYAKAM: My allegation is still right. That has been done after a lapse of three months.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: After a lapse of 24 hours, not even 24 hours.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, Now I would quote the great leader in whom the Government have so much confidence, Thiru Rajaji, who one stated that the Government had failed in giving police protection to places where there was a breach of law and order.....

DR. H. V. HANDE: Sir, on a point of order. Rajaji has never stated that this Government have failed to give police protection. I want the hon. Member to prove it and I do not like the hon. Member, Thiru Vinayakam, to quote Rajaji for this. Is he prepared to quote Rajaji with regard to the language policy? Let him stand on his own legs.

MR. SPEAKER: The point of order must relate to the procedure of the House.

DR. H. V. HANDE; He never said so.

MR. SPEAKER: The hon. Member can express his opinion when he gets the next opportunity to speak. Now it cannot be a point of order.

DR. H. V. HANDE: It is a point of order. He has given an incorrect information.

MR. SPEAKER: The Hon. Member can talk any incorrect thing. Where is it said that he must talk only correct things?

[1968 மார்ச் 20]

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, I am very grateful to the Chair for coming to my protection. Sir, it is not an incorrect statement. I still hold that it is a correct statement. I wish that my hon. Friend refers to that pertinent article published in the 'Swarajya'. Now I would leave that matter at that stage.

Sir, our quarrel with the Government is that the life of the Congressman is at jeopardy. Wherever our friends address meetings or convene conference or take out processions I find pelting of stones from different corners. What exactly is the reason for it? Who exactly was responsible for the pelting of stones and he may be a person belonging to some party or may be the party in power. But when the police protection is wanted, the police will have to come to the aid of the party which has asked for it. Now to quote Dr. Johnson, "Morality of action depends upon the motive with which one acts". What is the action taken by the police when people indulge in this kind of stone-throwing and when the affected party has asked for police protection. If they stand as helpless spectators, what exactly does it mean? Does it mean that there is a Government.....

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: My hon. Friend's confidence is that he is standing on strong grounds. Can he give any instance where he has sought police protection and it was refused?

THIRU K. VINAYAKAM: In the case of Coimbatore, you are on very, very weak grounds. Of course, the police were there to give adequate police protection to all persons there including our Tamil Nad Congress President, Thiru Subramaniam. But what has happened there and what is the ability of the Police Department? Our Police is supposed to be the next best in the world. London Police is supposed to be best police in the world. Such being the case, there were also series of fires in the City of Madras. Under our very nose for one month there were fires in slums and does the Hon Chief Minister believe that the police could not check them? What as exactly happened? For one month they could not check them. Afterwards an officer has been appointed and that officer is still compiling his report.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: My hon. Friend will know that of all cases, cases of arson are very difficult to deal with as we have to get material evidences which are burnt along with the offence and that is why the Police had to go deep into the matter and investigate it. Three cases—I do not exactly remember the number of cases were filed and if I remember aright, there was one sentence and there was also an appeal. But the Police are very keen on that.

As for the query, what has become of the report, because there is an appeal, the report cannot be released.

THIRU K. VINAYAKAM: My quarrel with the Department is this. 36 people were charge-sheeted and they were all remanded and kept in the prison for sometime. Then only two cases have been taken to the courts. The other 34 persons have been exonerated.....

1968 மார்ச் 20]

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : The Police has to keep the real culprit and send out the innocent men.

THIRU K. VINAYAKAM : That is how things are explained away but that is not a fact. 34 people who were alleged to have taken part in that offence were not dealt with properly and they were let off due to their political affiliations with the Party in power. That is my information. But in the case of only two innocent persons, cases have been proceeded with. My quarrel is that if the police people were given a free hand to check any offence, without any influence from the Government side, they could have done their best under the circumstances and that is my point.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : Again the hon. Member is imputing motives to the Government. He began the sentence with 'If the police had been given a free hand' The police had been given a free hand and this Government did not interfere at any stage. Since the hon. Member has gone too far into that matter, I am forced to say that a very responsible Congress leader of Madras tried to interfere at the stage of investigation.

THIRU A. BALASUBRAMANYAN : Mr. Speaker, Sir, the matter being so important, the House is certainly interested to know the name of that eminent Congressman.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : The name is not important. The thing done is so below average that I do not want to connect it with the name because of the eminence he occupies in the politics of the State.

THIRU K. VINAYAKAM : When things of this kind happen, when Congress people are taken to the court, a lawyer who belongs to our party takes up the vakalath for them and argues on behalf of them. On the top of it a case has been launched against him with a view to terrorising him not to take up such cases. Is this the way the Government should act? I am asking a straight question to the Chief Minister.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : I should not dishonour my Friend by refusing to give an answer when he says that he is putting a straight question. He is sitting straight opposite to me but the question is not straight. In all these things there is a difference in saying that the Government interferes or some official interferes. If he means that the Government have interfered, I flatly repudiate it.

THIRU K. VINAYAKAM : I look at the question in the person of the Chief Minister because he holds the police portfolio. He is a responsible person to answer us on the floor of this House. I am not going to run to the Inspector-General of Police or the Commissioner of Police or whoever the officer may be and ask whether it is a fact that they are indulging in all these things.

[1968 மார்ச் 20]

THIRU A. BALASUBRAMANYAN: The hon. Member says that the Chief Minister is a responsible person. It appears as though the other Ministers are not so responsible. The implication is very plain. I think the matter has to be gone into.

THIRU K. VINAYAKAM: Far from this kind of funny opinions, I have respect for everybody. Why only the other Ministers? What about the hon. Members of the House? Are they not honourable people?

An impression is gaining ground in the country that the party-men belonging to the party in power are daily interfering with the police administration and goading and persuading innocent police officers to arrest and bring this man to the court or to the police station, give him some trouble and do something so that he may not actively participate in Congress activities. That kind of feeling will have to be removed. With these words I reiterate my cut motion.

***ஹாஜி. ம. மு. பீர் முகம்மது:** பேரவைத் தலைவர்களே, காவல்துறை மானியத்தின் மீது இந்திய யூனியன் முஸ்லிம் லீகின் சார்பில் ஆதரித்துப் பேச என்னை அனுமதித்ததற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சந்துமுனையில் நின்று சிந்து பாடுகின்ற சாதாரண காங்கிரஸ்காரரில் இருந்து மெத்தப் படித்த மேதாவின எல்லாம் சட்டமும் ஒழுங்கும் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் ஏற்கனவே காங்கிரசார் ஆட்சியில் இருந்ததைவிட இப்போதுதான் சட்டமும் ஒழுங்கும் சிறந்த முறையில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதை நான் என் கட்சியின் சார்பில் இந்தச் சமயத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்திய தேசிய மைனாரிடி மக்கள் என்ற காரணத்தினால் சட்டத்தை எங்கள் சமயத்திற்கும், சமூகத்திற்கும் விரோதமாக எந்த எந்தத் துறையில் பயன்படுத்தலாமோ அந்த அந்தத் துறையில் பயன்படுத்தி நாங்கள் தொடர்ந்து ஒடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறோம். உண்மையில் அவற்றை விவரமாக எடுத்துச் சொல்ல நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் எங்களுக்கு வேதனை தரக்கூடிய ஒன்றை மட்டும் எடுத்துக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் கடந்த தேர்தலிலே வெற்றி பெற வேண்டும் என்பதற்காக வயது முதிர்ந்து தளர்ந்து இறந்துபோன ஒருவருடைய பிணத்தை எடுத்து வந்து பொய் வழக்குப் போட்டு, தென்னாற்காடு மாவட்டம் லாலாபேட்டையைச் சேர்ந்த பல முஸ்லிம் தோழர்களை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து துன்புறுத்தி, தேர்தலிலே தங்களுக்குச் சாதகமாக இருந்தால் விட்டு விடுவதாக மிரட்டியுள்ளனர். இதுபோல தொடர்ந்து பலவிதமான இன்னல்களுக்கும், துன்பங்களுக்கும் நாங்கள் ஆளாகி வந்திருக்கிறோம். அவற்றை எல்லாம் நினைத்துப் பார்க்கிறபோது இந்த ஓராண்டு காலமாக நான் இந்த மைனாரிடி மக்கள் தங்கள் உயிருக்கும், உடைமைக்கும் ஆபத்து இன்றி பாதுகாப்பாக அமைதியோடு வாழ்கின்ற சூழ்நிலை இந்த நாட்டில் அதுவும் இந்த மாநிலத்தில் மட்டும் தான் இருந்தது என்பதை நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமின்றி மழை விட்டும் தூவானம் விடவில்லை என்ற நிலையில் இன்றும் கூட லாலாபேட்டையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதைப்பற்றி விவரமாக இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கு இருக்கிறது. ஆனால் பேரவையின் மரபைக் காக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் தாங்கள் எனக்குக் குறிப்பிட்டுள்ள காலத்தில் விரித்து விளக்க முடியாதவரை இருக்கிறேன். தேர்தல் நேரத்திலே இங்கிருந்து தேர்தல்

1968 மார்ச் 20]

[ஹாஜி ம. மு. பீர்முகம்மது]

நிதிக்குப் பணம் திரட்ட ஒரு அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற நேரத்திலே லாலாப்பேட்டையில் உள்ள ஊராட்சி மன்ற காங்கிரஸ் தலைவர் அந்தப் பகுதி முஸ்லிம் பெருமக்கள் அனைவரும் அமைச்சருக்கு அளிக்கப்பட்ட வாங்குபில் வந்து கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விடுத்த அழைப்பு பிறகிணங்க அந்தப் பகுதி முஸ்லிம் பெருமக்கள் யாரும் வந்து கலந்து கொள்ளவில்லை என்ற காரணத்தினால் அங்கே உள்ள மைனாரிடி சமூகத்தினருக்கு எதிராக பயங்கரமான சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டது. தீ வைத்தல், கொள்ளை அடித்தல் இவற்றோடு கூட கொலை செய்கின்ற நிலைக்குக் கூட நிலைமை போய்விட்டது. (மாண்புமிகு திரு இரா. நெடுஞ்செழியன் : இங்கிருந்து சென்ற அமைச்சர் என்றார், எந்த அமைச்சர்? இப்போதுள்ள அமைச்சரவையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்?) இப்போதுள்ள அமைச்சரவையில் யாரையும் பற்றிச் சொல்லவில்லை. நான் தேர்தல் நேரத்தில் என்று குறிப்பிட்டதே பழைய அமைச்சரவையைச் சேர்ந்த ஒருவர் என்பதை உணர்த்துவதற்காகத்தான். அதே ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் மாஜியான பின்னும் இப்போது தொடர்ந்து பல சங்கடங்களை ஏற்படுத்தி வருகிறார். இப்போதுள்ள நிலையைப் பற்றி அறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்திலும் எடுத்துச் சொல்லி அவர்களும் அக்கறையோடு இருக்கிறார்கள். கலைஞர் கவனத்திற்கும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மன்னார்குடியில் இருக்கிற காவல்துறை அதிகாரியும் (சர்க்கார் இன்ஸ்பெக்டர்) அந்த ஊராட்சித் தலைவருக்கு அனுசரணையாக இருப்பதுதான்வே தனைக்குரிய விஷயம். அதன் காரணமாக இன்றைக்கு நான் கேட்டுக் கொள்வது என்ன வென்றால் அந்தக் காவல்துறை அதிகாரியை உடனடியாக அந்த இடத்தை விட்டு மாற்றிவிட்டு, வேறு ஒரு துணைச்சலுகையை இளைஞரைப் பார்த்து அங்கே போட வேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு நிலையைத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ரிக்ஷா ஓட்டிகளில் இருந்து நடுத்தர மக்கள் வரையிலும் சட்ட அமைதியை, ஒழுங்கை மீறக் கூடாது. நம்முடைய அரசு ஆட்சியில் இருக்கிறது என்கிற நல்லுணர்ச்சி நாட்டு மக்களுக்கு மத்தியில் பரவலாக இருக்கிறது என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேற்றைய தினம் இரவில் நான் ஒரு ரிக்ஷாவில் செல்லக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. நடுவழியில் விளக்கு அணைந்துவிட்டது. உடனே ரிக்ஷாவை நிறுத்தி பக்கத்தில் இருந்த ஒரு கடைக்குச் சென்று விளக்கை ஏற்றிக்கொண்டே அந்த ரிக்ஷாக்காரர் வந்தார். “அண்ணாவின் ஆட்சி நடைபெறுகிறது. தவறாக காரியம் எதையும் செய்யக் கூடாது. அதனால் விளக்கை ஏற்றிக் கொண்டு வந்துவிட்டேன்” என்று சொல்லிய அவரது உள்ளத்துத் தூய்மையை நான் கண்டேன். இத்தகைய கடமை உணர்ச்சி சாதாரணத் தொழிலாளர் உள்ளத்திலும் கூட இந்த ஆட்சி உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதை நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமாதிரம் அன்று. இன்னொரு உண்மையையும் கூறுவதற்கு நான் ஆசைப்படுகிறேன். என் தொகுதியில் எனக்கு எதிராக வேலை செய்த ஒருவரை சாராயம் குடித்ததாகப் போலீசார் பிடித்துக் கொண்டு போய் அடைத்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி எனக்கு வந்தது. எனக்கு எதிராக வேலை செய்தவர் என்றாலும் கூட அந்த இளைஞரின் தந்தை படுகிற வேதனையைப் பார்க்க முடியாமல் உண்மை என்ன என்று தெரிந்து கொள்வதற்காக காவல் நிலையத்திற்குச் சென்றேன். அந்த இளைஞரை அழைத்து உண்மை என்ன என்று கேட்டேன். அவர் நான் குடிக்க வில்லை என்று சொல்லவில்லை. குடித்தது கள்ளச் சாராயம் அல்ல, கடையில் விற்பனை ஆகும் பழ ரசத்தில் எலுமிச்சம் பழத்தைப் பிழிந்து குடித்தேன். அதனால் போதையேறி உளறினேன். பிடித்துக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார். நான் குடிக்கவில்லை என்று சொல்லாமல் கள்ளச் சாராயம் குடிக்கவில்லை என்றார். இந்த மது ரசங்கள், பழ ரசங்கள், அரிஷ்டங்கள் என்ற பெயரால் பற்பல சிறிய குக்கிராமங்களில் கூட விற்ப்படுகிறது. அரிஷ்டங்கள் கடையை முந்திய அரசில் இருந்தனர்களே திறந்து வைத்தார்கள் என்றாலும் இந்த அரசு அவற்றை விட்டு வைக்காமல் அதை மூடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து இளைஞர்களுக்கு மத்தியில் பழரசம் என்ற பெயரில் குடிப் பழக்கம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[ஹாஜி ம. மு. பீர்முகம்மது]

[1968 மார்ச் 20]

இரப்போர்களை யெல்லாம் விடுதியில் கொண்டுபோய் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தருவதின்மூலம் அவர்களுக்குத் தகுந்த வேலைவாய்ப்புக்கள் தரும் பிச்சைக்காரர்களுடைய பிரச்சனையைச் சமாளித்து பரிகாரம் காண காவல் துறை மானியத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது என்பதை அறிகிறேன். அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே பயங்கரமான தொழுநோய் உள்ளவர்கள் அங் ஹீனம் ஆனவர்கள் இவர்கள் எல்லாம் இன்னும் பல இடங்களில் பிச்சையெடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. குழந்தைகள் பெற்றெடுக்காத சிறுமிகள்கூட வாடகைக்குக் குழந்தைகளை வாங்கி வந்து பேரூந்து நிலையங் களிலும் இரயில் நிலையங்களிலும் பிச்சையெடுக்கின்ற நிலை ஒரு கலையாக இருக்கிறது. வாடகைக்குக் குழந்தைகளை வாங்கிக் கொண்டு ஏழைத் தாய்மார்கள் எல்லாம் சிறுமிகள் எல்லாம் பிச்சையெடுக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதை இந்தக் காவல் துறையில் மூலம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கார்ப்பாரும் ஏற்பாரும் பார்ப்பாரும் இன்றி கல்வியின்றி-வாழ்கை வசதியின்றி துன்புறுகின்ற ஏழைச் சிறுவர்கள், தாயும் தந்தையுமின்றி அனாதையாக வாழ்கின்ற சிறுவர்கள், தெருப் பொறுக்கிகளாக உலாவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைத் தீயவர்கள் தங்களுக்குக் கருவியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதால் அச்சிறுவர்களின் உள்ளங்கள்ளிலேயே தீயவற்றை விதைத்துவிடுகிறார்கள். தாய்தந்தையற்ற அவர்களை அனாதை இல்லங்களில் சேர்ப்பதன் மூலம் குற்றங்களைக் குறைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறு இடங்களில் பணியாற்றுகின்ற போலீஸ்காரர்கள் சைக்கிளில் ஏழு எட்டு மைல்கள் சென்று குடிப்பவர்களையும்-திருடுபவர்களையும் பிடிக்கிறார்கள், அப்படி அவர்கள் பிடிக்கச் செல்கின்ற நிலையில் அவர்கள் ஏழு எட்டு மைல்கள் ஈறுருளி வண்டியில் மிதித்துச் சென்றதன் காரணமாக பல்வீனம் ஏற்பட்டுவிடுவதால், குடிக்கின்றவர்களை யும் திருடர்களையும் பிடிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அதற்குப் பரிகாரமாக அவர்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிளோ அல்லது ஒரு சென்டருக்கு ஒரு பிக் அப் வாளை கொடுக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரக்கமற்ற அரக்கன் என்று இலக்கியத்தில் கம்பன் கூறிய காரணத்தினாலே அரக்கனிடத்திலும் இரக்க உணர்ச்சி இருக்கின்றது என்பதை நீதி தேவன் முன்னால் கொண்டு வந்து நிறுத்தி விளக்கி நீதி தேவனுக்கு மயக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் நாடக இலக்கியத்தின் மூலம் புதுமையை ஏற்படுத்தித் தந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்தக் காவல் துறை நிர்வாகத்தில் எப்படி கடுமையான உள்ளத்தோடு செயல்படுபவர்கள் என்று சிலர் அச்சப்பட்டார்கள் துப்பாக்கி இருக்கிறது. எதற்காக? சடுவதற்கு அல்லவா? விடுதலை வேண்டும், விடுதலை வேண்டும் என்று சிறையில் கம்யூனிஸ்டு தலைவர்கள் கேட்டார்கள். சிறையில் இருந்து மட்டிலும் அல்ல உடலிலிருந்தும் உயிருக்கு விடுதலை தந்திருக்கிறோம் என்று விளக்கம் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருந்தது. இப்பொழுது இந்த அரசிலே சட்டம், ஒழுங்கு அமைதி இவை சிறப்பாகப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. மைனாரிடி மக்களுக்கும் அவர்களையும் உயிரும் உடைமையும் பாதுகாக்கப்படுகின்ற காரணத்தால் அவர்கள் அமைதியோடு வாழ்கிறார்கள். அப்படி வாழ்வதற்கு வாய்ப்பையும் வசதியையும் செய்து கொடுக்கின்ற இந்த காவல் துறையை இந்த அமைச்சரவையை நான் பாராட்டி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து அமரிகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்றும் இல்லாது இன்று உணவுக்கும் விடுதலை இல்லாமல் கட்டிப்போடுவதுபோல் ரிமேண்ட்டு கஸ்ட்டி என்று

1968 மார்ச் 20]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சொல்வார்களே அதைப்போல் நிலையிலே காவல் துறை மானியத்திலே சபாநாயகர் அவர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் அனைவரையும் கட்டிப் போட்டிருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இன்னும் சாப்பிடவில்லையா ?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சாப்பாட்டுக்கு எங்கே விட்டீர்கள் ? இந்த நிலையிலே சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பேச்சுக்களிலே ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் சரியே எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும் சரியே, எந்த விதமான மாறுதலும் கிடையாது, பழைய கதையாகத்தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் காங்கிரஸ் காரர்களை திட்டாமல் இருந்தால் ஜீரணம் ஆகாது. மக்கள் உங்களுக்கும் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் வரலாம் குறைகளைத் தீர்க்கலாம். 1967-ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் எதிர்க்கட்சியாக, இப்பொழுது ஆளுங்கட்சியில் இருப்பவர்கள் இருந்தார்கள், அப்பொழுது இந்த போலீஸ் மானியத்தைப்பற்றி அவர்கள் என்ன என்னவெல்லாம் பேசினார்கள், அந்தப் பேச்சுக்களை எண்ணிப்பார்த்தால் கற்பனைக்குக்கூட எட்டமுடியாத நிலையில் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிறவர்கள் பொறுப்புடன் பேசவேண்டும், அதிகமாகப் பேசினால் அதை நிரூபிக்கக் கூடிய பொறுப்பும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சியாக நீங்கள் இருந்தபொழுது பேசியதிலே பத்தில் ஒரு பங்கைக்கூட பேசுவதற்குத் தகுதியும் திறமையும் இல்லை. (ஆரவாரம்) கைதட்டுகிறீர்கள் என்றால் நீங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள் என்று அர்த்தம். கடந்த 15, 20 வருஷ காலமாக காவல் துறையினரும் நம்முடன் இருக்கக்கூடிய நண்பர்கள்தான் என்ற நிலையிலே உள்ளவர்கள். அந்தத் துறையிலே என்னுடன் படித்தவர்கள்கூட இருக்கிறார்கள், உறவினர்களும் இருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இங்கே முன்பு பதில் அளித்தபோது கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நமக்கும் எந்தவிதமான வேறுபாடும் கிடையாது என்று. சமுதாயம் சரியாக இருந்தால்தான் அவர்கள் பணியாற்றுவதற்கு நலமாக இருக்கும். அந்தப் பொறுப்பும் கடமையும் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. காவல் துறையினர் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்தார்கள். சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயும் இருந்தார்கள், மக்களுடைய தீர்ப்புப்பெற்றிருக்கிற உங்கள் ஆட்சியிலேயும் இருக்கிறார்கள். போலீஸ் துறை மட்டுமல்ல, வேறு எந்தத் துறையாக இருந்தாலும் அரசாங்கத்திற்கு சுவாசம் உள்ளவர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் வற்புறுத்துகிறேன். ஆனால் அரசாங்கத்திற்குத்தான் விசுவாசம் உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டுமே தவிர கட்சிக்கு விசுவாசமாக இருக்கக்கூடாது. ஆளுங்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் பழைய காலத்திலே அரசாங்கமும் கட்சியும் சேர்ந்துதான் அதைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். அது நிச்சயமாக இல்லை. என்னுடைய 10, 15 வருஷ வாழ்க்கையில் அப்படி ஒருமுறைகூட தலையிட்டது இல்லை. ஆளுங்கட்சியாக இருந்தபொழுது எந்தவிதமான சிபாரிசுக்கும் நான் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சொல்லவில்லை. சிலர் செல்வதெல்லாம் சிபாரிசு செய்யவில்லை என்பதான புகார்தான். கடத்தும் கொடுக்கலில்லை என்ற புகார்தான். ஆகவே நான் எதற்கும் போகவில்லை என்று சொல்லவில்லை. நிர்வாகக் காரியங்களுக்குச் சென்றிருப்பேனே தவிர கட்சியின் நலன்களுக்காகப் போகவில்லை.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒருவர் சொன்னால் போதும் ?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஊர் எல்லாமா சேர்ந்து சொல்வார்கள் ? முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் சொல்ல முடியும் தம்பிகளுக்கும் சொல்ல முடியுமா ? உங்களுக்குப் பயந்துகொண்டு சிரமங்கள் ஏற்படு

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 20]

மென்று ஆஸ்பத்திரியிலே போய் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கனிடம் அப்படிக்க கொஞ்சப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள், ஆனால் உங்களிடம் அப்படி அதிகப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது அசெம்பிளியில் நான் சொல்லவில்லை, வெளியேதான் சொல்ல வேண்டும், அப்படி இங்கே சொன்னால் சபாநாயகர் அவர்கள் அதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாக ஏதாவது சொல்வார்கள்.

இப்போது இருக்கும்படியான சூழ்நிலை என்ன? சட்டம் அமைதி இல்லை யென்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஏன் அவ்வாறு சொல்லுகிறார்கள்? மனப்பூர்வமாகச் சொல்லுகிறேன். நானே வெளியே போகப் பயமாக இருக்கிறது. எவ்வளவோ மிரட்டல் கடிதங்கள் வருகின்றன. ஏற்கனவே சட்டசபையில் படித்துக் காட்டியிருக்கிறேன். இன்னும் ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. இதற்காக நான் பயப்படப்போவதில்லை. எனக்கு எந்த முடிவு வந்தாலும் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று சேட்டால் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுப்பார்கள் என்று தெரியும். அப்படியில்லையென்றாலும் பொதுமக்களை எனக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பார்கள். தரம் கெட்ட பேச்சுக்கள் மேடைகளிலே பேசப்படுகின்றன என்பது உண்மைதான். எல்லாக் கட்சி அரசியல் மேடைகளும் மிகவும் கீழ்த்தரமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத் தயார். எந்தக் கட்சி அதிகமாகக் கீழ்த்தரமாகப் பேசும் பரம்பரையைச் சார்ந்துத் என்பது தெரியும். நீங்கள் கொஞ்சம் ஆரம்பித்தீர்கள், மற்றவர்களும் தொடர்ந்து விடுகிறார்கள். பொறுப்புடன் சொல்கிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றை எடுத்துக் காண்பித்தார்கள். பேசியது முழுக்க உண்மைதான், மறுக்கவில்லை. பேசும்போதே பொதுக் கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். பேசியதைச் சுருக்கமுத் தாளர்கள் நல்ல முறையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறினேன். நான் பேசினேன் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார். எதற்காக நான் பயப்பட வேண்டும்? சில சமயங்களில் அமைச்சர்கள் எப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். உங்களைப்பற்றி இப்படியெல்லாம் பேசினார்கள் என்று என்னிடம் வந்து சொல்கிறார்கள். சொல்வதைப் புரணமாக அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. சில பத்திரிகைகளில் பேச்சைத் தவறான முறையில் போடுவதை எடுத்துக் கொண்டு போலீசார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு பேசுகின்ற அமைச்சர்கள் சில என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? தமிழகத்திலே ஒரு நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டுமானால் இந்தக் கடியுத்திலே எல்லாக் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பும் வேண்டும். நடக்கின்ற சில சம்பவங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற பீதியைடைந்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். எந்த இடத்தில் பார்த்தாலும் அமைதியான நிலை இல்லை. நான் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் மனு வந்திருக்கலாம், தகவல் வந்திருக்கலாம்.

அதைப் பற்றிய தகவலை அவர்களுடைய கட்சி எம். பி. யே. என்னிடம் கொடுத்தார், கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவில், ஊத்தங்கரை சப்-தாலுகாவில், நாராணப்பள்ளி என்ற கிராமத்தில் சமார் 15, 20 நாட்களுக்கு முன்பு, 23 குடும்பங்களின் வீடுகளில் பட்டப் பகலில் கொள்ளையடித்தார்கள். நகைகள், மற்றும் சாமான்களை எல்லாம் எடுத்துச் சென்றதன் மூலம் 10,000 ரூபாய் நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதுவரை அந்தச் சொத்து திருப்புவும் கைப்பற்றப்படவில்லை. போலீஸ் எந்த விதமான நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அங்கிருக்கும் போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் என்ன செய்கிறார்? அங்கே

1968 மார்ச் 20]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சுட்டம் அமைதி குலைநருக்கிறது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். இது ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதமாகும். அது பற்றிய விண்ணப்பத்தை அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நானும் முதலமைச்சர் அவர்களிடம் நேரிலே கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய தேனி தொகுதி அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது ரயில்வே ஸ்டேஷனில் மதிப்பிற்குரிய அன்புமகள் தாக்கப்பட்டதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். பொதுக் கூட்டத்திலும் வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறேன். இது மாதிரியான செயல்களில் காங்கிரஸ் கட்சியினர் ஈடுபட்டிருப்பார்களே யானால் அது தவறான போக்கு என்று கண்டித்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இது எங்கள் கட்சிக்கு உடன்பாடானது அல்ல. எங்கள் தலைவரே அழுத்தத்திருத்தமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். மதிப்பிற்குரிய தேனி தொகுதி அங்கத்தினர் குடும்பத்தை எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் உயர்ந்த படிப்பாளி. அவர்கள் இந்தக் குற்றச் சாட்டை அந்த முறையிலே சொல்லியிருக்க வேண்டாம். அங்கே என்ன நடந்தது என்பதை எனக்குத் தெரிந்த அளவிலே கூற விரும்புகிறேன். திரு. நெடுமரபேன் வரவேற்க சில பேர் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு வந்திருந்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் மதிப்பிற்குரிய அன்புமகள் அவர்கள் அங்கே போயிருக்கிறார்கள். நான் காங்கிரஸ் கமிட்டியைக் கேட்டு, மணிவர்மா என்னிடம் கூறியதைக் கூறுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய அன்புமகள் அவர்கள் போகும்போது அவருடைய கார் ஒருவர் மேல் இலேசாக இடித்ததாகக் கூறினார்கள். உடனே, அங்கே கூடியிருந்த கூட்டம் சும்மத்திருக்கிறது. தவறான செய்கை நடந்த உடனே அதைத் தடுத்து நிறுத்தி அவ்வாறெல்லாம் நடக்கக் கூடாது என்று சொல்லியதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. திரு. அன்புமகள் அவர்கள் வருவார்கள் என்ற எதிர்பார்ப்பு இருந்த போதிலும் இந்தக் காரியம் செய்யப்படவில்லை. உணர்ச்சி வேகத்தில் நடந்த செய்திதான். அடுத்த நாள், ஆங்காங்கு தூங்கிக் கொண்டிருந்த ஆட்கள் எல்லாம் கைது செய்யப்பட்டார்கள். நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டது பற்றித் தந்தோஷந்தான். இதுபோன்ற நடவடிக்கைகள் எங்களையும் பொறுத்திருந்தால் உடன் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது.

61439

பொள்ளாச்சியில் நடந்த சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டு விரும்புகிறேன் அங்கே கறுப்புக் கொடி கட்டினார்கள். அதுவே கொண்டு போய்க் காட்டுங்கள் என்று போலீசார் சொன்னதே நான் கேட்டேன். நாங்கள் மேடைக்குப் போனோம். அங்கு கறுப்புக் கொடியைப் பறக்க விட்டார்கள். யார் அதைப் பறக்க விட்டது என்பதிலே கை கலப்பு நடந்திருக்கிறது. நான் மேடை மீது இருந்து பார்த்துக் கொண்டே இருந்தேன். விஷயம் ஒருவாறு முடிந்து விட்டது என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது, திரு. பூவராகன் பேசிய பிறகு, நான் பேசிய பிறகு இரண்டு லாரி கலிலே ஏற்றிக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினார்கள். வீசப்பட்டன. போலீஸ்காரர்கள் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தார்கள் ஐம்பது பேருக்கு மேல் காயம் ஏற்பட்டது. போலீஸ்காரர்களை அதைத் தடுத்து நிறுத்த உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். கோவையில் நடந்த சம்பவத்தில் திரு. கே. எஸ். ராமசாமி அவர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள். போலீஸார் தவறான கணக்குப் போட்டதன் காரணமாகத்தான் அவர் அடிபடும் நிலை ஏற்பட்டது. அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பக்கத்தில் கலெக்டர் அவர்களும், இன்னொரு பக்கத்தில் உயர்தர போலீஸ் அதிகாரியும் உட்கார்ந்து இருந்தாலும் தவறான கணக்குப் போட்டதன் காரணமாகத்தான் அந்தச் சம்பவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. போலீஸ் உயர்தர அதிகாரிகள் இதை எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும். மூன்று மணிக்கு சி. எஸ். அவர்களும் உயர்தர அதிகாரியும் சந்தித்தார்கள். சும்பம் ஏற்படும் நிலைமை இருக்குமானால் கூட்டத்திற்குக் கொடுத்த பர்மிஷனைக் காண்சல் செய்து

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 மார்ச் 20]

விடுங்கள் என்று கூறினார்கள். ஆனால் அவர்கள் கூட்டத்தை நடத்த முடியும் என்ற வகையில் தப்புக் கணக்குப் போட்டு விட்டார்கள். மாணவர்களைப் பற்றி திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? அவர்கள் சொன்னது பற்றி விளக்கத்தை உடனே கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

சில பத்திரிக்கைகள் இருக்கின்றன. காங்கிரசையும் மாணவர்களையும் மூட்டி விடுவது. சுப்பிரமணியத்திற்கு கறுப்புக் கொடி காட்டினார்கள். கற்கள் எறியப்பட்டன, திண்டுக்கல்லிற்கு அவர் வரப்போகிறார், விடாதீர்கள் என்றெல்லாம் எழுதுகிறார்கள். அவர்கள் திருநெல்வேலிக்குப் போகிறார், ஜாக்கிரதை. இவ்வளவு பேர்கள் கறுப்புக்கொடி காட்டினார்கள், இவ்வளவு கற்கள் எறியப்பட்டன என்று எழுதுகிறார்கள். சட்டம் அமைதி இல்லை யென்றால் சபீட்சம் இருக்க முடியாது. எந்தப் பத்திரிகையாக இருந்தாலும் சரி அந்தப் பத்திரிகை மீது நடவடிக்கை எடுத்து உடனுக்குடன் காரியங்கள் செய்திருந்தால் இந்தக் காரியங்களை நிச்சயமாகத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

சட்டம், அமைதி என்று சொன்னால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வழக்கம்போல் பதில் சொல்வார்கள். போட்ட உத்தரவால் 150 பேர்கள் இறந்துபோனார்கள். சென்ற தேர்தலின்போது இவர்கள் பல படங்கள் எழுதி வைக்கவில்லையா? பலவிதங்களில் எழுதி வைக்கவில்லையா? கூலிகேட்ட அத்தான் குண்டடிப்பட்டு செத்தான் என்று எழுதி வைக்கவில்லையா? எந்த அத்தான் கூலிகேட்டான், எங்கு குண்டடி பட்டு செத்தான்? நாலாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை கொலை செய்த காங்கிரஸுக்கா போட்டு என்று எழுதி வைக்கவில்லையா? காமராஜரின் படத்தைப் போட்டு, உண்மைக்கு மாறான விஷயங்களை எழுதி வைக்கவில்லையா? கொட்டை கொட்டையாக எழுதி வைக்கவில்லையா? நாங்கள் எழுதி வைத்தால் போலீஸ் விடமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஜனநாயகத்தில் அப்படி எழுதி வைக்கக்கூட எங்களுக்கு உரிமை இல்லையா?

அரவங்காடில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது, இவ்வளவு பேர்கள் சுடப்பட்டார்கள் என்று எழுதியிருந்த அட்டைகளை போலீஸ் எடுத்து விட்டிருக்கிறார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் காங்கிரஸ் தவறு செய்தார்கள், தவறு செய்தார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் சைது செய்ப்படுகிறார்கள். குழப்பம் என்று சொன்னால் அதில் எல்லாக் கட்சிக் காரர்களும் இருக்கத்தானே வேண்டும்? கரக்டாக காங்கிரஸ்காரர்கள் தான் குழப்பத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அந்தப் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் அல்ல நாங்கள். 1965-ல் பட்டப் பகலில் திருப்பூரில் இரண்டு சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள் பொசுக்கப்பட்டார்கள். அது கூட காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்ததா? நீங்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்த சமயத்தில் நடந்தது அது. “இந்து” வில் ஸ்ட்ரைக் நடந்தபோது கண்ணாடி ஜன்னல்கள் உடைந்தன, இப்போது அப்படி ஒன்றும் உடையவில்லை என்று சொன்னார்கள். அன்று நீங்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்ததால் கண்ணாடி ஜன்னல்கள் உடைந்தன, இன்று நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பதால் கண்ணாடி ஜன்னல்கள் உடையவில்லை. பட்டப்பகலில் சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள் பொசுக்கப்பட்டது குறித்து நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்பு கொடுத்தவுடன் கொலையெய்தவர்களைக் கூட விடுதலை செய்தீர்களே, அதற்கு நீங்களும் துணை நின்றதால் அல்லது அனுதாபம் உள்ளதால் அல்லவா அந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கிறீர்கள்? யாராயிருந்தாலும் தவறு செய்தால் தண்டிக்க வேண்டும். அவர்களை விடுதலை செய்ததால் என்ன தப்பு வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், நம்மை ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்கள் என்று மக்கள் கருதுகிறார்கள். கொலை செய்து வண்டியில் ஏற்றியவர்களையே விட்டுவிட்டார்கள், ஆகவே எதையும் செய்யலாம் என்ற மனப்பான்மை வளர்ந்து வருகிறது.

வார்னிங் குடித்து பலர் செத்தார்கள். அப்போது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இது காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில் போடப்பட்ட உத்தரவு என்று, அவர்கள் சொன்ன பிறகு நான் கெஸ்ட்டில் படித்துப் பார்த்தேன். ஆகஸ்டு 9-ம் தேதி கெஸ்ட்டில் உத்தரவு,

1968 மார்ச் 20]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

‘Sanction of certain process for manufacture of ordinary denatured spirit....’

Fort St. George, July 27, 1967.

‘Under sub-rule (2) of rule 2 of the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959, the Governor of Madras sanctions the following process for the manufacture of ordinary denatured spirit at the Nellikuppam Distillery by Messrs. E.I.D. Parry, Limited, Madras, temporarily for a period of six months commencing on the 4th July 1967, or till the distillers replenish their stock of approved pyridine, whichever is earlier, namely :—

“ The use of 1.5 litres of light caoutchoucine to the exclusion of pyridine bases for every 98.5 litres of spirit ”.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்கனவே இந்தக் காரியத்தை வெளியில் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். பிணடும், கெஸ்ட்டில் உள்ளதை எடுத்துச் சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. கெஸ்ட்டில் வந்தது, ஏற்கனவே, போட்ட உத்தரவை ஆண்டு தோறும், மாதா மாதம் ரென்யூவல் செய்து கொள்கிறார்கள். ரென்யூவல் செய்யும் அதிகாரம் அதிகாரிகளுக்கு உண்டு, அமைச்சர் களுக்கு இல்லை. போர்ட் ஆஃப் ரெவின்யூவால் செய்யப்பட்டது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கெஸ்ட்டில் போட்ட பூர்ண பொறுப்பு அமைச்சர்களுக்கு உண்டு.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த உத்தரவு இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு போடப்பட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்கு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் தந்தார்கள். இது நாங்கள் போட்ட உத்தரவல்ல. ஏற்கனவே உள்ள உத்தரவை அவ்வப்போது ரென்யூவல் செய்து, ரென்யூ வல் செய்தது இதில் வந்திருக்கிறது. அதை அதிகாரிகள் செய்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள், அதிகாரிகள் செய்தால் என்ன, அது அரசு செய்ததாகத்தான் ஆகும் என்றார்கள். நான் கேட்கிறேன். இந்த உத்தரவில் என்ன தவறு?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கெட்டோகினில் எலுமிச்சம்பழம் போட்டு செய்தார்கள். அதனால் இரு நூறு பேர்கள் மரணம் அடைந்தார்கள். பொது மக்களிடம் சரியாக....

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : மறுபடியும் விவரம் தெரியாமல் பேசுகிறார்கள், எந்தப் பொருளைச் சேர்த்திருப்பதால் மரணம் நேர்ந்ததாகக் கருதுகிறார்களோ, அது விஞ்ஞான முறைப்படி ஏற்கனவே ஆராயப்பட்டு அது விஷச்சத்து உள்ளதல்ல என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எனக்குத் தெரிந்த கெமிஸ்ட்டிடம் கேட்டதற்கு கெட்டோகின் விஷம் உள்ளதுதான் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். கிணடியில் இருந்தும், அவர்கள் தயாரித்ததைப் பார்த்துவிட்டு, அது விஷம் உள்ளது என்று அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : உங்களுக்குத் தெரிந்த கெமிஸ்ட் கெமிஸ்டரி படித்தவரா? அந்த கெமிஸ்ட் அல்லது கெமிஸ்டரி படித்தவர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் இருவர்களும் தவறுகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கெட்டோகின்

[திரு சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 20]

என்ற பொருள் விஷம் உள்ளதல்ல என்று சர்க்கார் ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு முடிவு கட்டப்பட்டது. அது நாங்கள் வந்த பிறகல்ல. ஏற்கனவே முடிவு கட்டப்பட்டு அதன் அடிப்படையில் முந்திய அரசால் அந்த உத்தரவு போடப்பட்டது. இந்த அரசு வந்த பிறகு ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை அல்லது வருடத்திற்கு ஒரு தடவை ரென்யூவல் செய்யப்படுகிற முறையில் ரென்யூவல் செய்யப்பட்டது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : 200 பேர்கள் மாண்டதற்குக் காரணம் என்னவென்று கண்டு பிடித்தார்களா? வார்னிஷ் குடிப்பதை ஏன் தடுக்கவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இதுவரையில் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கட்சி அரசியலில் பேசிக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆகவே அதிகத் தவறு இல்லாமல் இருந்தது. இப்போது அவர்கள் விவரங்கள் தெரியாத விஷயத்திற்கு வருகிறார்கள். 200 பேர்கள் மாண்டிருக்கிறார்கள். வார்னிஷ் குடித்ததால் அதை ஏன் தடுக்கவில்லை என்று கேட்கிறார். அமைச்சர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் யார் யார் வார்னிஷ் சாப்பிடுகிறார்கள் என்று பார்த்து இதைச் சாப்பிடாதீர்கள், செத்து விடுவீர்கள் என்று சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறார்களா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : என்னைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்? அப்படி எந்தச் சர்க்காரும் செய்ய முடியாது. ஆடி 18-ல் இதுமாதிரிக் குடிப்பது பழக்கம் என்பதால் வார்னிஷ் குடித்து விட்டார்கள் என்று பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : குடித்தது சரி ஆடி 18 கொண்டாட வேண்டுமென்ற முறையில் என்று சொல்லவில்லை. அதைக் கண்டிக்கத்தக்க முறையில் அந்நேரத்தில் நான் குறிப்பிட்டேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால் குடிப்பது போல் வார்னிஷை தயாரிக்க வேண்டுமென்று சிபார்சு செய்வதுபோல் தெரிகிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஆடி 18-ல் குடித்தது உண்மை என்று ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். போலீஸாருக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் இல்லாமல், அவர்களிடம் பயமில்லாமல் யார் வேண்டுமானாலும் எந்தத் தவறை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற சூழ்நிலை உண்டாகியிருக்கிறது என்ற குற்றச் சாட்டைச் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இதற்கும், போலீஸாருக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது? எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு இன்னொரு தகவிலைத் தர விரும்புகிறேன். போன் மாதமோ, இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னாலேயோ வேறு ஒரு மாநிலத்திலும் வார்னிஷ் குடித்துவிட்டு 90 பேர் என்று கருதுகிறேன்—ஒரு நாளில் இறந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அந்த மாநிலத்திலே இறந்திருக்கிறார்கள் என்று கூறி தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. அங்கேயிருந்தாலும் தவறு என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தவறு, அல்லவா என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அவருடைய தத்துவம் எனக்குப் புரிகிறது. எந்தத் தவறு எங்கு நடந்தாலும் அதைப்பற்றி எங்களுக்குக் கவலையில்லை, நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்பதுதான் அவர்கள் வாதம். அப்படித்தான் இருக்க முடியும். நான், இது இங்கே மட்டும் நடந்தது அல்ல, வார்னிஷ் காச்சிக் குடிப்பதிலே சில தவறுகள் ஏற்பட்டு சாவு வருகிறது என்பதற்காக 90 பேர் செத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன்.

1968 மார்ச் 20]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : என்னுடைய வேண்டுகோளெல்லாம் இது மாதிரியான காரியங்களுக்கெல்லாம் ஏற்கனவே என்னுடைய கட்சி அங்கத்தினர் சொன்னதைப் போல் திட்டவட்டமாக அறிவிப்பு செய்துவிட வேண்டும். இப்பொழுதிருக்கும்படியான நிலையில் புகார்கள் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. மாவட்டங்களிலே கட்சியிலிருப்பவர்களை யெல்லாம் கண்டால் போலீஸ் பயந்து கொண்டிருக்கிறது. மாவட்டத் தலைவர்கள் சூப்பிரண்டெண்ட் ஆஃப் போலீஸிடம் காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய செல்வாக்கை அவர்களிடம் பயன்படுத்தி, தங்கள் காரியத்தை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். தாலுக்கா லெவலில் வட்டங்களில் காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக எந்தவிடத்திலே தவறு நடந்தாலும், காங்கிரஸ்காரர்களால் விண்ணப்பம் கொடுக்கப்பட்டால் நிச்சயமாகக் கவனிக்கப்படுவதில்லை என்று எனக்கு ஏராளமாகப் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. காங்கிரஸ்காரர்கள் கூறும் குற்றச்சாட்டு உண்மையாக இருந்தாலும் கூட உடனடியாக விசாரிப்பது கிடையாது. வேறு கட்சிக்காரர்கள் கொடுத்தால் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ அவைகளை உடனடியாக எடுத்துக் கொண்டு செய்வதற்குத் தவறுவதில்லை. ஆகவே, நீதி, நேர்மை நன்றாக நடக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு இராஜாஜி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், போலீஸ் அதிகாரிகள் நீதிபதிகளைப் போல நடக்க வேண்டும், கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டு நடக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்களும் போலீஸ் விழாவில் சீராக நடைபெற வேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஈ.வெ.ரா. பெரியார் அவர்களும்—தந்தை அவர்களும்—சூறியிருக்கிறார். சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களே பொதுக்கூட்டத்தில் பேச முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டால் பாக்கியிருப்பவர்களின் நிலைமை எப்படியிருக்கும் என்று. காங்கிரஸ்காரர்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டு கூறுகிறார்களே என்று சொல்வீர்கள். ஆனால் மாநிலத்தின் தலைவர் மேதகு கவர்னர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். போலீஸ் விழாவில் இராஜாஜி அவர்கள்—உங்கள் கூட்டணியைச் சேர்ந்தவர் தான் சொல்லியிருக்கிறார். ஈ.வெ.ரா. பெரியார் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதற்காகச் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ஆட்சி நன்றாக நடக்க வேண்டும், சட்டம், அமைதி ஒழுங்காக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் வேண்டுமென்ற கோளெல்லாம், இப்பொழுது முதலமைச்சரவர்கள் திட்ட வட்டமாக சொல்லிவிடவேண்டும். அவர்கள் நிதானமானவர்கள் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை. எதற்கு நிதானம் வேண்டுமென்று தயவு செய்து பார்க்க வேண்டும். இந்தக் காவல்துறையில் நிதானமாக இருந்துவிட்டால் அப்புறம் விஷயம் தவறாகப் போய்விடும். தீர்மானத்தை எடுப்பதிலே நிதானமாக இருக்கலாம். ஆனால் காவல்துறையிலே நிதானமாகயிருந்தால் அது பேராபத்தில் போய் முடியும். இப்பொழுதுள்ள நிலை போலீஸ் என்றால் பாதுகாப்புக் கிடைக்கும், புகார் செய்தால் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்ற அத்திலே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அத்து போய், துச்சமாக நினைக்கக்கூடிய நிலை வந்தால், ஒரு கட்சிக்குத்தான் அது என்று எண்ணும்படியான நிலை வந்தால் அது விபரீதத்திலே கொண்டுவர விரும்பும் என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக திரு. வினாயகம் அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து, தமிழகத்தில் எப்பொழுதும் சீரும் சிறப்போடும் உயர்வாகயிருந்தது காவல்துறை என்பதை மறக்க முடியாது, அவர்கள் நல்ல முறையிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அப்படி வந்தவர்களை நீங்கள் கட்டுப்படுத்தி உங்கள் வலைக்குள்ளே போட்டு நடக்க முடியாத முடமாக வைத்திருக்கிறீர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்டி வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

[1968 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவரவர்களே, போலீஸ் துறைபற்றிய இந்த மானியத்தின் பேரில் பேசி விருக்கின்ற உறுப்பினர்கள், போலீஸ் துறை சரியான முறையிலே சமூகத்திற்கு பயன் அளிக்கும் வகையில் எப்படியெல்லாம் பணியாற்ற வேண்டுமென்பதைப் பற்றி எடுத்துக் கூறிய பல கருத்துக்களை நான் அக்கறையோடு கவனித்தேன். போலீஸ்காரர்கள் மிகக் குறைந்த ஊதியத்திலே நினைக்கப்பட்டிருப்பதாலே அவர்களின் தரம் உயருவதற்குத் தயக்கம் இருக்கிறது என்பதைக் கூறிய உறுப்பினருக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ்காரர்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகள் சரியான அளவிலே கட்டித்தரப்படவில்லை, அதிலும் குறிப்பாக சொம்புறங்களில் உள்ள காவல்துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கு வீட்டு வசதிகள் செய்து தரப்படவில்லை, அவைகளை யெல்லாம் விரைவாகச் செய்து தர வேண்டுமென்று கூறிய யோசனையை நான் நன்றியறித்தலோடு வரவேற்றுக் கொள்ளுகின்றேன். காவல் துறையில் சேருபவர்கள் குறைந்தபட்சம் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. யாவது படித்தவர்களாக வரவேண்டுமென்று ஒரு உறுப்பினர் கருத்து தெரிவித்தார்கள். அதுவும் காரணமாகக் கூடிய சிறந்த யோசனையாகும். ஆனால் இந்த யோசனை நிறைவேற்றக்கூடிய நேரத்தில், போலீஸ்துறைக்கு நாம் செலவழிக்க வேண்டிய பணம் இப்பொழுது செலவழிக்கப்படுவதைப்போல சில மடங்கு கள் அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டியிருப்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அவ்வளவு அக்கறையோடு எடுத்துச் சொன்ன யோசனைகளை, காவல்துறை ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுப்பது, அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தரும் காரியம், இன்னும் அதிலே படித்தவர்களாகப் பார்த்து சேர்ப்பது என்றால் படித்தவர்களுக்குக் காவல்துறையில் ஈடுபடத்தக்க அளவிற்குத் நல்ல தூண்டுதல் ஏற்பட வேண்டுமானால் அதற்குத் தகுந்த அளவு ஊதியத்தை அளிப்பது என்ற யோசனைகளை நாம் நிறைவேற்றத் துவங்கும்பொழுது போலீஸ் மானியத்தின் தொகை வளரும். அப்படி வளரும்பொழுது, இந்த அரசு வந்தபிறகு போலீஸுக்கு அதிகமாகச் செலவழிக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் குறை சொல்லுவீர்களோ என்ற அச்சத்தோடு இருந்தேன். அந்த அச்சத்தை நீக்கியதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நிதிநிலை சரிப்பட்டவுடன் நீங்கள் சொன்ன யோசனைகளை மனத்திற் கொண்டு காவல்துறை மேலும் செம்மைப்பட ஊதியத்தை உயர்த்தி வீட்டு வசதி செய்து தருவோம். அப்படி அதற்காகச் செலவழிக்க நேரிடும்பொழுது இன்றையத்தினம் பேசிய பேச்சுகளை நினைவிற்கொண்டு, உறுப்பினர்கள் அது நியாயம்தான் என்று வரவேற்க வேண்டுமென்று முன்கூட்டியே அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆனால் பொதுவாக எந்த அமைச்சரவையும் மற்ற துறைகளில் அதிகப் படியான பணம் செலவழிக்கும்பொழுது மிகுந்த உரிமையோடும், பாசத் தோடும் இந்தத் துறையிலே முன்னுலிருந்ததைவிட 6 கோடி அதிகமாகச் செலவழிக்க இருக்கிறோம் என்று பெருமிதத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள முடியும். ஆனால் போலீஸ் துறைக்கு முன்னாலுள்ளதைவிட இந்த ஆண்டு நாங்கள் 6 கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் செலவழிக்கப் போகிறோம் என்று எந்த அமைச்சரவையும் சொல்லிக் கொள்வதற்குக் கொஞ்சம் கூச்சப்பட முடியும். அந்த கூச்சத்தை நீக்கும் வகையில் நீங்கள் போலீஸ் துறையில் இவ்வளவு அக்கறை காட்டி அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு தரப்படுவது பற்றியும், மற்றும் பேட்டா, அலவன்ஸ் பற்றியும், வீட்டு மனை வசதி செய்து தரவேண்டும் என்பது பற்றியும் கூறியதை, குறிப்பாக பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் மிக உருக்கத்தோடு சொன்னதை மறந்துவிட மாட்டேன். மறந்து விடக்கூடிய அளவிற்கு அவர்கள் அதை சாதாரணப் பேச்சாகப் பேசவில்லை, மிகுந்த அக்கறையோடு பேசியிருக்கிறார்கள். நிதிநிலை செம்மைப்பட்டவுடன் அதைக் கவனிப்பேன் என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1968 மார்ச் 20]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட மிக முக்கியமான கருத்து போலீஸ் துறையிலே உள்ளவர்கள் திறமைசாலிகள் என்பது. இந்தியாவிலேயே நம்முடைய மாநிலத்திலேயுள்ளவர்களைப்போல் மற்ற இடங்களிலே இருப்ப தில்லை என்று கூடச் சொல்லலாம் என்று ஒரு உறுப்பினரும், இன்னொரு உறுப்பினர் உலகத்திலேயே இரண்டாவது தரம் நம்முடையது, இலண்டனில் உள்ளது முதல் தரம், இது இரண்டாம் தரம் என்றும் சொன்னார்கள். போலீஸ்துறைக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற அமைச்சர் என்ற முறையில், என்னுடைய துறையின் கீழ் இருக்கும் போலீஸ் இலாகாவில் உள்ளவர்கள் மிகுந்த திறமைசாலிகள் என்று எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் பாராட்டி யது என்னுடைய மனத்திற்கு வெப்ப நேரத்தில் வெட்டிவேர் விசிறி கொண்டு விசிறியது போலிருந்தது. அந்தத் திறமை அதிகப்பட நீங்கள் சொன்ன யோசனைகள் உண்மையில் அவரவர்கட்குத் தக்கவை. ஆனால் இவ்வளவும் சொல்லிவிட்டு, நீங்களல்லவா கெடுக்கிறீர்கள் என்று நீங்களே சொன்னீர்கள். இதைப்பற்றி இன்னும் சில வினாக்களில் விளக்கம் அளிக்கிறேன்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர், எந்தக்கட்சி எப்படி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் போலீஸாரின் மனப்பான்மை மாறவில்லை என்பதைச் சொன்னார். அவர்களுடைய மனப்பான்மை மாறவில்லை என்று சோஷலிஸ்டு கட்சி உறுப்பினரும் சொன்னார். இரண்டுக்கும் சேர்த்து சொல்லக் கூடியது, சமூகத்தின் அளவிற்குத் தகுந்தார்போல் தான் போலீஸ் துறையும் இருக்கும். வேறு எந்தத் துறையும் இருக்கும் என்பதுதான். சமூகத்தில் கிடைக்கக்கூடிய திறமைகளிலே ஒரு பகுதி தான் போலீஸ் துறைக்குக் கிடைக்கும். சமூகத்தின் உயர்வுக்குத் தகுந்தபடியுதான் போலீஸ் துறையின் உயர்வும் இருக்க முடியும். ஆகையால் சமூகத்தில் நாச் சட்டத்திற்கும், சமாதானத்திற்கும், ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்கும் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பொறுப்பை எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றி இருக்கிறோம் என்பதை முதலில் தீர்மானித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

எதிர்க்கட்சித் துணைத்தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள், ஏராளமான மது காய்ச்சபவர்களை எனக்குத் தெரியும், குடித்து விட்டு ஆடுபவர்களை நானே மாலேவேளைகளில் பார்த்திருேன், ஆனால் அந்த விவரத்தை நான் தர மாட்டேன், நீங்கள் அதைப்பார்த்து கண்டுபிடியுங்கள் முடிந்தால், இல்லை யென்றால் எப்படியோ கெட்டுப் போங்கள் என்றார்கள். இதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். சட்டத்தையும், சமாதானத்தையும் காப்பதிலும், ஒழுங்கை நிலை நாட்டுவதிலும் உள்ள பொறுப்பு போலீஸுக்கு மட்டும் அல்ல. “போலீஸுக்கு மட்டும் அல்ல” என்று நான் சொல்வதற்குக் காரணம் மக்கள் தொகையோடு போலீஸ்காரர்கள் எண்ணிக்கையை விகிதாசார முறைப்படி பார்த்தால் எவ்வளவு இருப்பார்கள்? எப்படி அவர்களால் மட்டும் ஒழுங்கை நிலைநாட்டி விடமுடியும்? ஆகையால் தான் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதில் எந்த எந்த உறுப்பினர்களுக்குத் தங்ைனடைய கடமையை நிறைவேற்றினோம் என்ற திருப்தி இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்குத்தான் சமூகத்தினுடைய கடமையைச் செய்த தாக ஆகும். அப்படிச் செய்யப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறபொழுது ‘you dig your own grave’ என்று எதிர்க் கட்சிக் கொட்டா அவர்கள் சொன்னார்கள். (திரு. தே. வினாயகம் : சர்ச்சில் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்). (குறுக்கீடு) இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் அவர் படித்துக் கொண்டிருந்ததை நான் பார்த்தேன். அதிலிருந்து இவ்வளவு தவறான விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டதற்காக நான் வருத்தப் படுகிறேன். அதிலே எவ்வளவோ நல்ல விஷயங்கள் இருக்கின்றன (குறுக்கீடு) ஆங்கிலத்திலே ஒன்று சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொன்னேன் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகையினாலே மேற்கொண்டு அதைப் பற்றி சொல்லவில்லை. ஆனால் குற்றங்கள் நடக்கப் போவது தெரிந்தால் அதை சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது ஜனநாயகத்திலே மிக முக்கியமான கடமை. அதாவது 20 வருஷம் ஆளும் கட்சியாக இருந் திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்கு அது நீங்காத கடமை யாகும். இது வரையில் செய்யவில்லை என்றாலும் இனிமேல் அப்படி தகவல் கிடைக்குமானால் அந்தத் தகவலை உடனுக்குடன் எனக்குத்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 20]

தரவேண்டுமென்று நான் அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அந்தத் தகவல் தரப்பட்டு, இலாகாவினிடத்திலே அது கொடுக்கப்பட்டால் நிச்சயமாக அந்தக் குற்றங்கள் எல்லாம் களையப்படுவதற்கு வழிவகை ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

இப்பொழுது ஆளும் கட்சியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருக்கிறது. இந்த ஒரு வருஷத்திலே மட்டும் அல்ல; நம்முடைய நண்பர் ஆதிமூலம் அவர்களும் மற்றவர்களும் சொன்னபடி நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த முதல் மாதத்திலேயே சட்டம் கெட்டுவிட்டது, ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது; போலீஸ்காரர்கள் கெட்டு விட்டார்கள்; போலீஸ் காரர்களை நீங்கள் கெடுத்து விட்டீர்கள் என்றெல்லாம் எதிர்க்கட்சியாக அமர்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சி எடுத்துச் சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கிறது இப்பொழுது ஒரு வருஷத்திலே சொல்லுவதிலே ஆச்சரியம் இல்லை; ஒரு மாதத்திலேயே அவர்கள் சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டை தூய இதயத்தோடு நான் திரும்பத் திரும்ப மறுக்கிறேன், போலீஸ்காரர்களுக்கு இந்த அவயின் மூலமாகவும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குற்றவாளிகள் உங்கள் கண் முன்னாலே தெரிந்தால், அவர்கள் செய்த குற்றம்தான் உங்கள் கண் முன்னாலே தெரிய வேண்டுமே தவிர, அவர்கள் போட்டிருக்கிற சட்டையைப் பற்றிக் கவலைப்படாதீர்கள் என்று நான் இன்றைய தினம் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்தக் கட்டத்திலே, அந்த இடத்திலே குற்றம் செய்தவரை சொல்லச் சொல்லி, வெளியிலே எந்தக் கட்சி அந்த நேரத்தில் ஆட்சிப்பொறுப்பில் இருக்கிறதோ அந்தக் கட்சிக்குத்தான் வீனவார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்வது வாதமாக இருக்கிறது. அந்த முறைப்படி யாராவது குற்றம் செய்தவர்கள் “நாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆதரவாளர்கள்” என்று சொல்வார்களானால் அதற்காக போலீஸ் அதிகாரிகள் பயந்து கொண்டே, கோட்பாடு கொண்டோ அவர்கள் பேரிலே நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டாட்டார்கள் என்பதில் எனக்கு உறுதியான நம்பிக்கை உண்டு. ஆனால் குற்றம் செய்பவர்கள் யாராவது பிடிபடுகின்றபொழுது, பிடிபட்டவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் காரர்கள், தப்பித்துக்கொண்டவர்கள் எல்லாம் கழகத் தோழர்கள் என்ற ஒரு தவறான வாதத்தினையும் நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டாமென்று எதிர்க்கட்சித் தோழர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்குத் தெரியும், 1965-66-ல் சென்னை நகரத்தில், நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தொகுதியாக இப்பொழுது இருக்கிறது, அந்த இடத்தில் ஒரு மன்றம் இருந்தது. அந்த ஒரு எம். ஜி. ஆர். மன்றம் என்று பெயர். அவர்கள் ஆண்டு விழாக்களெல்லாம் கூட நடத்தினார்கள். அந்த ஆண்டு விழாக்களிலே கூட அவர்கள் தாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றெல்லாம் கூட அறிவித்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் செய்கின்ற சில தவறான காரியங்கள் அந்த வட்டாரத்து போலீஸுக்கு தெரிந்து அவர்கள் பேரிலே கணை வைக்க ஆரம்பித்த உடனே, அதுவும் எம். ஜி. ஆர். மன்றம் என்று தெரிந்ததும் இன்னும் அதிகமாக கண்காணிப்பார்கள் என்று எண்ணியதால் எம். ஜி. ஆர். மன்றம் என்று இருந்ததை எடுத்துவிட்டு, தேசிய மன்றம் என்று போட்டுக் கொண்டார்கள். தேசிய மன்றம் என்று போட்டுக் கொண்டு, கொடியை மாற்றி, காங்கிரஸ் கொடியாக மாற்றிக் கொண்டு அதற்குப் பிறகு அவர்கள் எல்லாம் என்னிடத்திலே வந்து சொன்னார்கள். “அண்ணா, எங்களை சந்தேகிக்காதீர்கள், நாங்கள் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான், கொடியை மாற்றி, பெயரை மாற்றியுதினாலே கொஞ்சம் போலீஸ் தொந்தரவு இல்லாமல் இருக்கிறது” என்று கூட சொன்னார்கள். யார் என்று நம்முடைய கருத்திருமன் அவர்கள் அறிந்துகொள்ள விரும்புவார்களானால், தனியாகக் கேட்டால் நான் சொல்வேன். அது மட்டும் அல்ல, இப்பொழுது உள்ளவர்கள் பட்டியலை என்னிடத்திலே ஒரு ½ மணி நேரம் சரி பார்ப்பதற்குக் கொடுப்பார்களானால் “யார் யார், எந்த எந்த நேரத்தில், எதெதற்காக வந்தார்கள் என்பது மட்டும் அல்ல, இன்னும் எவ்வளவு நாட்கள்

1968 மார்ச் 20]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

உங்களோடு இருப்பார்கள் என்ற ஜாதகத்தையும் நான் சொல்ல முடியும். (ஆரவாரம்) ஆகையினாலே போலீஸ் துறையிலே உள்ளவர்கள் குற்ற வானிகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும், குற்றங்கள் நேரிடுவதைத் தடுப்பதற்கும் இருக்கிறார்களே தவிர, கட்சிக் கொள்கைக்கும் அவர்களுக்கும் நிச்சயமாக சம்பந்தம் இல்லை. அந்த சம்பந்தம் ஏற்படுவதற்கு இந்த அரசு ஒரு போதும் அனுமதி அளிக்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் போலீஸ் துறையிலே உள்ளவர்களுக்கு இருக்கிற ஒரு சங்கடத் தையும் நாம் உணரவேண்டும். 100 வருஷ காலம், 80 வருஷ காலம் காங்கிரஸ் ஆங்கிலேயர் வர்க்கத்தை எதிர்த்து விடுதலைக் கிளர்ச்சி நடத்திய காலத்தில் வெள்ளைக்காரர்களுக்குத் துணையாகப் போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற பேச்சு பலமாக பேசப்பட்டது. “போலீஸ் காரர்கள்” என்றுகூட அப்பொழுது காங்கிரஸ் மேடையில் பேசப்படுவ தில்லை. செந்தலைப்பூச்சி என்று சொல்வார்கள். செந்தலைப்பூச்சி என்று சொன்னாலே உடனே கரகோஷம் கிடைக்கும். அந்த நேரத்திலே நம்முடைய கருத்திருமன் அவர்களும் நானும் கல்லூரியிலே படித்துக் கொண்டிருப்போம்; நம்முடைய வியைகம் எல்லாம் கல்லூரியிலே படித்துக் கொண்டிருப்பார். ஆனால், அப்பொழுதிருந்த மேடைப் பேச்சு, “போலீஸ் காரர்கள் என்றால் செந்தலைப்பூச்சிகள்; அந்த செந்தலைப்பூச்சிகளை எங்களுக்கு சுயராஜ்யம் கிடைத்ததும் எங்களை காலடியில் போட்டு நசுக்கு வோம்” என்பது தான் அப்பொழுது காங்கிரஸினுடைய பேச்சாக இருந்தது ஒரு 60 வருஷம் போலீஸ் காரர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு காங்கிரஸ் ஆட்சி வந்தது. 20 வருஷ அவர்கள் ஆட்சியில் போலீஸ் காரர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு உடந்தையாக இருந்து வந்தார்கள் என்று பேசினார்கள். அதையும் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது இவர்கள் எங்களுடைய மேற்பார்வையின்கீழ் ஒரு வருஷமாக இருக் கிறார்கள். இப்பொழுது அவர்களைப் பார்த்து, “இவர்கள் முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆதரிக்கிறார்கள்” என்று நீங்கள் பேசுகிறீர்கள். அவர்கள் உள்ளூர் சிரிக்கிறார்கள். இவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கூட விவரம் தெரிய வில்லையே; இவர்கள் எந்த எந்த நேரத்திலேயோ, யார் யார் பக்கத்தி லேயோ சேர்கிறார்களோ என்று சொல்கிறார்களே, இவ்வளவு தான் இவர்களுக்கு விவரம் தெரியும் என்று உள்ளூர் சிரிக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தப் பக்கமும் இருப்பவர்கள் அல்ல, அவர்கள் அரசின் பக்கம் இருப்பவர்கள்.

அரசுக்கு என்று சில அடிப்படை இலக்கணங்கள் உண்டு. அந்த அரசினுடைய அடிப்படை, சட்டம் இருக்க வேண்டும், ஒழுங்கு இருக்க வேண்டும், சமாதானம் இருக்க வேண்டும், என்பது, சட்டம், ஒழுங்கு சமாதானம் கெட்டுபோய்விட்டதா என்பதைக் கண்டுபிடிப்பது மிக நேர்த்தியான கலை. இங்குமங்கும் நடக்கிற அடிதடிசன் மாவை நோங் கனிலிலே மேடைகளிலிருந்து கேட்கிற தடித்த குரலிலுள்ள பேச்சுகள், அல்லது எங்கோ ஒரு இடத்திலே ஒரு சிறு கவலு ஏற்பட்டுவிட்டது, என்ற இவைகளை வைத்துக்கொண்டு சட்டம் கெட்டுவிட்டது, சமாதானம் கெட்டுவிட்டது, ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. அப்படிப் பட்ட எண்ணத்திலே தான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், சட்டம் கெட்டுவிட்டது, சமாதானம் கெட்டுவிட்டது, என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கதை சொல்கிறேன். இதே இயல்புப்படி ஒரு போலீஸ் காரர் இருந்தார். அவர் ஒரு வீதி வழியாக இரவு 10 மணிக்குப் போகிறபொழுது ஒரு வீட்டில் ஒதுங்கினார். உள்ளே இருந்து சத்தம் கேட்டது, “வெட்டு கழுத்தை”. ஆகா, பெரிய கெ லை உள்ளே நடக் கிறது, “வெட்டு கழுத்தை” என்று சொன்னால், என்ன பார்க்கலாம் என்று கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறான். உள்ளேயிருந்து, “கையை வெட்டு, காலை வெட்டு.” என்று சொல்கிறான். உடனே, இங்கே ஏதோ கொலை நடக்கப் போகிறது என்று போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் நிறைய ஆட்களை கூட்டிக்கொண்டு, அதிகாரிகளை கூட்டிக்கொண்டு இரண்டு லாரிகள் மூலமாக வந்து, “கழுத்தை வெட்டு” பிறகு, “காலை வெட்டு”, பிறகு, “கையை வெட்டு” என்று சொல்கிறான் என்று சொல்லி, உள்ளே போய் பார்த்தால், புதிதாக கொண்டு வந்த

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 20]

துணியை சட்டைக்காக வெட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், கழுத்துக்கு இவ்வளவு, கைக்கு இவ்வளவு, காலுக்கு இவ்வளவு என்று. அந்த போலீஸ்காரருடைய இயல்பைப் போல திரு. கருத்திருமனுடைய இயல்பு (சிரிப்பு) இருப்பதற்காக நான் வருந்துகிறேன்.

“ஆகா, தெரியுமா, எங்களுடைய ஆட்கள் போய் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே மனு கொடுத்தால் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள்; ஆகையினால் சட்டம் இல்லை, சமாதானம் இல்லை, எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள், கேள்வி இல்லையா, கோட்பாடு இல்லையா,” என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வராத காலத்தில், உங்களுடைய ஆட்சி இருந்தபொழுது—ஆனால் உங்களால் என்று சொல்லவில்லை—உங்களுடைய ஆட்சி இருந்தபொழுது—

உடையார்பாளையம் வேலாயுதம்,
நெல்லிக்குப்பம் மஜீத்,
கோவை ஆரோக்யசாமி,
தூத்துக்குடி கே. வி. கே. சாமி,
தூத்துக்குடி தாளமுத்து,
மயிலாடி மாரியப்பன்,
ஆலந்தூர் சின்னன்,
வடசென்னை பாண்டியன்,
ஆலங்குடி சிதம்பரம்,

ஆகியோர்கள்—எனக்கு நினைவுக்கு வந்திருக்கிற அளவுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன்—படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். எந்தத் துப்புகளும் துலக்கப்படவில்லை. உடனே சட்டம் கெட்டுவிட்டது, சமாதானம் கெட்டுவிட்டது என்ற புகாரை நாங்கள் சொல்லவில்லை. இவர்களெல்லாம் ரத்தம் சிந்தியவர்கள். அதற்கு காங்கிரஸ் பத்திரிகைகளும், காங்கிரஸில் பேச்சில் பேசிக் கொண்டவர்களும் அவர் செத்ததற்கு இது காரணமாக இருக்கலாம், இவர் செத்ததற்கு அது காரணமாக இருக்கலாம் என்று சொன்னார்களே தவிர, இவைகளுக்குக் கொல்லும் வழக்கு போடப்பட்டு, குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டார்கள் என்ற நிலைமை இல்லை. தூத்துக்குடி சாமி வழக்கில் மட்டும் ஓரிருவர் சிக்கினார்கள். நான் இதைச் சொல்வதற்கு காரணம், படு கொலைகள் நடப்பது சில இடங்களில், கொள்ளை நடப்பது சில நேரத்தில், கற்பு அழித்தல் நடப்பது சில நேரத்தில், அடிதடிகள் நடப்பது, எல்லாம் இந்தப் பாவிகள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு தான் புதிதாக நடக்கின்றனவா? மகாத்மா காந்தி அவர் னையே சுட்டார்கள், உங்களுடைய ஆட்சியில். நீங்கள் வைத்திருந்த போலீஸ் துறையினர் அதைத் தடுத்திருந்தால் மடியவில்லை. உடனே போலீஸ் துறையே லாயக்கில்லை என்றோ, போலீஸ் துறையை நிர்வகிக்க லாயக்கு அந்தக் கட்சிக்கு இல்லை என்றோ நாடு தீர்ப்பளித்துவிடவில்லை. எல்லாவற்றையும் மீறி, எவ்வளவோ பாதுகாப்பு கொடுத்திருந்தும் அது நேர்ந்துவிட்டது என்றுதான் பெருந்தன்மையாக நாட்டிலே சொல்லப்பட்டதே தவிர, உங்களைப் போல, இரு நேரிட்டவுடனே வாரினிஷ் குடித்து செத்ததற்குக் கூட என் தலையிலே பழியைப் போடுகிறீர்களே, அதைப்போல செய்யவில்லை. “வாரினிஷ் குடித்து செத்ததற்கு நீங்கள் அல்லவா பதில் சொல்லவேண்டும்” என்று கேட்கிறீர்களே? நான் பிறகு சொல்ல வேண்டும். 10 வருட காங்கிரஸ் ஆட்சியில், 20 வருட காங்கிரஸ் ஆட்சியில் என்னென்ன கேடுகள் நடந்தன என்பதையெல்லாம் பட்டியலாகச் சொல்லி, உங்கள் ஆட்சியில் இவைகளெல்லாம் நடந்தன என்றால், அதுதான் போலீஸ்காரர்களை திறமையற்றவர்களாக ஆக்கி ஒரு காரியமாகும். உடனே அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள், போலீஸ் இலாகாவில் உள்ளவர்கள் என்ன சொல்வார்கள். “ஒரு கட்சி போய் இன்னொரு கட்சி ஆட்சிக்கு வரப்போகிறது. ஒரு கட்சி பேலிஸ் திட்டும்; இன்னொரு கட்சி நம்மை ஆதரிக்கும். நாம் நம்முடைய இஷ்டப்படி போகலாம்” என்ற நிலைக்குத்

1968 மார்ச் 20]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

தான் செல்வார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஆதாரமற்ற குற்றங்களை எடுத்துச் சொல்வதினால் பலனில்லை என்பதனை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த நாளிலிருந்து, இந்த ஆட்சியை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற மன உளைச்சல், நெருக்கடிகள் இவைகளையெல்லாம் சிறிது அளவாவது அனுதாபத்தோடு கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, அந்தப் பொறுப்பிலே அமர்ந்து காரியங்களை நடத்தத் தொடங்கிய காலத்தில் பல்வேறு வகையான இரக்கணங்கள், பல சமயங்களில் ஏற்பட்டன. அவர்களே கூட குறிப்பிட்டார்கள். தீப்பிடித்து எறிந்ததே, கண்டுபிடிக்கமுடியவில்லையே என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு அந்த அளவுக்கு பல இடங்களில் தீப்பற்றிக் கொண்டது. அதற்குப் பிறகு பலர் வாரிசு குடித்து செத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு பல்வேறு வகையான கலவரங்கள், கலகங்கள் நடைபெற்றன. அதற்குப் பிறகு மொழிக் கிளர்ச்சி ஏராளமான அளவுக்கு வெடித்துக் தீளம்பியது. அத்துடன், அதோடு தொடர்பாக பல்வேறு வகையான அசம்பாவிதங்கள் கோவையிலும் பொள்ளாச்சியிலும் மற்ற இடங்களிலும், நடைபெற்றன. அவைகளெல்லாம் நடந்தபிறகு, கடைசியில் எழுப்பூரில் அன்பழகன் அவர்கள்—நம் முடைய நண்பர்கள் “அவர் தாக்கப்பட்டார்” என்று சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்வதற்கு கூச்சப்பட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்—“ஸம் டிஸ்டர்பன்ஸ்” என்று சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) தெரியாதா? அப்படி இருந்தாலும் இருக்கும். திரு. அன்பழகனோடு ஐந்து வருடங்கள் கூடவே உட்கார்ந்திருந்தார் உறுப்பினர் அவர்கள். அப்படி இருந்தால் தெரிந்திருக்க முடியாது தான். உண்மையிலேயே அது “ஸம் டிஸ்டர்பன்ஸ்” என்ற அளவிலேயே போகட்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு இடையிலே நாங்கள் பணியாற்றவேண்டிய நிலையில் இருந்தோம். இந்த நேரத்திலும் கூடுமானவரையிலும் பேசுவது முறையினர் மிகுந்த கடமை உணர்ச்சியோடு, அதிகமான அளவுக்கு சேதாரங்கள் ஏற்படாத முறையிலும் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைத்திருக்கிறார்கள், சட்டத்தையும், சமாதானத்தையும் காத்திருக்கிறார்கள் என்ற முறையிலே அந்தத் துறையினருக்கு உள்ளபடியே என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நண்பர் திரு. வியாகம் அவர்கள் சொன்னார்கள், “இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுத்துவிட்டீர்கள்” என்று. அப்படி யாரும் ஒரு இன்ஸ்ட்ரக்ஷனும் கொடுக்கவில்லை. நான் அப்படி ஒன்றும் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுக்கவும் இல்லை, யூகமுள்ள காவல்துறை அதிகாரிகள் “எழுதிக் கொடுங்கள்” என்று தான் கேட்பார்கள். அவர்கள் விவரங்கள் தெரியாதவர்கள் அல்ல. வாய்மூலம் ஒன்றை சொல்லிவிட்டால், வியாகம் அவர்களை “பிடி” என்று சொல்லிவிட்டால், உடனே பிடித்துவிட மாட்டார்கள். எழுதிக் கொடுங்கள் என்று கேட்பார்கள். “வியாகம் அவர்கள் இன்னென்ன குற்றங்கள் செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது, அவரைப் பிடி” என்று எழுதித் தருவதை, அவர்கள் ஒரு தடவை படித்துப்பார்த்து, ஆதாரம் எதேனும் இருக்கிறதா என்று பார்த்துத் தான் வியாகத்தைத் தொடுவார்கள். இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுத்த உடனேயே, வியாகத்தைப் பிடி என்றால், உடனேயே பிடித்துவிடமாட்டார்கள். ஏதோ நாடகம் ஆடினதாகச் சொன்னார்கள். முகம்மது துக்லக் ராஜ்யம் என்று சொன்னார்கள். அதிலே கூட அந்தக் காட்சி இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, அப்படியெல்லாம் அவர்கள் மனைதப்போட்டுக் குழப்பிக்கொள்ளத் தேவையில்லை.

இடையிலே இதை விளக்கி விடுவது நல்லது என்பதற்காக இதை எடுத்து வரச் சொன்னேன். வாரிசு உத்தரவு ஏற்கனவே போடப்பட்ட உத்தரவு தான். அது திருப்பி ரென்யூ பண்ணப்பட்டது. “கெடோ கின்” என்ற அந்த வஸ்து விஷம் உள்ளது அல்ல என்பதும் இதில்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1998 மார்ச் 20]

இருக்கிறது. இதைப் படித்து இந்த அவைக்குத் தொந்தரவு கொடுக்க வேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன். இதை அவர்களே படித்துப் பார்க்கும் படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் பேரில் வீணை வழக்குகள் போடப்படுகின்றன என்ற ஒரு புகார் சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்களை நீங்கள் ஒரு வருடமாக பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இவர் கடலூரில் ஒரு கலையில் கொள்ளை அடித்ததாக உங்கள் ஆட்சியில் வழக்கு போடப்பட்டு, ஒரு வருடம் நடந்தது. கொள்ளை அடிப்பவர்களெல்லாம் இப்படி இருப்பார்கள் என்றால்—(குறுக்கீடு) பூ விற்கிற கலையில் கொள்ளை அடித்தார்கள் என்று அவர்கள் பேரில் வழக்குபோடப்பட்டு ஒரு வருஷம் நடந்தது. கீழ்க்கோர்ட்டில் தள்ளப்பட்டு விட்டது. ஒரு வருடகாலம் இந்த வழக்கு நடந்து கொண்டிருந்தபோது, வீட்டிலிருந்து புறப்படுகிறபோது, வீட்டிலே அவரைக் கேட்பார்கள். “நீங்கள் ஏதற்காக இந்தக் கட்சியி லெல்லாம் சேர்ந்திருக்கிறீர்கள். உங்கள் பேரில் கொள்ளை அடித்ததாக வழக்கு போடப்படுகிறதே?” என்று கேட்பார்கள். என்ன கொள்ளை அடித் தார்கள் என்றால், பூக்கடையிலே உள்ள கல்லாப் பெட்டி யிலிருந்து பணத்தை கொள்ளை அடித்ததாக வழக்குப் போடப்பட்டது. நம்முடைய நண்பர் அவர்கள் சொல்வார்கள், அது சர்க்காரே போட்டது என்று. நான் சர்க்கார் போட்டதா, காங்கிரஸ்காரர்கள் தூண்டிவிட்டார்களா என்ற விவரத்திற்குப் போகவில்லை. அவர்கள் பேரில் வழக்கு போடப்பட்டது....

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : பேரலீஸ் அப்டிமினிஸ்டிரேஷன் ரிப்போர்ட்டில் இந்த கொள்ளை வழக்கைப் பற்றி போடப்பட்டு இருக்கிறது. திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கூட, இதை ஒருமுறை காமராஜ் அவர்கள் பார்த்தால், இதை எல்லாம் தள்ளிவிடுவார்கள் என்று சிபார்சு பண்ணினார்கள்.

திரு. பி. ஐ. ரகுத்திருமன் : அதே மாதிரி எங்கள் தலைவர் காம ராஜரைப்பற்றி, திரு. சுப்பிரமணியம் பற்றியெல்லாம் கூட பேரலீஸில் முன் னலே ஏதேதோ ரிப்போர்ட் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : யார் யாரைப்பற்றி புகார் வந்திருக்கிறது என்பதில் கேள்வி. அவர்கள் பேரில் வழக்கு போடப் பட்டு நடத்தப்பட்டது. ஒரு உறுப்பினர் பேசுகிறபோது சொன்னார், காங் கிரஸ்காரர்கள் கையில் விலங்கு போடப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய கோவிந்தசாமி அவர்கள் கையிலே விலங்கு போடப்பட்டது. காலையிலே பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஏ. கே. பாலகிருஷ்ணன்— அவர்கள் முன்னால் பேரலீஸ் கான்ஸ்டேபிளாக வேலை பார்த்து வந்தார்— அவருக்கு கையில் விலங்கு போடப்பட்டது. (குறுக்கீடு) சபாநாயகராக இருப்பதால் அவரைப்பற்றி சொல்வதற்கு இல்லை. ஆனால் அவர்களுக்குக்கூட அந்த ஆபரணம் கிடைத்தது. மேலவையிலே உறுப்பினராக உள்ள மதுரை முதது அவர்களும் கைவிலங்கு பூட்டப்பட்டு மதுரை வீதிகளில் இழுத்துச் செல்லப்பட்டார். இவைகளெல்லாம் காங்கிரஸ் அரசாண்ட காலத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள். இவைகளையெல்லாம் நாங்கள் இது வரையில் சொல்லாமல் இருந்தோம். நீங்கள் இவைகளை மிகப்பெரியதாக எடுத்துக்கொண்டு இப்பொழுது பேசியதால்தான், இவைகளை யெல்லாம் நாங்கள் சொல்கிறோமே தவிர, இவைகளைச் சொல்வதின் மூலம் பேரலீஸ் துறையினருக்கோ, அல்லது அதன் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்த அரசுக்கோ களங்கம் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. விலங்கு பூட்டப்பட்ட நேரத்தில் எங்களில் யாரும் அதற்காக வருத்தப்பட்டுக் கொண்ட தில்லை. எனக்கு நன்றாக நினைவுக்கு வருகிறது. முதன்முதல் என்னைக் கதை செய்து அமைத்துக்கொண்டுபோனபோது இடுப்பில் இருந்த அரைக் கயிரையும் எடுத்து விட்டார்கள்—அதைக்கொண்டு தூக்குப்போட்டுக் கொண்டால் என்ன செய்வது என்று. மேல் துண்டையும் பறித்துக் கொண்டார்கள். இந்தச் சிலமுறைகள் கையாளப்படுகின்றன என் னால், நம்மைப் போன்றவர்கள் சில வருஷங்களுக்கு ஒரு முறைதான்

1968 மார்ச் 20]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

அவர்களிடத்தில் சிக்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு அது அன்றாடப் பழக்கமாக இருக்கிறது. அவர்கள் அன்றாடம் பழகும் முறைகள் சட்டம், சமாதானம், ஒழுங்கு இவற்றைக் காக்க பயன்படுகிறது என்று காட்டிவிடுவதற்காக அவர்களுக்கு சான்றுகள் சொல்லவில்லை. மற்ற இடங்களில் சொன்னதைச் சொன்னால் குறிப்பிடக்கூடாது என்கிறார்கள். மற்ற இடங்களில் நடந்தது எதற்கு, இங்கேயே நடக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். விவாதத்திற்காகச் சொல்லவில்லை, எவ்வளவு திறமையான அரசு இருந்தாலும், அதையும் மீறி, இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடக்கும், நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகையினால், அவைகளைக் காட்டிக்கொண்டு, எங்களிடத்தில் திறமையில்லை, இவர்களால் சட்டம், சமாதானம் காப்பாற்ற முடியவில்லை என்றெல்லாம் சொல்வது, வீட்டிலே குழந்தைகள் ஜன்னலைப்பிடித்து ஆட்டிவிட்டு, பூகம்பம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று மிரளும் தன்மைக்கு ஒப்பானது.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சில சம்பவங்களை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அஸ்ஸாம், கௌஹாத்தியில் நடந்தது. அக்டோபர் 7-ம் தேதி,

‘Assam Minister, Ramesh Barua, had to take shelter for 3 hours in a police station of his home town, Dibrugarh, because a menacing crowd came to demonstrate against him and stones were thrown on the escorts who came with him and later 144 was promulgated.’

அஸ்ஸாமை குறிப்பிட்டது, அது காங்கிரஸ் மாநிலம் என்பதாலே. திறமை இருக்கிற இடத்திலேயும் சில நேரங்களில் குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன; சட்டம், சமாதானம் கெட்டு விடுகிறது.

அதே போல அக்டோபர் 7-ம் தேதி, ஸ்ரீநகரில்,

‘One person was killed by police firing and many were injured’ . . .

எதற்காக என்பதுதான் வேடிக்கை,

‘because the supporters of two football teams came to a clash and it had developed into a street fight. Curfew was imposed.’

பம்பாயில் அக்டோபர் 13-ம் தேதி,

‘Fire was opened—there were eight rounds—on a rioting crowd and the fire had to be opened due to alleged molestation of women. யாரோ “ஆகா, இந்த ஆட்சியில் பெண்களுக்குக்கூட பாதுகாப்பு இல்லையே” என்றெல்லாம் கேட்டார்கள்.

அக்டோபர் 15-ம் தேதி கல்கத்தாவில்,

‘Seven killed and 44 injured—Clash between two groups during Durga festival in the town of Bhatgara.’

அக்டோபர் 15-ம் தேதியில் இன்னும் சிதமார்சியில்,

‘9 injured—3 houses set on fire—144 issued due to clash between two groups who went to participate in the Durga procession—Two killed when police opened fire’.

இன்னும் பம்பாயிலேயே மறுபடியும்,

‘Three members of a family and a maid-servant murdered—An old man of 60 years, his wife aged 45 years and his grandson aged 8 years.—There was an attempt to set fire to his house so that no evidence can be gathered’.

ராஜகோட்டில், நவம்பர் 24-ம் தேதியன்று,

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 20]

‘Police opened fire on the Rajkot village mob—one was killed.’

புது டெல்லியில்—நம்முடைய நண்பர்களெல்லாம் இந்த ஆட்சியில் என்னென்னமோ அக்கிரமங்கள் நடக்கின்றன என்றார்கள். நடக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை என்று கருதுகிறேன். உள்ளபடியே பல அக்கிரமங்கள் நடந்திருக்கின்றன. எந்த இடத்தில் நடந்தாலும் இப்படிப்பட்டவைகள் கண்டிக்கத்தக்கவை—நடந்த செயலைப்பற்றி வந்துள்ள செய்தியாவது—

‘Trunkless head of a girl was found in the drain along Jawaharlal Nehru Marg.—A 7 years old girl went to witness a monkey’s dance—Somebody waylaid her and did this dastardly deed.

இவை ஜனவரி 13-ம் தேதி நடந்தவை.

பங்களூரில் பிப்ரவரி 4-ம் தேதி நடந்தது—

‘Two persons were killed due to the police opening fire because a mob went to attack the police station’.

கல்கத்தாவில் பிப்ரவரி 27-ம் தேதி நடந்தது—

‘Three people were killed due to the police firing in a Tea estate in Jalpaiguri when the police went there for investigation of theft’.

மறுபடியும் புது டெல்லியில் நடந்தது—

‘Satish Chandra—27 years old—was done to death when he went to catch hold of two people who wanted to steal a car’.

விசாகப்பட்டணத்தில், மார்ச் 5-ம் தேதி நடந்தது—

‘Two Girijans—tribal people—were killed due to police firing.’

திருவனந்தபுரத்தில் மார்ச் 12-ம் தேதி, இரண்டு மாணவர் க்ரூபு களுக்கிடையே கல்வரம் ஏற்பட்டு, ஐந்து பேர்கள் சட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். இவற்றையெல்லாம் படித்து, இன்னமும் பிற்பகல் உணவை அருவறுப்பாகும்படிச் செய்ய விருப்பமில்லை. ஆகையினால் இந்த சம்பவங்களுக்கெல்லாம் நடந்துவிட்டதால், சட்டம் கெட்டுவிட்டது, சமாதானம் கெட்டு விட்டது என்று சொல்வதில் பொருள் இல்லை. எவ்வளவு திறமையாகப் பாதுகாத்தாலும், கயவர்கள் சில காரியங்களைச் செய்ய முடிகிறது. இப்படிப்பட்டவர்களை ஒடுக்குவது என்ற பிரச்சினையில், போலீஸ் துறை தன்னுடைய சுபாவத்தைப் பயன்படுத்தினால் ஒழிய, அது இயலாத காரியம். இதில் ஒவ்வொரு குடிமகனும் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். முக்கியமாக, இன்றையதினம் எதிர்க் கட்சியாக இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சி, யோலீஸ் துறையைப் பற்றி சில பேச்சாளர்கள் எவ்வளவு கேவலமாகப் பேசுகிறார்கள் என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். நாங்கள் என்னெமோ பேசினோம் என்றார்கள். மேசை மீது பார்ப்பதே தயார், ஒரு இடத்திலாகிலும் போலீஸ் அதிகாரிகளையோ, போலீஸ் துறையையோ, கேவலமாக நாங்கள் பேசினதில்லை, சட்டசபையானாலும் சரி, அல்லது வெளியிலானாலும் சரி. ஆனால், ஒரு வருஷம் எதிர்க் கட்சியாக இருப்பதற்குள்ளாக, அதைச் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லை. உங்களை நீங்கள் சகித்துக்கொள்ள முடியவில்லையென்றாலும், ஆத்திரப்பட்டு, உயர்தர போலீஸ் அதிகாரிகளை, அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நேரிடையாகப் பார்த்த பிறகு, “இவனுக்கெல்லாம் காக்கி சட்டை எதற்கு? புடவை கட்டிக்கொள்ளச் சொல்லு” என்று பேசியது குறிப்பெடுக்கப்பட்டு, எனக்கு அனுப்பப்பட்டது. நண்பர் இவைகள் மீதெல்லாம் என்ன செய்தீர்கள் என்கிறார்கள். ஒவ்வொரு குறிப்பின் மீதும், ‘May be ignored, May be ignored’ என்று எழுதிக் கையெழுத்திட்டிருக்கிறேன். எனக்குத் தெரியும் இவர்களுடைய சிலர், தங்கள் பேரில் வழக்குப் போடப்பட்டால், தாங்கள் மிகப் பெரிய காரியத்தைச் செய்ததாகக் காட்டி, கட்சிக்குள்ளே, செல்வாக்குத்

1968 மார்ச் 20]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

தேடிக்கொள்வார்கள் என்பது. (சிரிப்பு). காங்கிரஸ் கட்சியில் அப்படி சிலர் முயற்சி செய்கிறார்கள். அது எனக்குத் தெரியும். இப்பொழுதே இப்படிப்பட்டவர்கள் 6-வது, 8-வது வரிசைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். வால் போஸ்டரைப் பார்த்துச் சொல்கிறேன் (பலத்த சிரிப்பு). இவர்கள் மீது பல வழக்குகள் வருவதன் மூலம் இன்னும் கொஞ்சம் முந்திக்கொண்டுவிடலாம் என்று பார்ப்பார்கள். அப்பொழுது, நம் வினாயகம், கருத்திருமன் இவர்களுக்கு காங்கிரஸில் இந்தச் செல்வாக்கு கூட இருக்காதே என்கிற ஆசையால்தான் 'May be ignored, May be ignored' என்று போட்டிருக்கிறேன்.

'பயப்பட வேண்டாம், உங்கள் ஆட்சியைக் கவிழ்க்க மாட்டோம்' என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்துகொண்டு, எங்களுக்கு இந்தப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பதற்கு மிகக் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதிலும், வினாயகம் போல பலமானவர்கள் எதிரில் இருக்கிறார்கள் என்கிற நம்பிக்கையோடு இந்த ஆட்சியை நடத்த முடியும். இன்னொன்று, அப்படி ஆட்சி கவிழ்க்கப்படுகிறது என்றாலும், நட்பும் எங்களுக்கு இல்லை; அதை அன்றும் சொன்னேன், இன்றும் சொல்கிறேன்.

போலீஸ்காரர்கள் எதையும் செய்ய முடியவில்லை என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னார்கள். உலகத் தமிழ் மகாநாட்டிற்கு லட்சக்கணக்கான மக்கள் வந்தார்கள். ஒரு வண்டி இன்னொரு வண்டியோடு மோதிக்கொண்டது என்ற அளவு இல்லை; ஒருவர் இன்னொருவரைத் தாக்கினார் என்ற புகார் இல்லை. லட்சக்கணக்கான பெண்கள் வந்தார்கள். ஆடவர்களும் வந்தார்கள். எந்த அளவிற்கு ஒருவரை ஒருவர் கேலி செய்துகொண்டார்கள் என்று பல இடங்களில் பேசப்படுகின்றதோ, அப்படிப்பட்ட புகார் இங்கே இல்லை. உலகத் தமிழர் மகாநாட்டிற்கு லட்சக்கணக்கான மக்கள் வந்தார்கள், நம்முடைய போலீஸ் துறையினால் நன்கு நடத்தப்பட்டார்கள் என்று ஒரு வார்த்தையாவது பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். மகாமகத்தைப் பற்றிப் பாராட்டினார்கள் திரு. ஆதிமூலம். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர், போலீஸ் துறையில் பலர் தன்னோடு படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், போலீஸ் துறையில் பெரிய அதிகாரத்தில் இருக்கிறார்கள் என்றார்கள். அவரிடத்தில் பாராட்டை எதிர் பார்த்தேன். ஆனால் அவர் கூடச் சொல்லவில்லை.

திரு. கே. வினாயகம் : இன்டர்நேஷனல் கான்ஃபிரன்ஸிலே ஒரு கார்திருடு போய்விட்டதே ?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : உலகத் தமிழர் மகாநாட்டிற்குப் பிறகு நடையெற்ற உலகத் தொழில் கண்காட்சிக்கு பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து வந்திருந்தவர்கள், போலீஸ் துறை மிகவும் நல்ல முறையில் பணியாற்றியிருக்கிறது என்று பாராட்டினார்கள். ஒரு கார்திருடு போய்விட்டதாக நண்பர் திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் கூறினார்கள். நண்பர் திரு. சுருத்திருமன் அவர்களுக்குத் தெரியும். நாங்கள் டெல்லியில் இருந்தபோது, ஒரு பெரிய மனிதர் வீட்டுப் பிள்ளையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தப் பெரிய மனிதரின் வீட்டுப் பிள்ளையின் கண்ணில் எந்த மோட்டார் கார் சிக்கினாலும் விடமாட்டானாம். அந்த மோட்டாரை எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுவானாம். பின்பு இரண்டு மூன்று நாட்கள் கழிந்த பிறகுதான் அந்தக் கார் கிடைக்குமாம். அது பெரிய இடத்து விஷயம்.

திரு. கே. வினாயகம் : அது அவனுடைய பொழுதுபோக்காக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அது அவனுக்குப் பொழுதுபோக்காக இருக்கும். ஆனால் காரைப் பறிகொடுத்தவனுக்கல்லவா கஷ்டம் தெரியும் (சிரிப்பு). காரைப் பறிகொடுத்தவனுக்குப் பொழுது போக்காக இருக்காது (மீண்டும் சிரிப்பு). இப்படி லட்சக்கணக்கான மக்கள் கூடியிருந்த நேரத்தில் போலீஸ் துறை மிகவும் நல்ல முறையில் பணியாற்றியது என்பதை எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். தங்களுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிக்கும் வகையில் ஏதாவது ஒரு வார்த்தை பேசினார்களா ? திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் அவர்கள் மகம்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 20]

மகத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே போலீஸ் துறை மிகவும் நல்ல முறையில் பணியாற்றியது. நண்பர் திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். அந்த வாதம் அலகாபாத் கோர்ட்டிலே கிளர்ஸ் ஃபோர்டிலே இப்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று மேற்கோள் காட்டுவதைப் போல, திரு ராஜாஜி அவர்களை மேற்கோள் காட்டிப் பேசுவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. திரு. ராஜாஜி அவர்களை மேற்கோள் காட்டிப் பேசுவதில் நான் பெரிய மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். “சட்டம், சமாதானம் இவற்றைப் பற்றி திரு. ராஜாஜி அவர்கள் இப்படிச் சொன்னார்கள்” என்று சொன்னார்கள். அதை நீங்கள் சொன்னால் கூட கேட்கத் தயாராக இருக்கிறோம். proper police protection should be given. இல்லையென்று சொல்வது ஒன்று, கொடுங்கள் என்று சொல்வது மற்றொன்று. உங்களைப் போன்றவர்கள் திரு. ராஜாஜி அவர்களிடத்தில் போய்ச் சொல்லியிருப்பீர்கள். அதனால்தான் நல்ல போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நண்பர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கூட தந்தை பெரியார் அவர்கள் போலீஸ் இலாகாவைப் பற்றி இப்படிச் சொன்னார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். பெரியார் அவர்களுக்கு எப்படி திடீர் திடீர் என்று ‘திடீர் பின்னேகள்’ தோன்றுகிறார்களோ (சிரிப்பு) பெரியார் அவர்களுடைய அறிக்கையில் திரு. சுப்பிரமணியத்திற்கே இந்தக் கதியா? என்று குறிப்பிட்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள். ஆனால் அதே பெரியார் அவர்கள் 1965-ல் என்னுடைய கார் தாக்கப்பட்டபொழுது, அதுவும் உங்களுடைய காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நடந்தபொழுது ஒரு அறிக்கையை விட்டிருக்கிறார். அதை நீங்கள் பார்த்தீர்களா? அதன்மேல் நடவடிக்கை எடுத்தீர்களா? தந்தை என்று முறையில் அவர் உங்கள் பக்கமும் இருப்பார், எங்கள் பக்கமும் இருப்பார். ஆகவே, மேற்கோள் காட்டப்படும்பொழுது, பின்னாலே ஆதாரம் இல்லையென்று தெரியவந்தால், மேற்கோள் தரப்படுகின்ற இடம் எவ்வளவு மேலானதாக இருந்தாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் போலீஸ் துறை நெருக்கடியில் இருப்பதற்கு அரசியல் வாதிகளாகிய நாம் தான் காரணம் என்பதை ஓரளவுக்கு ஒப்புக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். எத்தகாக நாம் என்று சொல்கிறேன் என்றால், சட்டம், சமாதானம், அமைதி இவைகள் எல்லாம் கெடாமல் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்றால் நம்முடைய பேச்சும், போக்கும், எழுத்தும் நல்லமுறையிலே அமையவேண்டும். கறுப்புக் கொடியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கறுப்புக் கொடி காட்டுவது ஜனநாயக உரிமை. அதிலும் எங்களுக்குக் காட்டப்படுவதை, சற்று உற்றுப் பார்த்தால்தான் கறுப்புக் கொடி என்று தெரியும். ஏனென்றால், எங்கள் கொடியிலேயே பாதி கறுப்பு. கறுப்புக்கொடி காட்டுவது குற்றமல்ல. ஆனால் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்காக எடுத்துக் கொண்டு வருகிற கம்புகளுக்கு ஒரு அளவு இருக்க வேண்டாமா? கறுப்புக் கொடி காட்டுவது தங்களுடைய அருவருப்பைத் தெரிவிக்கத்தான். கறுப்புக் கொடிகளைக் காட்டி, தங்களுடைய கண்டனங்களைத் தெரிவிப்பது நீண்ட நாட்களாக இருந்து வரும் முறை. அப்படி கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்கு ஒரு முழு நீளமுள்ள கம்பு போதாது. நண்பர் திரு. கருணாநிதியும் விவசாய அமைச்சர் திரு. கோவிந்தசாமியும் கடலுருக்குச் சென்றிருந்த சமயத்தில் கறுப்புக் கொடி காட்ட எடுத்துக்கொண்டு வந்த கம்புகள் எவ்வளவு நீளம் உள்ளவை என்பதை நான் இங்கே சொல்லத் தேவையில்லை, நீங்களே உங்கள் ஆட்களிடம் விசாரித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டும் உங்கள் தோழர்களுக்கு விவரங்களை எடுத்துச் சொன்னீர்களா? நீங்கள் சொல்ல வேண்டும். நாங்கள் கறுப்புக் கொடி காட்டிய நேரத்தில், நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயலாளர் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதால், யார், யார் கறுப்புக் கொடி காட்டி இருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்கள் அடங்கிய பட்டியலைத் தரவேண்டுமென்று முதலிலே கேட்பேன். நாங்கள் கறுப்புக் கொடிகள் எல்லாம் எந்தெந்த வகையில் இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றித் தீர்மானிப்போம். அதற்குப் பிறகு தான் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்குத் தொண்டர்கள் அனுமதிக்கப்படுவார்கள். பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இங்கு வந்தபோது, அவருக்குக் கறுப்புக் கொடி காட்டிய நேரத்தில், தாறுமாறாகப் பத்திரிகை மிக் படம் போட்டு எழுதியிருந்த ஒருவரை—அப்பொழுது

1968 மார்ச் 20]

[திரு சி. என். அண்ணாதுரை]

எங்கள் கட்சியில் இருந்தவரை—அமைத்து, அச்சிட்டு வெளியே அனுப்ப விருந்த 'அவ்வளவு பத்திரிகையையும் அனுப்பக் கூடாது. முதலில் அட்டைப் படத்தை எடுத்துவிட்டு, வேறு படத்தைப் போட வேண்டும். இல்லாவிடில் இந்தப் பத்திரிகைகள் அனைத்தையும் அழித்துவிட வேண்டும்' என்று கழகத்தின் செயலாளர் என்ற முறையில் கண்டிப்பாகத் தெரிவித்துவிட்டேன். அந்த அட்டைப் படத்தில் 'நேருவினுடைய முகம் சுட்டுவதற்கு கத்தரிக்காய் போல' இருந்ததை நீக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டேன். அவர்கள் எல்லாம் இப்போது உங்கள் பக்கம் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் மேடைகளில் மிகவும் தாறுமாறான முறையில் பேசப்படுகின்றன. நான் ஒளிவு மறைவில்லாமல் காங்கிரஸ் நண்பர்களைக் கேட்கிறேன். அதைத் தடுக்கின்ற வலிவு உங்களுக்கு இருக்கிறதா? (குறுக்கீடு) நீங்கள் அதைப் பேசவில்லை. பல வருடங்களாக நாம் பழகியிருக்கிறோம்.

'கலியாண வீட்டில் சந்தனத்தை எடுத்துக் கொஞ்சம் கழுத்திலே தடவிக்கொள்வதைப் போல, 'நாம் சில சமயங்களில் வேடிக்கையாக சில வார்த்தைகளைப் பரிமாறிக்கொள்கிறோம். ஆனால் மேடைகளில் பேசுபவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள், என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதைக் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும். என்னுடைய கழகக் கூட்டத்தில் "காங்கிரஸ் காங்கள் கல் போட்டால், நாங்கள் திருப்பிக் கல் போடுவோம்" என்று கூறிய—இன்று மேலவை உறுப்பினரும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைப்புச் செயலாளருமான—திரு. என். வி. நடராசன் அவர்களை ஒரு வடசும் பேர்க்கடியிருந்த கூட்டத்தில் "மன்னிப்புக் கேட்டால்தான் நான் கூட்டத்தில் மேடையில் உட்கார்ந்திருப்பேன், இல்லாவிடில் எழுந்து போய் விடுவேன்" என்று கூறி, மன்னிப்புக்கேட்கச் செய்தேன். ஒருநாள், கடந்துவிட்ட ஒரு வருஷத்தில் உங்களால் அதைச் சொல்ல முடிகிறதா? அவர்களும் போய்விட்டால் இதுவும் நடக்காதே என்ற அச்சத்தால் அப்படிக்கேட்க மாட்டார்கள் (ஆரவாரம்). சரி, பேரகட்டும். எங்களைப்பற்றி மேடைகளில் திட்டிப் பேசுவதை விட்டு விடுங்கள். அவர்கள் எங்களைப் பற்றிக் திட்டியதைவிட நான் மடங்குக்கு அதிகமாக எங்களைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். என்னிப்பற்றிக்கூட ஒரு பாட்டு போட்டார்கள். "அண்ணா நாற்பது" என்று பாட்டுகூட போட்டார்கள். வேறு கட்சியில் சேர்ந்துகொண்டு என்னை யாராவது தூற்றுகிறபோதுதான், அவரால் கிடைத்த வரவு செலவுகளை நான் பார்த்துக் கொள்வேன். அப்படிப் பார்த்தேன்றபோது, அவர்களால் எங்களுக்கு வரவு கலந்து அதிகமாகிறதே தவிர, செலவு ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே, எங்களைத் தூற்றுவதை விட்டு விடுங்கள். மிக நெருக்கடியாகவுள்ள சமயங்களிலும் போலீஸ் துறை சரியான முறையில் பணியாற்றி வருகிறது. மிகக் கேவலமான பேச்சுக்கள் பேசப்படாமல் நீங்கள் தடுக்கவேண்டும். அதுதான் நீங்கள் இருபதாண்டுக் காலம் அரசாண்டதற்கு ஓர் அடையாளமாக இருக்கும். வேறு எந்த அடையாளங்களையும்விட இந்த ஒரு அடையாளத்தை வைத்துக்கொண்டால் போதும், நீங்கள் மறுபடியும் அரசாளக் கூடியவர்கள், அதிலே உங்களுக்குத்தான் சந்தேகம் இருக்கிறதே தவிர வேறு யாருக்கும் சந்தேகம் இல்லை. போன தடவைகூட 100-க்கு 42 சதவிகிதம் வாக்குகள் பெற்றிருக்கிறீர்கள். மக்கள் உங்களை அனைதகளாக விட்டுவிடவில்லை. (ஆரவாரம்.) (திரு. கே. வினாயகம் குறுக்கீடு). அனாதை என்று நான் சொல்லும் போது நண்பர் திரு. கே. வினாயகம் "நான் அனாதை" இல்லை என்கிறார். நீங்கள் ஒழுங்கான முறையில் கட்சியை நடத்தினால் 42 சதவிகிதம் என்பது 52 என்று மாறுவது ஒன்றும் கடினமான காரியம் அல்ல. அதற்கு நீங்கள் இரண்டு முறைகளைக் கைக்கொள்ளவேண்டும். ஒன்று, கட்சிக்கு ஏற்றவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். மற்றொன்று தகாதவர்களை விலக்கவேண்டும். ஒன்றுக்கு துணியும் வலியும் இருக்க வேண்டும். மற்றொன்றுக்கு திறமை வேண்டும். தகாதவர்களை விலக்கவதற்கு நல்ல மனவலியும் துணியும் இருக்கவேண்டும். ஏற்றவர்கள் யார் என்று ஆராய்ந்து பார்த்துச் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு நல்ல திறமை வேண்டும். விரைவிலே அது வரும் என்று கருதுகிறேன். இருந்தது போய்விட்டதே என்ற ஆத்திரத்தில் நீங்கள் பேசுகிறீர்கள். மறுபடியும் நீங்கள் ஆட்சிக்கு வரலாம். அதுதான் ஜனநாயக அம்சம். நீங்கள் வர வேண்டுமென்றே நான் விரும்புகிறேன். ஒரு கட்சி தொடர்ந்து ஆட்சி

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1968 மார்ச் 20]

நடத்துமானால் உண்மையான ஜனநாயகம் ஆகாது. மாறி மாறி கட்சிகள் ஆட்சிக்கு வரவேண்டும். அப்போதுதான் ஒரு கட்சியின் ஆட்சிக்கும், இன்னொரு கட்சியின் ஆட்சிக்கும் ஒப்புவமை பார்க்க முடியும். அதுதான் ஜனநாயகத் தத்துவம். அதற்கேற்ற முறையில் நீங்கள் இருக்கவேண்டுமானால் முதலில் போலீஸ் துறையினரைப் பற்றிக் கேவலமாகப் பேசப்படுகிற பிரச்சாரத்தைக் குறைக்கச் சொல்லுங்கள். அப்படிப் பேசப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்துங்கள்.

மற்ற நீங்கள் சொன்ன நல்ல யோசனைகளை எல்லாம்—போலீஸ்துறையினருக்கு பலவகையான வசதிகள், சலுகைகள் எல்லாம் அளிப்பதுபற்றி நிதிநிலை சீர்திருந்துகிறபோது உரிய நேரத்தில், உரியவகையில் கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லி இந்த மானியக் கோரிக்கையை முழு அளவில் ஆதரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் விவாதம் முடிவுற்றது. இப்பொழுது நிதிக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படும். பேரவையின் அனுமதியுடன் எல்லா வெட்டுத் தீர்மானங்களும் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன என்று கருதுகிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, if the Hon. Chief Minister is going to give an assurance to this House that this kind of disturbance will be looked into and proper action will be taken by the police officers on the spot, I do not mind withdrawing my cut motion.

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : The hon. Member needs the luxury of the word 'assurance', but an 'assurance' is not necessary. Proper action has always been taken by the officers on the spot.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வினாயகம் அவர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : சார் ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நான் வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுப்பதன் நோக்கமே சொல்ல வேண்டிய கருத்தைச் சொல்வதற்குத்தான். அதுவும் அந்தக் காலத்தில் இருந்து இந்தக்காலம் வரையில் குப்பனில் இருந்து பக்கி வரை துன்பத்தை அனுபவிக்கின்ற மக்கள் எங்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். என்னுடைய கட்சிக்கு நான் ஒருவனே இருப்பதனால் என்னைப் பேச அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வாக்கெடுப்பு நடைபெறுகிறபோது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கிடையாது. ஆகவே இப்போது திரு. கே. பி. எஸ். மணி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை பேரவையின் வாக்கெடுப்புக்கு விடுகிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோற்கடிக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மற்ற வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

அவைமுன் உள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 12—காவல் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 12,87,89,700-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1968 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுறுகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி யளவில் கூடும். பி. ப.
4-24

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

4. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்

A. Statutory Rules and Orders.

108. Notification issued with G.O.P. No. 2221, Revenue, dated the 23rd December 1967, exempting from liability to tax on the sales of pictures of Gandhiji, by the Tamilnad Gandhi Smarak Nidhi, Madurai. [*Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).*]

109. Notification issued with G.O. Ms. No. 2003, Revenue, dated the 16th November 1967, appointing Thiru M. S. Shanmuganathan as a member of the Area Committee for West Thanjavur at Kumbakonam. [*Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).*]

110. Notification issued with G.O. Ms. No. 1090, Revenue, dated the 14th June 1967, effecting a ryotwari settlement to certain inam estates situated in Chingleput district under the provision of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963. [*Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).*]

B. Reports, notifications and Other Papers.

*63. Review on Labour in Madras State 1967-68 (English and Tamil).

*64. Policy Note on Labour placed on the Table of the House on 11th July 1967. (Tamil).

†65 A Review on Madras Police 1967-68 (English and Tamil).

* Despatched to Members on 18th March 1968.

† Despatched to Members on 19th March 1968.